

Poznámky:

Podtržené plnou čarou jsou pojmy definované Metropolitním plánem.

Podtržené tečkovanou čarou jsou položky legendy grafické části.

Textová část Metropolitního plánu

Územní plán hlavního města Prahy
Metropolitní plán
Upravený návrh k projednání dle § 52 stavebního zákona

/

Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy
Kancelář metropolitního plánu
Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2
<www.iprpraha.cz/metropolitniplan>

© IPR Praha 2022

ZADAVATEL

Hlavní město Praha
Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1
MUDr. Zdeněk Hřib / (primátor města)

POŘIZOVATEL

Magistrát hlavního města Prahy
Odbor územního rozvoje
Jungmannova 35, 110 00 Praha 1
Ing. Martin Čemus (ředitel odboru)

PROJEKTANT

Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy
Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2
Mgr. Ondřej Boháč (ředitel)

IPR / SRM / KMP

AUTORSKÝ TÝM METROPOLITNÍHO PLÁNU

Ing. arch. Michal Leňo (vedoucí Kanceláře metropolitního plánování)

prof. Ing. arch. Roman Koucký
RNDr. Martin Kubeš (krajina)
Ing. Jan Špilar (doprava)
Ing. Petr Hrdlička (městské inženýrství)

Ing. arch. Martin Bukovský / Ing. arch. MgA. Eva Červinková
Ing. arch. Jiří Deyl / Ing. arch. Hana Havlová
Ing. arch. Michaela Jandeková / Ing. arch. Petr Kočíčka
Ing. arch. Hana Procházková / Ing. Mariana Pytlounová Pančková

ve spolupráci s ostatními kancelářemi IPR Praha

Část první: Úvodní ustanovení

01/ Hlava I Smysl a účel plánování Prahy

Článek 1 Metropolitní plán

- (1) Metropolitní plán jako Územní plán hlavního města Prahy (dále také „Prahy“¹) tvoří základ uceleného, logického a vzájemně provázaného systému územně plánovací dokumentace města, jak je podrobně popsáno v čl. 166.
- (2) Metropolitní plán je zpracován elektronicky v datovém modelu tak, jak je uvedeno v čl. 167, z tohoto datového modelu je vytvořena i jeho tištěná verze.
- (3) Metropolitní plán stanovuje celkovou koncepci a z ní vyplývající příslušné regulativy pro celé správní území Prahy, a to ve výkresech v měřítku 1 : 10 000 odpovídajícím rozsahu řešeného území a podrobnosti dokumentace. Obsah celé dokumentace, včetně měřítek vytištěných výkresů a schémat, je uveden v čl. 168.

Článek 2 Strukturální plán, potenciál plánu a návrhový horizont

- (1) Metropolitní plán je především plánem struktury území, důraz klade na vztah zástavby a veřejných prostranství, zástavby a městské přírody a v neposlední řadě na vztah městské a otevřené krajiny. Metropolitní plán stabilizuje charakter města. Chrání a rozvíjí jeho kulturní a civilizační hodnoty stejně jako hodnoty přírodní.
- (2) Metropolitní plán v zastavitelném území definuje potenciál města pro rozvoj zástavby a celkovou kompozici. V nezastavitelném území směřuje k postupnému zlepšování ekologické stability krajiny.
- (3) Za naplnění potenciálu Metropolitního plánu bude považována přeměna většiny transformačních a rozvojových ploch v zastavitelném území na stabilizované plochy s ustálenou strukturou a jasně určenými veřejnými prostranstvími. Zástavba přitom nemusí být dokončena.
- (4) Naplněním Metropolitního plánu bude zároveň naplněna základní koncepce při současné realizaci či implementaci metropolitních priorit, které jsou popsány v čl. 13. Cílem je naplnění budoucí kompozice města a vytvoření komplexně udržitelného města.
- (5) Metropolitní plán nemá pevný návrhový horizont daný letopočtem, jeho návrhový horizont je dán naplněním plánu.

¹ Sousloví „hlavní město“ je vyjádřením funkce, název je „pouze“ Praha. Nejvyšší právní norma Ústava ČR užívá pojem Praha. V některých souvislostech se v tomto textu užívá také „území Prahy“.

01/ Hlava II

Pojmy

Článek 3 Pojmy Metropolitního plánu

(1) Pojmy užívané v Metropolitním plánu a samostatně nevymezené vycházejí z platných právních předpisů, zejména ze zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“ nebo „SZ“), z prováděcích právních předpisů dotýkajících se územního plánování a staveb a z Pražských stavebních předpisů² (dále také „PSP“), nejsou-li takové pojmy samostatně vymezeny ani stanoveny právními předpisy, jsou použity v jejich obvyklém obecném významu.

(2) Zástavbou se pro účely Metropolitního plánu rozumí budova³ nebo soubor budov v rámci jednoho nebo více stavebních bloků, jejichž umístění je regulováno Metropolitním plánem.

(3) Jinou stavbou se pro účely Metropolitního plánu rozumí kromě budov všechny stavby, zařízení a opatření ve smyslu stavebního zákona⁴.

Článek 4 Základní pojmy

Základními pojmy se pro účely Metropolitního plánu, dalších územně plánovacích dokumentací a územně plánovacích podkladů pro území Prahy rozumí:

- a) Metropolitním plánem Územní plán hlavního města Prahy pořizovaný pro celé území Prahy,⁵
- b) územním plánem vymezené části Prahy (dále také „ÚPČP“) územní plán pořizovaný pro část území hlavního města Prahy vymezenou samostatným zadáním,⁶
- c) ZÚR Zásady územního rozvoje hlavního města Prahy,
- d) metropolitním jevem takový jev nebo skutečnost, jehož význam se svými důsledky dotýká celého správního území Prahy, popřípadě regionu nebo státu („metropolitní“ je také ekvivalent pojmů „celoměstský“ a „nadmístní“),
- e) grafickým regulativem požadavek vyjádřený konkrétně ve výkresu bodem, linií nebo plochou,
- f) parametrickým regulativem požadavek vyjádřený obecně matematickým vzorcem, indexem nebo jinou hodnotou,
- g) strukturou prostorová skladba prvků a částí uspořádaná v celek určitých vlastností vykazující zřetelnou míru pravidelnosti a zákonitosti,
- h) infrastrukturou síť a zařízení na síti, která je fyzicky nebo systémově propojená, případně samostatná zařízení, vytvářející podmínky pro fungování města,

2 Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze.

3 § 2 c) PSP

4 § 2 a 3 SZ

5 § 43 odst. 4 SZ

6 § 43 odst. 4 SZ a také kapitola II. G Zadání Územního plánu hl. m. Prahy (Metropolitního plánu) schváleného usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 31/6 ze dne 19. 9. 2013

- i) krajinnou infrastrukturou vzájemně propojený soubor přírodních a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu,
- j) formálním rozvojem plocha, která není zastavitelnou plochou a je vymezena pro odstranění nesouladů zastavěného území se skutečným stavem a s účelem vymezení zastavitelného území, které vyplynuly z užití postupu daného právním předpisem⁷,
- k) stupněm ekologické stability (dále také „SES“) bodová hodnota přiřazená Metropolitním plánem ke každé z ploch podrobnějšího členění otevřené krajiny, která vyjadřuje úroveň ekologické stability v dané ploše,
- l) regulovanou plochou budovy (dále také „RPB“) plocha, kterou vyjadřuje pravoúhlý průmět obvodových konstrukcí nadzemních podlaží budovy do vodorovné roviny vyjma prvků před stavební čarou⁸,
- m) regulovaným počtem nadzemních podlaží (dále také „RNP“) počet plnohodnotných nadzemních podlaží⁹ budov po jejich hlavní římsu.¹⁰

Článek 5

Pojmy struktury a infrastruktury

(1) Strukturálními prvky se pro účely Metropolitního plánu, dalších územně plánovacích dokumentací a územně plánovacích podkladů pro území Prahy rozumí:

- a) krajinou část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, která je utvářena kombinací přírodních a kulturních prvků, přičemž Metropolitní plán rozlišuje dvě základní krajiny, a to městskou a otevřenou,
- b) městskou krajinou zastavitelné území (vystavěné prostředí a městská příroda) a enklávy otevřené krajiny,
- c) otevřenou krajinou nezastavitelné území (přírodní prostředí tvořené volným prostorem mezi sídly),
- d) vystavěným prostředím stavební struktura města tvořená zástavbou ve stavebních blocích včetně proluk¹¹ a uličními prostranstvími,
- e) městskou přírodou nestavební struktura města tvořená nestavebními bloky,
- f) enklávou otevřené krajiny část otevřené krajiny, která je obklopena zastavitelným územím,
- g) samotou rozsahem málo významná plocha zastavěného území v nezastavitelném území,
- h) parkem vymezená část území skládající se převážně z nestavebních bloků nebo z ploch otevřené krajiny,
- i) modernistickou zástavbou zástavba, která se vyznačuje volným zastavěním solitérními budovami, které doplňují uzavřené areály zpravidla využívané pro veřejnou vybavenost,
- j) parkem ve volné zástavbě kompozičně uspořádaný soubor nezpevněných i zpevněných veřejně přístupných ploch ve stavebním bloku modernistické zástavby,

⁷ § 58 SZ, § 3 PSP a jeho komentář

⁸ § 24 PSP

⁹ § 2 p) PSP

¹⁰ Nad úroveň hlavní římsy je přípustná výstavba šikmých střeš, ustupujících podlaží nebo jiných prostorových řešení střechy dle § 27 odst. 2 PSP.

¹¹ § 2 r) PSP

- k) hierarchií veřejných prostranství zařazení do systému dle významu v celkové kompozici města s rozlišením úrovně metropolitní, čtvrtěové, lokální a místní,
- l) nestavebním blokem nestavební plocha vymezená převážně pro nestavební účely¹², s regulací upřesněnou na základě podrobnějšího členění ploch,
- m) stavebním blokem zastavitelná plocha vymezená převážně pro zástavbu,
- n) vedutou věcný grafický nebo fotografický záznam výseče krajinného nebo urbánního prostoru, obvykle v širším zorném úhlu,
- o) digitální vedutou grafické zobrazení stávající a navržené výšky zástavby, zpravidla převyšované, zobrazující výškovou regulaci vždy v ortogonálním průmětu,
- p) panoramatem celkový obraz zachycující větší ucelenou část města včetně vzdáleného horizontu,
- q) horizontem hranice viditelného zemského povrchu včetně budov na rozhraní mezi zemským povrchem a oblohou,
- r) horizontálou výrazná stavba nebo zástavba shodné výšky, která svým jednoznačně horizontálním účinkem výrazně zasahuje do panoramatu města.

(2) Infrastrukturními prvky se pro účely Metropolitního plánu, dalších územně plánovacích dokumentací a územně plánovacích podkladů rozumí:

- a) nadřazenou infrastrukturou trasy a zařízení infrastruktury celoměstského významu, případně trasy a zařízení významné pro doplnění základní sítě jednotlivých systémů infrastruktury,
- b) bodovou značkou dopravní a technické infrastruktury grafická značka označující konkrétní stavbu infrastruktury, která může být doplněna konkrétní graficky vymezenou plochou; nemá-li bodová značka plochu graficky vymezenou, považuje se za ni plocha kruhu o poloměru 40 m pro stavbu technické infrastruktury nebo plocha kruhu o poloměru 70 m pro stavbu dopravní infrastruktury, vždy se středem ve středu značky; za součást stavby se pro účel Metropolitního plánu považují i stavby vedlejší¹³, které mohou být umístěny i mimo vymezenou plochu; bodová značka je vždy doplněna číselným kódem prvku,
- c) liniovou značkou dopravní a technické infrastruktury grafická značka označující trasu konkrétní liniové stavby infrastruktury, která může být doplněna konkrétním graficky vymezeným koridorem; nemá-li liniová značka koridor graficky vymezen, považuje se za něj plocha souvislého pásu území do vzdálenosti 15 m od osy linie na obě strany, případně plocha stávajícího uličního prostranství, pokud je navržená trasa jeho součástí (typicky platí pro podzemní sítě technické infrastruktury vedoucí zástavbou); za součást stavby se pro účel Metropolitního plánu považují i stavby vedlejší, které mohou být umístěny i mimo vymezený koridor; liniová značka je vždy doplněna kódem prvku,
- d) plochou dopravní nebo technické infrastruktury plocha vyhrazená pro budoucí umístění budov a jiných staveb infrastruktury, která se váže na konkrétní stavbu označenou v grafické části bodovou značkou a kódem,
- e) koridorem dopravní nebo technické infrastruktury plocha souvislého pásu území vyhrazená pro budoucí umístění

¹² Nejde o zastavitelnou plochu ve smyslu § 2 j) SZ.

¹³ § 2 odst. 9 SZ

liniové stavby infrastruktury, která se váže na konkrétní stavbu označenou v grafické části liniovou značkou a kódem;

f) stávajícím prvkem dopravní nebo technické infrastruktury existující funkční trasa nebo stavba infrastruktury, která spoluvytváří základ systému a je Metropolitním plánem vymezená k zachování,

g) prvkem infrastruktury ke zrušení existující prvek infrastruktury, který bude výhledově po realizaci přeložky nebo jiného opatření zrušen.

(3) Specifické pojmy struktury a infrastruktury jsou zpravidla spojeny s vysvětlením legendy prvků jednotlivých systémů infrastruktury, a proto jsou dále uvedeny vždy v příslušném textu.

(4) Prvky struktury a infrastruktury (plochy, linie, body) mohou být opatřeny kódem, podle kterého je možné je identifikovat v grafické části a v přílohách č. 2 a 3.

01/ Hlava III Hranice zastavěného a zastavitelného území

Článek 6 Vymezení zastavěného území

(1) Metropolitní plán vymezuje ve správním území Prahy zastavěné území¹⁴ na základě stavu evidovaného v katastru nemovitostí k datu 31. 3. 2021 včetně.

(2) Hranice zastavěného území je vymezena v grafické části Z 01, Z 02 oranžovou přerušovanou orientovanou čarou.

Článek 7 Vymezení zastavitelného a nezastavitelného území

(1) Metropolitní plán stanovuje jako základní regulativ hranici zastavitelného území¹⁵.

(2) Hranice zastavitelného území rozděluje správní území Prahy na zastavitelné území a nezastavitelné území. Hranice zastavitelného území je vymezena v grafické části Z 02, Z 03, Z 04 a S 02 černou přerušovanou orientovanou čarou.

(3) Hranice zastavitelného území je stanovena na základě vymezení zastavěného území města a rozvojových ploch dle čl. 72, formálního rozvoje dle čl. 8 a samot vymezených dle čl. 91.

Článek 8 Formální rozvoj

(1) Prostřednictvím formálního rozvoje je v Metropolitním plánu provedena korekce nesouladů mezi skutečným stavem území,

14 Postupem dle §58 SZ

15 § 3 PSP

způsobem vymezení zastavěného území a účelem vymezení zastavitelného území.

(2) Formálním rozvojem městské přírody [fRm] jsou drobné plochy nezastavěného území uvnitř zastavěného území, které jsou nedílnou součástí okolní struktury města a jsou určeny k zachování současného stavu. Jsou vymezeny jako nestavební stabilizované plochy (zpravidla jako plochy podrobnějšího strukturálního členění zahradnictví a vinice nebo les na lesních pozemcích) a tvoří součást zastavitelného území.

(3) Formálním rozvojem otevřené krajiny [fRk] jsou části zastavěného území¹⁶, které však reálně mají charakter otevřené krajiny a jsou určeny k zachování tohoto charakteru. Jsou vymezeny jako nezastavitelné stabilizované plochy, případně nezastavitelné transformační plochy, a tvoří součást nezastavitelného území. Samoty vymezené dle čl. 91 nejsou zahrnuty do formálního rozvoje otevřené krajiny.

(4) Pro přehlednost a sjednocení podmínek využití a uspořádání území jsou plochy formálních rozvojų zobrazeny pouze ve schématu S 02.

¹⁶ Nesoulady vznikají zejména v důsledku předepsaného využití intravilánu z roku 1966 jako podkladu pro vymezení zastavěného území.

Část druhá: Koncepce

Článek 9

Koncepce ochrany a rozvoje hodnot území Prahy

(1) Základem koncepce Metropolitního plánu jsou čtyři principy definované jako návrat ke středu, vrstvené město, stabilita prostředí, potenciál a nové možnosti. Tyto principy jsou rozvedeny v deseti тезích popsaných podrobně v čl. 10. Základní teze určují ochranu stávajících historických (kulturních) a krajinných (přírodních) hodnot a vytvářejí podmínky pro jejich vyvážený rozvoj (pojímáný jako zlepšování stavu) a pro vznik hodnot nových.

(2) Základní koncepce je závazným rámcem pro vymezení vzájemně provázaných dílčích koncepcí, které ze základní koncepce vycházejí a v příslušných oborových specializacích ji do dalších podrobností rozvíjejí. Základní koncepce definuje stávající i budoucí obraz města¹⁷.

(3) Základní koncepce, jednotlivé teze i společné principy spolu s dílčími koncepcemi struktury a infrastruktury působí vždy společně a nerozdílně, vzájemně se doplňují. Naplňování jedné koncepce není porušením koncepce jiné. V tomto smyslu musí být vykládány a užívány. Cílem je dosáhnout synergie všech navržených regulativů.

(4) Základní koncepce definuje především strukturální koncepci plánu, která zahrnuje urbanistickou koncepci, tedy koncepci městské krajiny včetně městské přírody v čl. 14 až 20, a paralelně koncepci otevřené krajiny včetně krajinného rázu¹⁸ v čl. 21 až 27. Základní koncepce respektuje strukturální uspořádání zastavitelného území v závislosti na uspořádání veřejných prostranství¹⁹. Veřejná prostranství jsou pojímána jako základ struktury, jak je podrobně uvedeno v čl. 16.

(5) Základní koncepce určuje koncepci infrastruktury obsahující jednotlivé systémy a subsystémy řazené v logických celcích, jak je uvedeno v čl. 28 až 34. Infrastruktura je vybavením území postupujícím strukturu a podporujícím její využití a uspořádání. Veškeré strukturální regulativy včetně regulativů pro veřejná prostranství jsou vždy důsledně předřazeny všem regulativům infrastruktury. Tomu odpovídá také pořadí jednotlivých částí Metropolitního plánu.

(6) Pro ochranu a účelný rozvoj celého území je vymezen jeho potenciál, který bude v průběhu času naplňován. Pro větší flexibilitu, ale také stabilitu Metropolitního plánu jsou některé plochy definovány pouze parametrickými regulativy, které umožňují různé návrhy podrobného prostorového uspořádání a mohou být upřesněny např. územním plánem části Prahy, jak je podrobně uvedeno v čl. 159 až 165.

17 V české architektonické mluvě používaný na základě knihy Kevina Lynche „The Image of the City“, česky „Obraz města“, s vědomím, že překlad není přesný, ale u nás ustálený. Image = „psychologický otisk reality subjektivně přepracovaný do formy dojmu, obrazu skutečnosti“ (Akademický slovník cizích slov, Academia, Praha 1998). Viz také Jiří Plos a Jan Jehlík: Metodika zadávání územních plánů, FA ČVUT v Praze, 2015, ISBN 978-80-01-05703-2.

18 Krajinný ráz podle § 12 zákona 114/1992, o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

19 § 2 z), §11 odst. 3 a §12 PSP

(7) V městském prostředí vytváří koncepce Metropolitního plánu podmínky pro účinnou ochranu, péči a rozvoj kulturního dědictví a kulturní diverzity, včetně archeologického dědictví s respektem k vymezeným kulturním hodnotám chráněným podle zvláštních právních předpisů²⁰.

(8) V Památkové rezervaci v hlavním městě Praze vycházejí zásady koncepce ochrany a rozvoje hodnot zejména z historické urbanistické struktury (celkového půdorysu a hmotové struktury zástavby), historické výškové hierarchie zástavby (především z historických výškových dominant a jejich kompozičního významu ve struktuře města včetně jejich uplatnění v dálkových i blízkých pohledech), výrazných projevů terénního utváření, pražských svahů a charakteristického panoramatu Prahy založeného na neoddělitelném spolupůsobení terénu, řeky a městské zástavby s různorodou výškou historických objektů.²¹

(9) Základní strukturální koncepce a pojetí krajiny v Metropolitním plánu vytváří podmínky pro účinnou péči o zkvalitňování přírodních a krajinných podmínek a zachování nebo rozvíjení biodiverzity, s respektem k vyhlášeným chráněným územím podle zvláštních právních předpisů²².

02/ Hlava I Základní koncepce

Článek 10 Deset tezí Metropolitního plánu

{1} Dostřednost

a) Dostředný rozvoj umožní stabilizaci hranice mezi městem a jeho krajinným zázemím, rozvoj vnitřního potenciálu města a z environmentálních i ekonomických hledisek přiměřenou intenzitu zastavění. Rozšířením celoměstského centra a posílením subcenter dojde ke snížení tlaku na historické město.

b) Rozvojové zásahy jsou prostřednictvím stanovené stability a míry využití území koordinovány v jednotlivých lokalitách tak,

20 Nařízení vlády ČSR č. 66/1971 ze dne 21. 7. 1971 o památkové rezervaci v hlavním městě Praze; Rozhodnutí Národního výboru hl. m. Prahy o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze čj. kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 a jeho doplněk ze dne 9. 7. 1981; Vyhláška hlavního města Prahy č. 15/1991 ze dne 16. 5. 1991, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany; Vyhláška hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb., ze dne 28. 2. 1993, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany; Nařízení vlády č. 127/1995 Sb. ze dne 24. 5. 1995 o prohlášení území ucelených částí vybraných měst a obcí s dochovanými soubory lidové architektury za památkové rezervace; Vyhláška Ministerstva kultury č. 108/2003 Sb., ze dne 1. dubna 2003, o prohlášení území s historickým prostředím ve vybraných městech a obcích za památkové zóny a určování podmínek pro jejich ochranu; Vyhláška MK č. 413/2004 Sb. ze dne 24. června 2004, o prohlášení území s historickým prostředím ve vybraných obcích a jejich částech za památkové zóny a určení podmínek pro jejich ochranu; Opatření obecné povahy č. 5/2014 ze dne 14. 4. 2014, o prohlášení území s historickým prostředím městské části Praha-Zbraslav za památkovou zónu

21 Podrobně viz Management plán ochrany světového kulturního dědictví Historického centra Prahy – část 001, schválený na základě usnesení Rady HMP č. 2673 ze dne 2. 12. 2019 a usnesení Zastupitelstva HMP č. 12/99 ze dne 13. 12. 2019.

22 Zejména zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny; konkrétní vyhlášovací předpisy pro části přírody a krajiny chráněné dle zákona č. 114/1992 Sb.; zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon); zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší; zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví

aby vytvářely podmínky pro vyvážený rozvoj Prahy jako celku, města s historicky vrstvenou kompozicí a hlavního města České republiky.

{2} Historické město

- a) Metropolitní plán vychází z ochrany historických krajinných, urbánních a architektonických kompozičních principů a posiluje všechny projevy historické vrstevnatosti, definuje potenciál a předpokládá kontinuální doplňování struktury města současnými stavbami s různorodým využitím.
- b) Péče o historické město je pojímána jako ochrana kulturního dědictví a rozvoj nové vrstvy architektury. Diferenciace regulativů je hlavním principem ochrany a rozvoje kulturních hodnot.

{3} Modernistické město

- a) Metropolitní plán respektuje modernistickou zástavbu sídlišť jako nedílnou součást dnešního města. I v těchto částech města podporuje odlišnost a autonomii jednotlivých lokalit, umožňuje vkládání nových vrstev zástavby a městského života do otevřených struktur sídlišť.
- b) Metropolitní plán respektuje původní koncepcie modernistického města. Ve strukturách sídlišť vymezuje park ve volné zástavbě jako klíčovou část návrhu modernistického města.

{4} Městská příroda

- a) Mimořádně morfologicky pestré přírodní prostředí města a harmonická kompozice města v krajině jsou pro Prahu nenahraditelné a jsou základem jejího celkového uspořádání. Parky jsou rekreačním potenciálem, který umožňuje zlepšit celkovou kvalitu života.
- b) Metropolitní plán chápe pražské městské parky ve své různorodosti jako architekturu doplňující celkovou kompozici města. Parkové plochy jednoznačně vymezuje a mezi sebou je systémově a hierarchicky provazuje.

{5} Vltava

- a) Řeka Vltava a její významné přítoky spoluurčují krajinnou a urbánní kompozici Prahy. Vltava je základní horizontálou celé pražské kompozice, je jedolitým a souvislým parkovým a promenádním celkem procházejícím městem jak v jeho sevřeném centru, tak i v otevřené krajině.
- b) Metropolitní plán klade důraz na obnovu a posílení celkového kompozičního významu vodních toků, na zlepšení kvality území břehů a jejich využití pro nová nebo obnovená veřejná prostranství.

{6} Krajinné rozhraní a otevřená krajina

- a) Krajinné rozhraní jako součást otevřené krajiny je důležitým kompozičním prvkem metropole. Základem koncepce je nezastavitelnost a maximální územní provázanost všech lokalit, které krajinné rozhraní vytvářejí.
- b) Metropolitní plán navrhuje kultivaci rozsáhlého území otevřené krajiny, která zajistí zkvalitnění krajinného zázemí města, zlepšení ekologické stability a dotvoření kontrastů mezi městskou a otevřenou krajinou.

{7} Výšková regulace a potenciál

a) Výšková kompozice Prahy, zejména výškových dominant, je podstatnou součástí celkové krajinné, urbánní a architektonické kompozice.

b) Metropolitní plán stanovuje kompletní stabilizující výškovou regulaci, která má zamezit vzniku náhodných a neopodstatněných dominant. Návrhem míst vyšší zástavby soustřeďuje energii města do klíčových bodů. V přiměřené vzdálenosti od centra doplňuje kompozici města, aniž by to ohrozilo jeho kulturní hodnoty.

{8} Nové mosty, propojení a paralely

a) Metropolitní plán pojímá oba břehy řeky Vltavy i její ostrovy jako důležitou osu veřejných prostranství. Propojení vltavských břehů mosty je významnou součástí fungování a kompozice města.

b) Navrhovaná propojení, nejen mostní, zajišťují lepší prostupnost města a vzájemnou provázanost významných městských tříd a jednotlivých lokalit. Nové paralelní trasy a spojení pro všechny druhy dopravy přispívají k rovnoměrnému rozptýlení dopravního zatížení a zajišťují komfortnější obsluhu území.

{9} Veřejná prostranství

a) Základní struktura významných veřejných prostranství je klíčovou součástí celkové kompozice města. Metropolitní plán podporuje rozvoj kvalitních veřejných prostranství a zdůrazňuje význam lokálních systémů hlavních i vedlejších ulic, které vytvářejí předpoklady pro docházkové vzdálenosti v měřítku lokalit.

b) Metropolitní plán navrhuje městské třídy metropolitního měřítka. Vymezené městské osy Prahy, v měřítku svých délek dvaceti kilometrů, propojují centrum s okrajem, provazují město s regionem a jsou určeny jako důležitá veřejná prostranství, nikoli pouze jako dopravní koridory. Jsou liniovým rozšířením centra.

{10} Transformace jako zlepšení kvality městské krajiny

a) Metropolitní plán respektuje skutečnost, že vývoj Prahy jako metropole nelze zastavit. Plošným nárokům na rozvoj města do otevřené krajiny však stanovuje výrazná omezení.

b) S přihlédnutím k zásadám dostřednosti a koncentrace energie města Metropolitní plán navrhuje dostatečný potenciál a přednostně předpokládá doplňování transformačních ploch v blízkosti celoměstského centra a v jednotlivých subcentrech.

Krajiny a lokality, členění města

Článek 11

Pojetí krajiny v Metropolitním plánu

(1) Krajina jako jeden celek je souborem dílčích krajin rozlišených podle toho, jak tyto krajiny vnímají lidé.²³ V tomto rámci jsou

²³ Krajina jako jeden celek je souborem dílčích krajin. Na významnou úlohu krajiny upozorňuje Úmluva Rady Evropy o krajíně (The Council of Europe Landscape Convention) z Florencie, 2000: „...uznávající, že krajina je všude důležitou součástí kvality života lidí: v městských oblastech a na venkově, v narušených oblastech stejně jako v oblastech vysoce kvalitních, v oblastech pozoruhodných i běžných.“

stanoveny podmínky a požadavky na ochranu, regulaci i iniciaci rozvoje města a jeho krajinného zázemí.

(2) Metropolitní plán primárně rozlišuje městskou krajinu, popsanou především v urbanistické koncepci, a otevřenou krajinu, popsanou v koncepci (otevřené) krajiny. Za součást městské krajiny jsou považovány i enklávy otevřené krajiny.

(3) Krajinu Prahy spoluutváří přírodní podmínky a jevy, člověkem ve větší či menší míře ovlivněné v důsledku jeho dlouhodobého působení v krajině, jakož i vlastní člověkem vystavěné prostředí. Krajina Prahy je kulturní krajinou a historickou městskou krajinou²⁴.

(4) Metropolitní plán upřesňuje krajiny vymezené v ZÚR vymezením souborů lokalit jako dílčích krajin dle odst. 1.

Článek 12

Rozdělení území na lokality a charakter lokality

(1) Součástí základní koncepce Metropolitního plánu je rozdělení celého území Prahy na jednotlivé lokality vymezené na základě charakteru²⁵. Charakter lokality stanovuje hodnoty v území a každá lokalita má přiřazen typický, většinou místní název.

(2) Popis celého území Prahy prostřednictvím lokalit umožňuje individuální regulaci a iniciaci daných území a ploch. Základem regulace je stanovení cílového charakteru, jak je podrobně uvedeno v čl. 36.

Metropolitní priority

Článek 13

Metropolitní priority

(1) Metropolitními prioritami jsou navržené prvky posilující rozvoj přírodních a kulturních hodnot i postavení Prahy. Jde o budovy, jiné stavby a rozsáhlá území uvedené ve schématu S 01.

(2) Realizace metropolitních priorit je klíčem k postupnému naplňování a dotváření základní koncepce Metropolitního plánu. Prvky uvedené jako metropolitní priority je nutné při rozhodování v území a při pořizování podrobnějších územně plánovacích dokumentací upřednostnit před ostatními záměry.

(3) Vymezení priorit není etapizací, byť jedním ze znaků metropolitních priorit je jejich nutné upřednostnění. Metropolitní priority nestanovují zvláštní podmínky pro uspořádání nebo využití území, ale ukládají povinnost věnovat označeným jevům zvláštní pozornost a upřednostňovat je.

24 Pojem historická městská krajina byl definován v tzv. Vídeňském memorandu (2005). Na základě Vídeňského memoranda bylo Generální konferencí UNESCO dne 10. 11. 2011 schváleno Doporučení o historické městské krajině (Recommendation on the Historic Urban Landscape): „Historickou městskou krajinou je širší území než ‚historické centrum‘, zdůrazněné je kontext historické i současné architektury, zástavby i přírodních podmínek, konstatováno je, že ochrana historických hodnot nemůže být překážkou pro dynamiku živého města. Vrstvení historické a současné architektury je předpokladem udržitelnosti historické městské krajiny. Za hlavní výzvu pro současnou architekturu v historické městské krajině je označeno reagování na dynamiku vývoje, které na jedné straně umožní socioekonomické změny a růst a na straně druhé bude respektovat dochovanou tvář města.“

25 § 2 h) PSP

02/ Hlava II

Urbanistická koncepce

Článek 14 Pojetí urbanistické koncepce

(1) Urbanistická koncepce je stanovena pro zastavitelné území a souhrnně vyjadřuje požadavky na zastavitelné stavební i nestavební lokality, popřípadě jejich části.

(2) Rozvoj zástavby je navržen do stavebních bloků vymezených a obslužených veřejným prostranstvím. Rozvoj městské přírody je navržen v nestavebních blocích, zejména za účelem zlepšení kvality přírodních a krajinných složek a klimatických podmínek na území města.

Prostorové uspořádání zastavitelného území

Článek 15 Urbánní různorodost

(1) Stávající kompozice města je základem urbánních vztahů posilujících rozvoj významných dochovaných hodnot krajinných i přírodních a souvisejících hodnot urbanistických, architektonických a kulturně-historických. Koncepce sleduje efektivní a účelné uspořádání města s minimálními požadavky na obsluhu území a vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území.

(2) Metropolitní plán vytváří podmínky pro účelné využití synergie města v jeho rozšířeném centru a subcentrech především zvýšením intenzity využití a posílením typického charakteru jednotlivých lokalit.

(3) Metropolitní plán přednostně stanovuje rozvoj v hranicích zastavěného území a obecně preferuje recyklaci zanedbaných území vymezením transformace stávajících zastavitelných ploch.

Článek 16 Veřejná prostranství jako základ struktury města

(1) Základem stávající i nově navržené struktury zastavitelného území je kostra veřejných prostranství²⁶ tvořená sítí ulic a doplněná náměstími a městskými parky, případně dalšími veřejně přístupnými plochami.

(2) Koncepce veřejných prostranství respektuje nové nároky na kvalitu veřejného prostoru a vytváří předpoklady pro zvýšení jeho kvality. Ucelená síť veřejných prostranství zajišťuje prostupnost města a je jedním ze základních kamenů jeho obrazu.

(3) Metropolitní plán stabilizuje vymezení veřejných prostranství. Síť veřejných prostranství představuje trvalý řád ve struktuře města, je základem jeho prostorového uspořádání a zpravidla prostorem pro

²⁶ Veřejná prostranství jako základ struktury jsou definována v § 11 a 12 PSP.

vedení dopravní a technické infrastruktury a pro obsluhu zástavby včetně veřejné vybavenosti.

(4) Veřejná prostranství jsou na základě kompozičních principů hierarchicky rozdělena do čtyř úrovní dle čl. 81 a 85.

Článek 17 **Hmota a struktura města**

(1) Stavební a nestavební bloky vymezené uličním prostranstvím nebo vzájemným sousedstvím jsou základem struktury města a utvářejí jeho prostorové uspořádání.

(2) Ve stávajících i nově navržených stavebních blocích je možné proměňovat a doplňovat zástavbu a naplňovat stanovený potenciál v rámci regulativů Metropolitního plánu, s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8.

(3) Jednotlivé typy struktur vystavěného prostředí městské krajiny jsou definovány na základě prostorových vztahů stavebních bloků a veřejných prostranství a podrobně popsány v čl. 41 až 50.

Článek 18 **Koncepce výškové regulace města**

(1) Koncepce výškové regulace města je součástí urbanistické koncepce, která určuje stabilizaci výškového uspořádání zástavby a rozvíjení celkové kompozice pražské zástavby. Cílem výškové regulace je zachování výškové různorodosti v různých částech města.

(2) Výškové řešení jako základní kompozice zastavitelného území a její centrální (metropolitní) i lokální a místní vertikální dominanty zpřehledňují rozlehlou urbánní strukturu zasazenou do krajiny a umožňují v ní orientaci.

(3) Metropolitní plán stanovuje podstatné znaky výškové kompozice podléhající ochraně a současně, zejména v zastavitelných transformačních a rozvojových lokalitách, určuje podmínky pro doplnění této kompozice současnou kulturní vrstvou.

(4) Výšková regulace je stanovena pro zastavitelné území a uplatňuje se pouze nad stavebními bloky.

Městská příroda

Článek 19 **Koncepce městské přírody**

(1) Metropolitní plán navrhuje principy ochrany a rozvoje městské přírody tak, aby byly zajištěny vhodné podmínky pro život ve městě včetně dostatečného zázemí pro rekreaci i pro udržení dochovaných přírodních hodnot. Metropolitní plán navrhuje dotvoření kompozice městských parků, zejména v duchu hodnot historických kompozic, i posilování jejich provázanosti a přístupnosti při zachování environmentálního a hygienického významu.

(2) Struktura městské přírody je dána přítomností, rozložením a podrobnějším popisem nestavebních bloků. Nestavební bloky zpravidla charakterizuje nezpevněný terén pokrytý vegetací s různou mírou kulturních zásahů a úprav. Budovy se v nestavebních blocích nevyskytují, nebo vyskytují ojediněle.

(3) V nestavebních blocích sdružených do městských parků jsou urbánní vztahy nahrazeny cestní sítí a její návazností na uliční prostranství.

(4) Městská příroda je doplněna dalšími plochami nezpevněného terénu s přítomností trvalé vegetace v různých formách v rámci stavebních bloků a parkově upravených částí náměstí.

(5) Městská příroda je v rámci městské krajiny doplněna enklávami otevřené krajiny, které jsou dále popsány v koncepci otevřené krajiny v čl. 21 odst. 4.

Článek 20 **Kompozice městských parků**

(1) Metropolitní plán respektuje a rozvíjí stávající městské parky a hodnotná přírodní území. Regulativy jsou stanoveny především s ohledem na celkovou kompozici krajiny.

(2) Krajinný rámeček celkové kompozice Prahy tvoří horizont horních hran a svahů údolí Vltavy, jejích přítoků a další výrazné terénní předěly. Městské parky jsou v Metropolitním plánu vymezeny tak, aby pohledově exponované nezastavěné nebo řídce zastavěné svahy byly chráněny.

(3) Metropolitní plán navrhuje využít řadu stávajících ploch s neudržovanou vegetací, zejména míst přirozených volných prostupů městem podél vodních toků, pro založení nových městských parků.

(4) Městské parky jsou na základě kompozičních principů hierarchicky rozděleny do čtyř úrovní dle čl. 85.

02/ Hlava III **Koncepce (otevřené) krajiny**

Článek 21 **Otevřená krajina**

(1) Koncepce otevřené krajiny je stanovena pro nezastavitelné území. Vyjadřuje souhrnné podmínky pro ochranu a rozvoj nezastavitelných lokalit. Metropolitní plán zdůrazňuje celkovou krajinnou kompozici a rekreačně-sportovní význam otevřené krajiny jako krajinného zázemí města.

(2) Metropolitní plán respektuje, že na území Prahy existují velmi příznivé půdní a klimatické podmínky pro zemědělství a že přítomnost zemědělství v území je typickým znakem dochovaného krajinného rázu.

(3) Jedním ze základních koncepčních nástrojů Metropolitního plánu je krajinné rozhraní. Jde o soubor nezastavitelných lokalit na obvodu souvislého zastavitelného území města²⁷, jak je uvedeno v čl. 109. Obecně je krajinné rozhraní územím, které odděluje otevřenou krajinu a zástavbu, jehož hlavním účelem je zabránit srůstání²⁸ města a jednotlivých samostatných sídel v Přípraží²⁹.

(4) Součástí otevřené krajiny jsou nezastavitelné lokality obklopené souvislým zastavitelným územím města. Těmito enklávami otevřené krajiny jsou zpravidla lesnatá a přírodně hodnotná území, která pronikají směrem ke středu města z okolní otevřené krajiny, avšak územní souvislost tohoto propojení byla rozvojem města porušena, zpravidla modernistickou zástavbou (svoji polohou se staly součástí městské krajiny). Enklávy otevřené krajiny jsou součástí tzv. „zelených klínů“³⁰, které Metropolitní plán považuje za hodnotu, která spoluutváří obraz města.

(5) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvyšování ekologické stability zejména v otevřené krajině. Pro tento účel je stanoven regulační princip vztažený ke stupni ekologické stability dílčích vymezených ploch podrobnějšího strukturálního členění podrobně popsány v čl. 107. Rovněž je stanoven ukazatel pro sledování stavu ekologické stability souhrnně za jednotlivé lokality otevřené krajiny – index ekologické stability, jak je podrobně uvedeno v čl. 158.

(6) V potřebných souvislostech a návaznostech se koncepce otevřené krajiny vztahuje i k zastavitelnému území zejména k městské přírodě.

Článek 22 **Strukturální členění otevřené krajiny**

(1) Typy struktur lokalit upřesňují v podrobnosti Metropolitního plánu vnitřní členění jednotlivých krajin v nezastavitelném území. Jsou stanoveny především na základě geomorfologického utváření zemského povrchu a prostorové struktury krajiny dané zejména kombinací ploch s rozdílnými strukturálními znaky a s rozdílným způsobem využití v různých vzájemných poměrech, objemech a měřítcích, jak je dále stanoveno v čl. 54 až 60.

(2) Detailní strukturální charakteristiku otevřené krajiny vyjadřují plochy podrobnějšího strukturálního členění dle čl. 111 a 112.

Článek 23 **Rekreace v otevřené krajině**

(1) Otevřená krajina i vhodné části městské krajiny slouží k rekreaci obyvatel i návštěvníků Prahy.

(2) Pro zlepšení podmínek rekreačního způsobu využití zejména otevřené krajiny jsou stanoveny změny v území směřované

27 Souvislým zastavitelným územím města je území zastavitelných lokalit od středu města po jeho okraj nepřerušené otevřenou krajinou, je upřesněním Městské krajiny Prahy definované v ZÚR do měřítka Metropolitního plánu.

28 Viz požadavky a úkoly na zamezení srůstání sídel formulované v ZÚR, v republikových prioritách Politiky územního rozvoje ČR i v principech Politiky architektury a stavební kultury ČR.

29 Přípraží je termín užívaný v ZÚR pro souhrnné označení příměstských krajin.

30 První zmínka o teorii zelených klínů pochází už z počátku dvacátého století. Zelené klíny jsou obsaženy v usnesení RHMP č. 1524 k návrhu zásad a základních prvků Zeleného pásu hl. m. Prahy ze dne 4. 11. 2008.

přednostně do rekreačních lokalit otevřené krajiny. Podpora a rozvoj aktivit směřujících k posílení rekreačního potenciálu jsou dále zdůrazněny v lokalitách krajinného rozhraní a ve vymezených krajinných parcích.

Článek 24 Prostupnost otevřené krajiny

(1) Prostupností krajiny je takové uspořádání otevřené krajiny, které umožňuje volný průchod. Volným průchodem je i takový průchod, který je částečně časově nebo provozně omezen, avšak pouze způsobem zachovávajícím jeho veřejný charakter.

(2) Metropolitní plán zlepšuje prostupnost krajiny doplněním propojení novými cestami či stezkami všude tam, kde je v současnosti indikována jejich nedostatečnost.

(3) Metropolitní plán stanovuje prostupnost krajiny pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny vymezením územního systému ekologické stability, jak je podrobněji stanoveno v čl. 29 a čl. 113 až 116.

Článek 25 Protierozní opatření v otevřené krajině

(1) Metropolitní plán vytváří podmínky pro zvýšení protierozní ochrany území především stanovením regulativů, které umožní doplnění trvalé vegetace do krajinné struktury a následné snížení vodní a větrné eroze zejména v okolních zemědělsky intenzivně využívaných plochách.

(2) Regulace území otevřené krajiny na základě principu podpory zvyšování ekologické stability krajiny dle čl. 108 působí celoplošně jako protierozní opatření.

Článek 26 Ochrana před povodněmi

(1) Metropolitní plán navrhuje k ochraně území před povodněmi na území Prahy přírodě blízká protipovodňová opatření využívající retenční kapacitu přirozených a polopřirozených krajinných segmentů zejména v otevřené krajině.

(2) Technická protipovodňová opatření a podmínky a požadavky pro ochranu před povodněmi jsou podrobněji stanoveny v čl. 133 až 134.

Článek 27 Dobývání ložisek nerostných surovin

(1) Metropolitní plán respektuje území stávající těžby nerostných surovin.³¹

³¹ Lokality, kde probíhá těžba nerostných surovin: lom Řeporyje – Požáry (dobývací prostor ID 60108 Řeporyje, nerost vápenec k dalšímu zpracování); lomy Kosof – Hviždalka, Radotín – Špička a Slivenec – Cikánka (dobývací prostory ID 60005 Zadní Kopanina I., nerost vápenec pro výrobu cementu, ID 60277 Radotín, nerost vápenec a ID 60063 Slivenec, nerost vápenec pro kamenickou výrobu); lom Zbraslav (dobývací prostory ID 70231 Záběhllice (Zbraslav), nerost

(2) Metropolitní plán předpokládá dotěžení nerostných surovin ve všech územích stávající těžby v rozsahu stanovených dobývacích prostorů a ukládá rekultivaci území postiženého těžbou.

(3) Metropolitní plán nevymezuje nové plochy pro dobývání nerostných surovin.

02/ Hlava IV Koncepte infrastruktury

Článek 28 Pojetí koncepte infrastruktury

(1) Koncepte infrastruktury navazuje na strukturální pojetí Metropolitního plánu, který pojímá infrastrukturu jako službu určenou důsledně k podpoře struktury a strukturu doplňující.

(2) Nástrojem pro naplnění koncepte infrastruktury je zejména vymezení tras, jejich koridorů, budov, jiných staveb a ploch subsystémů infrastruktury, pro které jsou stanoveny podrobnější podmínky a požadavky.

(3) Metropolitní plán stanovuje podmínky a požadavky pro koncepte jednotlivých systémů infrastruktur podrobněji pro:

- a) krajinnou infrastrukturu v čl. 29,
- b) dopravní infrastrukturu v čl. 30 a 31,
- c) technickou infrastrukturu v čl. 32 a 33,
- d) veřejnou vybavenost v čl. 34.

Krajinná infrastruktura (ÚSES)

Článek 29 Koncepte krajinné infrastruktury

(1) Krajinnou infrastrukturu v Metropolitním plánu reprezentuje zejména územní systém ekologické stability (dále také „ÚSES“). Vymezení ÚSES zajišťuje podporu pro základní nezbytnou míru ekologické stability krajiny jako celku a pro udržitelný rozvoj území, jehož je ekologická stabilita (rovnováha) základní součástí.

(2) Koncepte ÚSES je předurčena vymezením ÚSES nadmístního významu (regionálního a nadregionálního) v ZÚR.

(3) Metropolitní plán vymezuje ÚSES na základě aktuálního oborového podkladu – Plánu místního ÚSES. V řadě případů nelze stanovit jednoznačné hranice skladebných částí ÚSES – biocenter a biokoridorů. Proto Metropolitní plán také užívá způsob vymezení v prostoru k upřesnění, a tím vytváří podmínky pro předpokládané zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích bez nutnosti pořízení změny Metropolitního plánu.

(4) Vymezením ÚSES jsou vytvořeny prostorové podmínky pro udržení a obnovu ekologické stability krajiny v rozsahu území dle správních hranic Prahy a pro souvislé propojení systému směrem do území sousedních obcí Středočeského kraje. Podmínky a požadavky pro plochy a koridory krajinné infrastruktury jsou podrobněji stanoveny v čl. 113 až 116.

(5) Konceptce krajinné infrastruktury je vyjádřena v grafické části Z 02 a Z 03.

Dopravní infrastruktura

Článek 30 Konceptce dopravní infrastruktury

(1) Konceptce dopravní infrastruktury je založena na vyváženém systému veřejné, automobilové a bezmotorové dopravy zajišťujícím potřebnou úroveň mobility ve městě. Pro naplnění dopravní konceptce vymezuje Metropolitní plán dopravní stavby v závislosti na plnění klíčových kritérií, kterými jsou investiční a provozní náklady, přínosy dopravních staveb z hlediska vlivu na životní prostředí, na estetiku veřejných prostranství a zajištění podmínek pro bezpečný a pohodlný pohyb městem bez bariér a neúčelných omezení.

(2) Pro naplnění konceptce dopravní infrastruktury se stanovují tyto zásady:

- a) výstavba klíčových částí nadřazené komunikační sítě včetně systému záchytných parkovišť,
- b) doplnění stávající komunikační sítě o nová dopravně významná místní propojení a chybějící tangenciální vazby snižující dopravní zatížení městského centra automobilovou dopravou,
- c) zvyšování standardu veřejné, zejména kolejové, dopravy včetně řešení kvalitních přestupních vazeb,
- d) zvýšení kapacity, kvality a vybavenosti tratí v železničním uzlu Praha,
- e) realizace přímého železničního spojení Letiště Václava Havla Praha s centrem města,
- f) zkvalitnění vybavenosti veřejného prostoru se zaměřením na rozvoj a zlepšování podmínek bezpečné pěší a cyklistické dopravy,
- g) podpora alternativních možností zásobování města se zaměřením na multimodální způsoby,
- h) rozvoj sítě a zařízení silniční, letecké a železniční dopravy zajišťující strategická napojení v rámci integrace do systému evropských dopravních sítí.

(3) Konceptce dopravní infrastruktury je vyjádřena v grafické části Z 03.

Článek 31 Základní členění dopravní infrastruktury

(1) Naplnění konceptce dopravní infrastruktury je podrobněji stanoveno prostřednictvím samostatných podmínek a požadavků pro jednotlivé subsystémy dopravní infrastruktury.

- (2) Koncepce sítě pozemních komunikací je založena na určení skeletu v rozsahu vybrané komunikační sítě, kterou tvoří nadřazená komunikační síť založená na radiálně okružním principu a městská uliční síť charakterizovaná vyvážeností urbánního a dopravního významu. Významným rysem koncepce je návrh komunikačních spojení vytvářející další alternativy v důležitých dopravních relacích včetně přemostění Vltavy pro realizaci chybějících vazeb. Podrobně v čl. 118 až 120.
- (3) Koncepce veřejné dopravy je založena na integrovaném systému veřejné dopravy s přesahem do Středočeského kraje a na vytváření podmínek pro kombinaci využití různých druhů dopravy. Základem koncepce je provázaný systém tří kolejových trakcí – metra, železnice a tramvají jako prostředků kapacitní kolejové dopravy včetně přestupních terminálů se záchytnými parkovišti P+R. Podrobně v čl. 121 až 125.
- (4) Koncepce železniční dopravy je založena na oddělení dálkové a regionální železniční dopravy, na zvýšení kapacity a kvality provozu na tratích železničního uzlu Praha a tratí do uzlu zaústěných. Koncepce stanovuje podmínky pro výstavbu systému vysokorychlostních tratí napojených na evropskou železniční síť, pro vybudování plně průjezdného modelu, zlepšení vybavení tratí a doplnění nových železničních zastávek a stanic. Podrobně v čl. 126.
- (5) Koncepce cyklistické dopravy je založena na zlepšování prostupnosti města pro cyklisty. Uspořádání pozemních komunikací musí umožnit prostupnost území pro bezpečnou cyklistickou dopravu, pokud to závažné prostorové nebo provozní důvody nevyklučují. Nad rámec městské uliční sítě a veřejných prostranství jsou vymezeny klíčové cyklotrasy, které vytvoří propojenou síť. Podrobně v čl. 127.
- (6) Koncepce pěší dopravy je založena na vymezení veřejných prostranství a městské uliční sítě, jichž je pěší doprava nedílnou součástí. V souladu s požadavky na prostorové uspořádání pozemních komunikací bude umožněna prostupnost území pro bezpečný pohyb chodců. Podrobně v čl. 128.
- (7) Koncepce letecké dopravy je založena na významové nezastupitelnosti mezinárodního spojení s vysokým společenským i ekonomickým významem. Je založena na stávajícím systému letišť. Pro zajištění potřeb výhledové kapacity Letiště Václava Havla Praha³² zahrnuje koncepcí Metropolitního plánu návrh dostavby dráhového systému o novou paralelní dráhu a stanovuje podmínky pro úspěšný rozvoj letecké dopravy a s tím spojených mezinárodních vazeb. Podrobně v čl. 129.
- (8) Koncepce vodní dopravy, která má v Praze rekreační význam a omezeně i význam hospodářský pro zásobování města, je založena na stávající vodní cestě na Vltavě a Berounce, která je splavná po Radotín. Vltava i splavná část Berounky je v Praze vymezena pro osobní, nákladní a rekreační vodní dopravu. Vodní doprava musí zohledňovat úpravy a využívání náplavek a nábřeží v souladu s rekreační a pobytovou funkcí řeky jako klíčového veřejného prostoru. Stavby určené pro vodní dopravu musí respektovat celkovou kompozici města, jeho historický význam i trvale udržitelný rozvoj. Podrobně v čl. 130.

³² Metropolitní plán užívá označení Letiště Václava Havla Praha pro letiště s IATA kódem PRG a s ICAO kódem LKPR, v jiných dokumentacích také označované jako letiště Praha-Ruzyně nebo letiště Praha/Ruzyně.

Technická infrastruktura

Článek 32 Koncepte technické infrastruktury

(1) Koncepte technické infrastruktury je založena na vyváženém systému stávajících i navržených sítí a jejich jednotlivých částí tak, aby byly zajištěny optimální územní podmínky k umístění a provozu uzlových a liniových prvků nadřazené technické infrastruktury pro zvýšení míry možných dodávek všech potřebných médií, k předcházení výpadkům, zvládnutí krizových situací a zajištění provozu města s dostatečnou úrovní obsluhy všemi subsystemy i pro jeho předpokládaný budoucí rozvoj.

(2) Pro naplnění koncepte technické infrastruktury v měřítku uličních prostranství je důležité sdružování sítí do koridorů a jejich účelné prostorové uspořádání³³.

(3) Koncepte technické infrastruktury je vyjádřena v grafické části Z 03.

Článek 33 Základní členění technické infrastruktury

(1) Naplnění koncepte technické infrastruktury je podrobněji stanoveno prostřednictvím samostatných podmínek a požadavků pro jednotlivé subsystemy technické infrastruktury.

(2) Koncepte hydrologie povrchových vod je založena na doplnění základní kostry hydrografické sítě, která má významný vliv na vodní režim území. Metropolitní plán stanovuje podmínky a požadavky protipovodňové ochrany v záplavových územích a navrhuje prvky systému protipovodňových opatření. Podrobně v čl. 132 až 134.

(3) Koncepte zásobování pitnou vodou je založena na využívání vody z vodních zdrojů Želivka a Káraný s rezervním vodním zdrojem Podolí a její distribuci v rámci celé Prahy prostřednictvím sítě významných přiváděcích vodovodních řadů. Podrobně v čl. 135.

(4) Koncepte odkanalizování území je založena na odvádění odpadních vod z převážné většiny Prahy do Ústřední čistírny odpadních vod na Císařském ostrově a na doplnění systému lokálními (pobočnými) čistírnami odpadních vod v okrajových částech města. Podrobně v čl. 136.

(5) Koncepte zásobování teplem je založena na stabilizaci a optimalizaci stávajícího systému centrálního zásobování teplem na pravém břehu Vltavy – Pražské teplárenské soustavy propojující přívod tepla z Elektrárny Mělník s dalšími zdroji v Praze a na stabilizaci stávajících ostrovních soustav v levobřežní části města. Podrobně v čl. 137.

(6) Koncepte zásobování plynem je založena na stávajícím napojení města na celostátní síť rozvodů zemního plynu distribuovaného prostřednictvím plynovodů s příslušnými regulačními stanicemi. Síť ropovodů zasahuje do Prahy pouze okrajově,

koncepte ropovodů je založena na rozšíření stávajícího ropovodu Družba. Podrobně v čl. 138.

(7) Koncepte zásobování elektrickou energií je založena na rozvíjení stávajícího napojení města na celoevropskou síť elektrické energie tvořenou přenosovou sítí zvláště vysokého napětí 400 kV a velmi vysokého napětí 220 kV a distribuční sítí velmi vysokého napětí 110 kV a vysokého napětí 22 kV. Podrobně v čl. 139.

(8) Koncepte kolektorové sítě je založena na rozvoji systému ražených kolektorů zejména v exponovaných částech centra města a jeho doplnění v některých transformačních plochách pro obsluhu budoucí zástavby. Podrobně v čl. 140.

(9) Koncepte elektronických komunikací je založena na rozvoji celostátních systémů rozvodu elektronických komunikací, které jsou tvořeny kabelovými metalickými i optickými sítěmi a radiovými sítěmi včetně příslušných uzlových bodů. Podrobně v čl. 141.

(10) Koncepte odpadového hospodářství je založena na uceleném systému svozu komunálního odpadu kombinovaném s jeho separovaným sběrem, na třídění odpadu a dalším druhotném nebo energetickém využití odpadu s cílem minimalizovat ukládání odpadu na skládky. Podrobně v čl. 142.

Veřejná vybavenost

Článek 34

Koncepte veřejné vybavenosti

(1) Koncepte veřejné vybavenosti je založena na pokrytí města službami tak, aby byly splněny současné nároky na zvyšování kvality života³⁴. Pro naplnění celkové koncepte je veřejná vybavenost rozdělena na komerční, občanskou a rekreační.³⁵

(2) Metropolitní plán vymezuje základní síť stávající vybavenosti určenou k ochraně a pro doplnění jednotlivých systémů stanovuje požadavky k zajištění budoucích nároků.

(3) Naplnění koncepte veřejné vybavenosti je na základě způsobu využití podrobněji stanoveno samostatně pro jednotlivé typy vybavenosti. Souhrnně jsou podmínky a regulativy pro veřejnou vybavenost uvedeny v čl. 143 až 149.

(4) Koncepte veřejné vybavenosti je vyjádřena v grafické části Z 02 a Z 03.

34 Definice kvality života (Quality of life, zkráceně QOL) dle knihy Koncepty, teorie a měření kvality života, Eva Heřmanová (vydalo Sociologické nakladatelství (SLON), Praha 2012): Jedincem vnímaná a prožívaná kvalita jeho života představuje „reflexi objektivních environmentálních podmínek (vnějšího prostředí) a sebereflexi (vnitřního prostředí) člověka v kontextu kulturních, hodnotových, sociálních a prostorových (geografických) systémů a ve vztahu k individuálním motivacím, schopnostem, cílům a očekáváním.“

35 § 8 PSP

Část třetí:

Regulativy vázané na lokalitu

Článek 35 Lokalita a kód lokality

- (1) Lokalita je základní jednotkou Metropolitního plánu. Je vymezena na základě převažujícího charakteru³⁶. Celé území Prahy je členěno na lokality.
- (2) Území lokality je regulováno stanovením cílového charakteru lokality.
- (3) Lokalita má přiřazen kód, který se skládá z čísla a jména lokality a identifikace jejích základních vlastností.

Článek 36 Cílový charakter lokality

- (1) Cílovým charakterem lokality je soubor čtyř základních vlastností lokality v kombinaci s individuálním popisem a navrženým řešením ploch struktury. Základními vlastnostmi lokality, které spoluurčují cílový charakter lokality, jsou:
 - a) zastavitelnost, která je podrobně popsána v čl. 38 a 39,
 - b) struktura, která je podrobně popsána v čl. 40 až 60,
 - c) využití, které je podrobně popsáno v čl. 61 až 67,
 - d) stabilita, která je podrobně popsána v čl. 68 až 72.
- (2) Nedílnou součástí cílového charakteru každé lokality jsou navržené prvky infrastruktury. Jednotlivé prvky infrastruktury musí být vždy navrhovány a realizovány v souladu s cílovým charakterem lokality.
- (3) Všechny podmínky a požadavky stanovené Metropolitním plánem jako cílový charakter území platí současně. Konkrétněji a podrobněji stanovené požadavky nebo podmínky mají přednost před požadavky nebo podmínkami obecnějšími.

Článek 37 Krycí listy lokality

- (1) Pro každou lokalitu je vypracován závazný krycí list lokality (dále jen „KLZ“), který obsahuje textový výčet regulací stanovených Metropolitním plánem pro využití a uspořádání území lokality včetně individuálního popisu lokality. Grafické prvky KLZ jsou informativní.
- (2) V KLZ může být stanoven pro celou lokalitu nebo pro její část individuální regulativ doplňující nebo rozvíjející regulativ obecný.
- (3) Pro každou lokalitu je vypracován také krycí list odůvodnění (dále jen „KLO“), který obsahuje doplňkové informace k vymezení lokality a odůvodnění regulativů vázaných na lokalitu, případně definování přírodních a kulturních hodnot a limitů v území.

(4) Popis uspořádání a obsahu krycích listů KLZ a KLO a soubor KLZ je přílohou č. 3 Metropolitního plánu. Soubor KLO je přílohou odůvodnění Metropolitního plánu.

03/ Hlava I Zastavitelnost

Článek 38 Zastavitelnost lokality

- (1) Zastavitelnost je jednou ze čtyř základních vlastností lokality, která spoluutváří její cílový charakter.
- (2) Metropolitní plán stanovuje zastavitelnost každé lokality, přičemž rozlišuje lokality Z zastavitelné stavební, zN zastavitelné nestavební a N nezastavitelné.
- (3) Zastavitelnost se v kódu lokality označuje písmeny Z, zN nebo N.

Článek 39 Zastavitelné a nezastavitelné lokality

- (1) Zastavitelné lokality tvoří zastavitelné území. V zastavitelných lokalitách lze v souladu s podmínkami pro ně stanovenými umísťovat nové budovy a jiné stavby včetně změn stávajících budov a jiných staveb. Využití zastavitelných lokalit je podrobně popsáno v čl. 62 až 64.
- (2) Metropolitní plán vymezuje zastavitelné stavební lokality pro regulaci stávající nebo navržené zástavby a zastavitelné nestavební lokality, zpravidla pro ochranu velkých parků a areálů nestavebních bloků uvnitř městské krajiny.
- (3) Nezastavitelné lokality tvoří nezastavitelné území. V nezastavitelných lokalitách nelze umísťovat nové budovy ani jiné stavby, pokud nejsou uvedeny v čl. 65 až 67. V nezastavitelném území se mohou vyskytovat stávající zastavěné plochy označované jako samoty, pro které jsou stanoveny samostatné podmínky v čl. 91.

03/ Hlava II Struktura

Článek 40 Struktura lokality

- (1) Typ struktury je jednou ze čtyř základních vlastností lokality, která spoluutváří její cílový charakter.
- (2) Metropolitní plán stanovuje typ struktury každé lokality, přičemž rozlišuje:

- a) deset typů struktur pro zastavitelné stavební lokality:
(01) rostlá struktura, (02) bloková struktura, (03) hybridní struktura, (04) heterogenní struktura, (05) vesnická struktura, (06) struktura zahradního města, (07) modernistická struktura, (08) struktura areálů produkce, (09) struktura areálů vybavenosti, (10) lineární struktura,
- b) tři typy struktur pro zastavitelné nestavební lokality:
(11) parkový areál, (12) parkové prostranství, (13) parkový les,
- c) sedm typů struktur pro nezastavitelné lokality:
(14) lesní krajina v rovině, (15) leso-zemědělská krajina, (16) zemědělsko-rybníční krajina, (17) zemědělská krajina v rovině, (18) krajina úzkých zaříznutých údolí v plošině, (19) krajina výrazných údolí, (20) krajina výrazných vrchů.

(3) V kódu lokality je typ struktury označen příslušným číslem v kulaté závorce.

(4) Metropolitní plán stanovuje zásady prostorového uspořádání pro lokality daného typu struktury, případně pro jejich části, s ohledem na ostatní podrobnější regulativy zejména výškovou regulaci. Budovy a jiné stavby, které svou typologií nemohou odpovídat předepsaným zásadám jako zejména budovy a jiné stavby veřejné vybavenosti a technické a dopravní infrastruktury, se od nich mohou odchýlit.

Typy struktur pro zastavitelné stavební lokality

Článek 41 (01) rostlá struktura

(1) Rostlou strukturou je především urbánní struktura historického jádra města složená z nepravidelných kompaktních bloků.

(2) V lokalitě rostlé struktury jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) uliční čára je určena fasádami domů nebo zdmi,
b) stavební čára je totožná s uliční čárou a je zpravidla uzavřená,
c) stavební bloky jsou zpravidla hustě a různorodě prostavěné a prostupné pasážemi,
d) výškové uspořádání je ustálené a je možné pouze jeho doplňování s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8.

Článek 42 (02) bloková struktura

(1) Blokovou strukturou je urbánní struktura zpravidla pravidelných kompaktních bloků.

(2) V lokalitě blokové struktury jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) uliční čára je zpravidla určena fasádami domů,
b) stavební čára je totožná s uliční čárou, výjimečně ustupuje od uliční čáry a vytváří předzahrádky, stavební čára je zpravidla uzavřená,

- c) zástavba stavebních bloků zpravidla vytváří typické vnitrobloky, které jsou často nezpevněné s vegetací,
- d) výškové uspořádání je ustálené a je možné pouze jeho doplňování s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8.

Článek 43 (03) hybridní struktura

- (1) Hybridní strukturou je urbánní struktura kompaktních a rozvolněných bloků, případně solitérů výrazně kombinující různé využití rozložené zpravidla v různých podlažích nad sebou (vertikálně). Struktura umožňuje současné i budoucí technické inovace. Je strukturou pro klíčové části města budoucnosti.
- (2) V lokalitě hybridní struktury jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:
 - a) stavební čára je uzavřená nebo otevřená, výjimečně volná,
 - b) nestavební část mezi stavební a uliční čarou je zpravidla veřejně přístupná,
 - c) stavební blok je zpravidla propojen pasážemi a na střechách jsou zpravidla zahrady, v nové zástavbě v transformačních a rozvojových plochách je obvykle v prvním nadzemním podlaží zcela zastavěn, viz čl. 96,
 - d) výškové uspořádání je různorodé a je s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8 zpravidla doplněno druhou úrovní hladiny věží.

Článek 44 (04) heterogenní struktura

- (1) Heterogenní strukturou je urbánní struktura kombinující více typů zástavby a různého využití zpravidla v oddělených budovách vedle sebe (horizontálně). Jde o strukturu různých přechodových území mezi středem a okrajem města s různorodým výškovým uspořádáním.
- (2) V lokalitě heterogenní struktury jsou rozlišeny tři typy prostorového uspořádání stavebních bloků, příslušný typ (nebo kombinaci typů v rámci bloku) je nutné odvodit ze stávající zástavby bloku:
 - a) zástavba v blocích tvořená kompaktními nebo neuzavřenými stavebními bloky, pro kterou se adekvátně uplatní zásady prostorového uspořádání dle čl. 42 odst. 2,
 - b) zástavba v zahradách tvořená zpravidla samostatnými rodinnými domy a vilami, pro kterou se adekvátně uplatní zásady prostorového uspořádání dle čl. 46 odst. 2,
 - c) volná zástavba tvořená zpravidla modernistickou zástavbou, pro kterou se adekvátně uplatní zásady prostorového uspořádání dle čl. 47 odst. 2.
- (3) Podrobnější popis vyskytujících se typů stavebních bloků a jejich uspořádání v rámci lokality je uveden v individuálním popisu cílového charakteru lokality, přičemž stávající stavební bloky ve stabilizovaných plochách je možné rozvíjet pouze ve stávajícím typu prostorového uspořádání.

(4) Nově založené bloky v transformačních a rozvojových plochách s navrženou heterogenní strukturou je možné zastavovat přiměřeně jako kombinaci různých typů tak, aby podpořily kompozici v širších vztazích bloků v rámci lokality a nejbližšího sousedství, pokud není v KLZ/400 uveden předepsaný typ prostorového uspořádání.

Článek 45 (05) vesnická struktura

(1) Vesnickou strukturou je urbánní struktura kombinující kompaktní zástavbu v jádru historické obce a navazující zástavbu samostatných budov ve vlastních zahradách. Zástavba může být doplněna o jednotlivé uzavřené areály.

(2) V lokalitě vesnické struktury jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) uliční čára je určena fasádami domů, zdmi nebo oplocením,
- b) stavební čára je uzavřená nebo otevřená,
- c) nezastavěné části stavebních bloků jsou zpravidla soukromými zahradami,
- d) výškové uspořádání je ustálené a je možné pouze jeho doplňování s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8.

Článek 46 (06) struktura zahradního města

(1) Strukturou zahradního města je urbánní struktura samostatných budov, zpravidla rodinných domů a vil (případně řadových domů), umístěných ve vlastních zahradách.

(2) V lokalitě struktury zahradního města jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) uliční čára je určena zpravidla oplocením,
- b) stavební čára ustupuje od uliční čáry a je s výjimkou řadových domů zpravidla otevřená,
- c) nezastavěné části stavebních bloků jsou soukromými zahradami,
- d) výškové uspořádání je ustálené a je možné pouze jeho doplňování s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8.

Článek 47 (07) modernistická struktura

(1) Modernistickou strukturou je urbánní struktura rozsáhlých stavebních bloků modernistické zástavby (včetně areálů veřejné vybavenosti) umístěné v parku ve volné zástavbě.

(2) V lokalitě modernistické struktury jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) uliční čára zpravidla není určena,
- b) stavební čára je zpravidla volná,
- c) nestavební část stavebních bloků je parkem ve volné zástavbě,

d) výškové uspořádání je ustálené, má dvě úrovně, vyšší zástavba solitérů je doplněna nižšími uzavřenými areály veřejné vybavenosti vymezenými dle čl. 146 a 149.

Článek 48 (08) struktura areálů produkce

- (1) Strukturou areálů produkce je urbánní struktura flexibilní zástavby uzavřených areálů.
- (2) V lokalitě struktury areálů produkce jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:
 - a) uliční čára je určena zpravidla oplocením,
 - b) výškové uspořádání je různorodé.

Článek 49 (09) struktura areálů vybavenosti

- (1) Strukturou areálů vybavenosti je urbánní struktura flexibilní zástavby veřejně přístupných areálů.
- (2) V lokalitě struktury areálů vybavenosti jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:
 - a) uliční čára je určena zpravidla zdí nebo oplocením,
 - b) stavební blok je veřejně přístupný v souladu s jeho využitím,
 - c) výškové uspořádání je různorodé.

Článek 50 (10) lineární struktura

- (1) Lineární strukturou je urbánní struktura utvářená zpravidla stavbami dopravní a technické infrastruktury.
- (2) V lokalitě lineární struktury jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:
 - a) veřejná prostranství jsou zpravidla řešena mimoúrovňově,
 - b) dopravní a technickou infrastrukturu je možné umísťovat libovolně za předpokladu, že nebude narušena stávající příčná prostupnost lokalitou.

Typy struktur pro zastavitelné nestavební lokality

Článek 51 (11) parkový areál

- (1) Parkovým areálem je nestavební urbánní struktura, v níž jsou výrazně zastoupeny plochy s nelesní vegetací a v níž se též nacházejí budovy a jiné stavby související s účelem areálu. Parkový areál je určen zpravidla pro účely naučně-vzdělávací (např. zoologická nebo botanická zahrada), rekreační (např. zahrádková osada), sportovní (např. golfové hřiště), případně pietní (hřbitovy) nebo pro historické komponované areály. Areál je obvykle ohraničen oplocením či zdí.

(2) V lokalitě struktury parkového areálu jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) specifické zaměření areálu blíže určuje jeho charakter,
- b) budovy a jiné stavby doplňují parkový areál, jeho primárně nestavební charakter je zachován.

Článek 52 **(12) parkové prostranství**

(1) Parkovým prostranstvím je nestavební urbánní struktura typická pro městské parky, v níž jsou převážně zastoupeny plochy s nelesní vegetací zpravidla uspořádané do uceleného kompozičního celku. Výjimečně se vyskytují budovy a jiné stavby sloužící účelu parkového prostranství. Parkové prostranství je veřejně přístupné, případně veřejně přístupné ve své hlavní části.

(2) V lokalitě struktury parkového prostranství jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) prostor poskytuje vhodné podmínky pro rekreaci, relaxaci a rekreační sport,
- b) budovy a jiné stavby zajišťují vysokou úroveň uživatelského komfortu v souladu s cílovým charakterem lokality, jeho primárně nestavební charakter je zachován.

Článek 53 **(13) parkový les**

(1) Parkovým lesem je nestavební urbánní struktura tvořená převážně plochami s lesní vegetací (lesopark). Parkový les je veřejně přístupný, případně veřejně přístupný ve své hlavní části.

(2) V lokalitě struktury parkového lesa jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) prostor poskytuje vhodné podmínky pro rekreaci, relaxaci a rekreační sport,
- b) les je uzpůsoben pro rekreační účely z hlediska prostorové struktury a případného vybavení budovami a jinými stavbami, které přinášejí zvýšení uživatelského komfortu, jeho primárně nestavební charakter je zachován.³⁷

Typy struktur pro nezastavitelné lokality

Článek 54 **(14) lesní krajina v rovině**

(1) Lesní krajinou v rovině je struktura otevřené krajiny tvořená zarovnanými povrchy plošin, v jejichž vegetačním krytu výrazně převažují lesní komplexy.

(2) V lokalitě struktury lesní krajiny v rovině jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) lesní prostředí v rovinnatém terénu má vysoký rekreační potenciál, k jehož využití přispívají i jiné stavby,

³⁷ Omezení daná zákonem 289/95 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), nejsou tímto ustanovením dotčena.

b) les je uzpůsoben pro rekreační účely z hlediska jeho prostorové struktury.³⁸

Článek 55 (15) leso-zemědělská krajina

(1) Leso-zemědělskou krajinou je struktura otevřené krajiny tvořená mírně zvlněnými tvary povrchu, které jsou z převážné části odlesněné, přičemž trvalé formy vegetačního krytu se vyskytují obvykle jako menší lesy a háje, meze, břehové porosty podél potoků či vodních ploch, louky a pastviny.

(2) V lokalitě struktury leso-zemědělské krajiny jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) v mozaice prvků krajinné struktury převažují zemědělské plochy,
- b) zejména zemědělská část krajiny je vybavena jinými stavbami zajišťujícími prostupnost pro rekreační účely.

Článek 56 (16) zemědělsko-rybníční krajina

(1) Zemědělsko-rybníční krajinou je struktura otevřené krajiny tvořená plochými až mírně zvlněnými tvary povrchu, které jsou z převážné části odlesněné, přičemž významné zastoupení mají rybníky uspořádané zpravidla v soustavě nebo soustavách.

(2) V lokalitě struktury zemědělsko-rybníční krajiny jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) rybníční soustava či soustavy představují výrazný krajinný fenomén a kulturní i přírodní hodnotu,
- b) intenzita zemědělského využití území je, mimo jiné i s ohledem na kvalitu vody, přizpůsobena rekreačnímu a přírodovědnému významu.

Článek 57 (17) zemědělská krajina v rovině

(1) Zemědělskou krajinou v rovině je struktura otevřené krajiny tvořená zarovnanými povrchy plošin a širokých říčních niv, které jsou téměř v celém svém rozsahu odlesněné.

(2) V lokalitě struktury zemědělské krajiny v rovině jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) v mozaice prvků krajinné struktury výrazně převažují zemědělské plochy,
- b) zejména v důsledku založení a doplnění vymezených skladebných částí ÚSES i jiných krajinných prvků (větrolamy, meze, stromové doprovody cest apod.) se do struktury krajiny dostává větší krajinný detail,
- c) krajina je vybavena jinými stavbami zajišťujícími prostupnost pro rekreační účely.

³⁸ Omezení daná zákonem 289/95 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), nejsou tímto ustanovením dotčena.

Článek 58 **(18) krajina úzkých zaříznutých údolí v plošině**

(1) Krajinou úzkých zaříznutých údolí v plošině je struktura otevřené krajiny tvořená kontrastní kombinací zarovnaného povrchu plošiny, z převážné části odlesněného, a relativně výrazně zaříznutých, avšak úzkých a v rozsahu nejvýše několika desítek metrů zahloubených údolí, převážně lesnatých či s jinou trvalou vegetací.

(2) V lokalitě struktury krajiny úzkých zaříznutých údolí v plošině jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) území je pro člověka, zejména v trasách vázaných na údolí, dobře přístupné,
- b) zejména v důsledku založení a doplnění vymezených skladebných částí ÚSES i jiných krajinných prvků (větrolamy, meze, stromové doprovody cest apod.) se do struktury zemědělské části krajiny na plošině dostává větší krajinný detail,
- c) v údolních polohách a na svazích (úzké lesní pásy, travnatá lada a ovocné sady, břehové porosty podél potoků, aluviální louky a menší vodní nádrže apod.) je krajinný detail chráněn zejména s ohledem na vysokou biologickou diverzitu těchto ploch různých typů stanovišť,
- d) krajina je vybavena jinými stavbami zajišťujícími přístupnost pro rekreační účely zejména v linii údolních poloh.

Článek 59 **(19) krajina výrazných údolí**

(1) Krajinou výrazných údolí je struktura otevřené krajiny tvořená výraznými údolními Vltavy a jejích přítoků, která jsou z významné části lesnatá, často s výskytem skalních výchozů ve svazích a na jejich horních hranách, přičemž bezlesé části svahů jsou zpravidla cíleným managementem udržovány bez dřevinné vegetace. Místy je původní reliéf změněn v důsledku minulé i probíhající těžby nerostných surovin.

(2) V lokalitě struktury krajiny výrazných údolí jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) zejména lesní části území poskytují vhodné podmínky pro rekreaci, relaxaci a rekreační sport,
- b) nezastavěnost svahů, zejména jejich pohledově exponovaných horních částí a hran utvářejících horizonty jako míst dalekých výhledů i obdivovaných krajinných panoramat, je specifická hodnota s potřebou důrazné ochrany a rozvoje.

Článek 60 **(20) krajina výrazných vrchů**

(1) Krajinou výrazných vrchů je struktura otevřené krajiny tvořená jednotlivými, v kontextu s okolím výraznými terénními vyvýšeninami (svědecké vrchy, tabulové hory, vypreparované strukturní hřbety a suky apod.) včetně vyvýšenin vzniklých lidskou činností.

(2) V lokalitě struktury krajiny výrazných vrchů jsou stanoveny tyto zásady prostorového uspořádání:

- a) krajina je na místech dalekých výhledů udržována bez stromové vegetace,
- b) krajina je vybavena rozhlednami a jinými vyhlídkovými stavbami.

03/ Hlava III Využití území

Článek 61 Využití lokality

- (1) Způsob využití je jednou ze čtyř základních vlastností lokality, která spoluutváří její cílový charakter.
- (2) Metropolitní plán stanovuje způsob využití³⁹ každé lokality, přičemž využití je uspořádáno dle zátěže území a rozlišuje lokality:
- a) /P zastavitelné produkční, /O zastavitelné obytné, /R zastavitelné rekreační,
 - b) /R nezastavitelné rekreační, /K nezastavitelné přírodní, /P nezastavitelné produkční.
- Pro jednotlivé způsoby využití je stanoveno hlavní využití a podmínky přípustného a nepřípustného využití.
- (3) Způsob využití se označuje velkým písmenem na třetí pozici kódu lokality. Mezi číslem a názvem lokality je využití zároveň označeno barevným lomítkem (modrá pro produkční, červená pro obytné, žlutá pro rekreační, zelená pro přírodní).
- (4) Výjimečně je v zastavitelných lokalitách přípustné veškeré využití, které není stanoveno v čl. 62 až 64 jako přípustné nebo nepřípustné, pokud není v rozporu s cílovým charakterem lokality a pokud bude zachována míra využití území dle čl. 73.
- (5) V nezastavitelných lokalitách je nad rámec podrobnějších pravidel obecně přípustné veškeré využití stanovené v individuálním popisu cílového charakteru a dále umístování a změny budov v samotách dle čl. 91 a umístování a změny budov regulovaných dle čl. 111.
- (6) V případě změn v území⁴⁰ umístěných na rozhraní lokalit s odlišnými požadavky na způsob využití území musí být přiměřeně splněny podmínky využití, které jsou stanoveny přísněji, resp. podmínky vedoucí k nižší míře zatížení území.
- (7) Stávající budovy a jiné stavby (dle katastru nemovitostí k datu vydání Metropolitního plánu) v zastavitelných lokalitách, které svým využitím nejsou v souladu se stanoveným způsobem využití lokality, je možné v souladu s ostatními regulativy cílového charakteru a s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8 upravovat a v odůvodněných případech rozšiřovat v případě, že dojde k navýšení RPB maximálně o 40 %.

³⁹ § 6 PSP
⁴⁰ § 2 odst. 1 a) SZ

Využití zastavitelných lokalit

Článek 62 Zastavitelná produkční lokalita

(1) Hlavním využitím zastavitelné produkční lokality je průmyslové a logistické zázemí města s vyšší zátěží území. Je vymezena pro ochranu a rozvoj tohoto specifického určení.

(2) V zastavitelné produkční lokalitě je přípustné provádět změny v území (včetně umisťování budov a jiných staveb) pro průmyslovou a zemědělskou výrobu, skladování a distribuci zboží, obchod, služby, výzkum, administrativu, sport a rekreaci. Dále je přípustné umisťovat doplňkové stavby s těmito související a také dopravní a technickou infrastrukturu, uliční prostranství a městské parky.

(3) V zastavitelné produkční lokalitě je nepřipustné umisťovat budovy a jiné stavby pro bydlení a občanskou vybavenost závažně omezující produkční využití lokality nebo vylučující potenciál produkčního využití sousedních ploch v lokalitě.

Článek 63 Zastavitelná obytná lokalita

(1) Hlavním využitím zastavitelné obytné lokality je smíšené obytné město, které zahrnuje bydlení, veřejnou vybavenost, veškeré služby zahrnující pracovní příležitosti, a jejich kombinaci.

(2) V zastavitelné obytné lokalitě je přípustné provádět změny v území (včetně umisťování budov a jiných staveb) pro bydlení, veřejnou vybavenost, obchod, administrativu, nerušící výrobu, sport, rekreaci nebo jejich kombinaci. Dále je přípustné umisťovat s nimi související doplňkové stavby, dopravní a technickou infrastrukturu, uliční prostranství a městské parky.

(3) V zastavitelné obytné lokalitě je nepřipustné umisťovat budovy a jiné stavby pro těžbu, hutnictví, zpracování závadných chemikálií, těžké strojírenství, zemědělství, spalovny biologického odpadu a podobné stavby svým provozem neodpovídající cílovému charakteru lokality.

(4) Pro lokality v historickém jádru Prahy může být v KLZ/300 stanoven individuální regulativ, který stanoví dominantní podíl bydlení vůči ostatním druhům využití.

Článek 64 Zastavitelná rekreační lokalita

(1) Hlavním využitím zastavitelné rekreační lokality je rekreace, relaxace a sport. Je vymezena pro ochranu a rozvoj tohoto specifického určení.

(2) V zastavitelné rekreační lokalitě je přípustné provádět změny v území (včetně umisťování budov a jiných staveb) pro městské parky, rekreaci a sport. Dále je přípustné umisťovat s nimi související doplňkové stavby, dopravní a technickou infrastrukturu a zahrádkové osady.

(3) V zastavitelné rekreační lokalitě je nepřipustné umisťovat budovy a jiné stavby pro bydlení, obchod, administrativu,

průmyslovou a zemědělskou výrobu, skladování a distribuci zboží, těžbu, hutnictví, zpracování závadných chemikálií, těžké strojírenství, spalovny biologického odpadu a podobné stavby svým provozem neodpovídající cílovému charakteru lokality.

Využití nezastavitelných lokalit

Článek 65

Nezastavitelná rekreační lokalita

- (1) Hlavním využitím nezastavitelné rekreační lokality je rozvoj rekreace a sportu pod širým nebem.
- (2) V nezastavitelné rekreační lokalitě je v souladu s jejím cílovým charakterem přípustné provádět změny v území nestavební povahy a dále umisťovat budovy a jiné stavby (a provádět jejich změny) pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, dále je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby (a provádět jejich změny), které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra).
- (3) V nezastavitelné rekreační lokalitě je nepřípustné provádět změny v území (včetně umisťování budov a jiných staveb) pro těžbu nerostů a pro nakládání s odpady s výjimkou kompostáren dle čl. 142 a dále umisťovat budovy a jiné stavby, které nejsou uvedeny jako přípustné.

Článek 66

Nezastavitelná přírodní lokalita

- (1) Hlavním využitím nezastavitelné přírodní lokality je ochrana dochovaných přírodních hodnot při současném umožnění přiměřeného rekreačního využití. Je vymezena pro ochranu a rozvoj tohoto specifického určení.
- (2) V nezastavitelné přírodní lokalitě je v souladu s jejím cílovým charakterem a při minimalizaci negativních vlivů na přírodní a krajinné hodnoty přípustné provádět změny v území nestavební povahy a dále umisťovat budovy a jiné stavby (a provádět jejich změny) pro lesnictví, vodní hospodářství, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, dále je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby (a provádět jejich změny), které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra).
- (3) V nezastavitelné přírodní lokalitě je nepřípustné provádět změny v území (včetně umisťování budov a jiných staveb) pro těžbu nerostů a pro nakládání s odpady, umisťovat budovy a jiné stavby pro zemědělství a další budovy a jiné stavby, které nejsou uvedeny jako přípustné.

Článek 67 **Nezastavitelná produkční lokalita**

(1) Hlavním využitím nezastavitelné produkční lokality je hospodářská, obvykle zemědělská činnost člověka, při současném umožnění přiměřeného rekreačního využití.

(2) V nezastavitelné produkční lokalitě je v souladu s jejím cílovým charakterem přípustné provádět změny v území nestavební povahy a dále umisťovat budovy a jiné stavby (a provádět jejich změny) pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, dále je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby (a provádět jejich změny), které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra).

(3) V nezastavitelné produkční lokalitě je nepřípustné umisťovat budovy a jiné stavby, které nejsou uvedeny jako přípustné.

03/ Hlava IV **Stabilita a míra využití území**

Článek 68 **Stabilita lokality**

(1) Míra stability je jednou ze čtyř základních vlastností lokality, která spoluutváří její cílový charakter.

(2) Celé území Prahy je podle míry stability rozděleno na stabilizované, transformační a rozvojové plochy.⁴¹

(3) Na základě uspořádání a množství stabilizovaných, transformačních a rozvojových ploch stanovuje Metropolitní plán typ stability každé lokality, přičemž rozlišuje:

- a) stabilizovanou lokalitu [S],
- b) transformační lokalitu [T],
- c) rozvojovou lokalitu [R].

(4) V kódu lokality se míra stability označuje velkým písmenem v hranatých závorkách.

(5) Sousedící transformační a rozvojové plochy mohou být v rámci jedné lokality sdruženy do skupiny [T+R] ploch, která se považuje za jednu plochu a pro kterou se stanovují regulativy souhrnně jako pro celek, jak je uvedeno dále.

Článek 69 **Typy stability lokality**

41 § 4 PSP

- (1) Stabilizovanou lokalitou [S] je lokalita s ustáleným charakterem. Cílový charakter stabilizované lokality je odvozen od stávajícího charakteru.
- (2) Transformační lokalitou [T] je lokalita s narušeným či neustáleným charakterem, ve které jsou navrženy rozsáhlé, popřípadě celkové změny v utváření území nebo jeho využití za podmínek stanovených pro jednotlivé, zejména transformační, plochy. V transformační lokalitě není cílový charakter odvozen od stávajícího charakteru, ale je nově navržen.
- (3) Rozvojovou lokalitou [R] je lokalita, ve které je navrženo vytvoření nového charakteru území za podmínek stanovených pro jednotlivé, zejména rozvojové, plochy. V rozvojové lokalitě není cílový charakter odvozen od stávajícího charakteru otevřené krajiny, ale je nově navržen.

[S] [T] [R] plochy a jejich regulace

Článek 70 Stabilizované plochy

- (1) Zastavitelná stabilizovaná plocha je část zastavitelného území s ustáleným charakterem, ve které se nepředpokládá zásadní změna struktury veřejných prostranství a zástavby. Stabilizované plochy zahrnují proluky⁴². V zastavitelné stabilizované ploše nejsou vyloučeny dílčí změny, vždy je však nutné přihlídnout ke stávajícímu charakteru území. Na území památkových rezervací a památkových zón jsou s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8 přípustné pouze nepodstatné změny ve struktuře veřejných prostranství a doplňování zástavby.
- (2) Nestavební stabilizovaná plocha je část zastavitelného území, která je nestavebním blokem nebo souborem nestavebních bloků s ustáleným charakterem. V nestavební stabilizované ploše nejsou vyloučeny dílčí změny, vždy je však nutné přihlídnout ke stávajícímu charakteru území.
- (3) Nezastavitelná stabilizovaná plocha je část nezastavitelného území s ustáleným charakterem. V nezastavitelné stabilizované ploše jsou přípustné dílčí změny v souladu s čl. 108.
- (4) Stabilizované plochy jsou všechny plochy, které nejsou v Metropolitním plánu vymezeny jako transformační nebo rozvojové. Jsou to veškeré plochy bez svíslé nebo vodorovné šrafy v grafické části Z 01 a Z 02.

Článek 71 Transformační plochy

- (1) Zastavitelná transformační plocha je část zastavitelného území s narušeným či neustáleným charakterem určená zejména pro umístění zástavby, pro kterou jsou stanoveny požadavky na změnu charakteru území bez přihlídnutí ke stávajícímu charakteru plochy.
- (2) Nestavební transformační plocha je část zastavitelného území, která je nestavebním blokem nebo souborem nestavebních

42 § 2 r) PSP

bloků, s neustáleným charakterem a je zpravidla vymezena pro vznik městského parku.

(3) Nezastavitelná transformační plocha je část nezastavitelného území, pro kterou jsou stanoveny individuální požadavky na změnu charakteru území dle čl. 108 odst. 3.

(4) Transformační plocha má stanoven způsob využití, zastavitelná transformační plocha má stanoven typ struktury. Regulativy stanovené pro plochu se mohou lišit od jednotlivých regulativů lokality, ve které se transformační plocha nachází. Transformační plocha může mít případně stanoveny další individuální požadavky.

(5) Transformační plochy jsou vymezeny v grafické části Z 01 a Z 02 svislou šrafovou v barvě stanoveného způsobu využití dle čl. 61. Každá transformační plocha nebo skupina [T+R] ploch má přiřazen kód a včetně stanovených požadavků je uvedena v KLZ/400 a výčet těchto ploch je uveden v příloze č. 2/400.

Článek 72 Rozvojové plochy

(1) Zastavitelná rozvojová plocha je část zastavitelného území vymezená v území dosud nezastavěném určená zejména pro umístění zástavby, pro kterou jsou stanoveny požadavky na vytvoření nového charakteru území.

(2) Nestavební rozvojová plocha je část zastavitelného území vymezená v území dosud nezastavěném, která je nestavebním blokem nebo souborem nestavebních bloků a je zpravidla vymezena pro vznik městského parku.

(3) Nezastavitelná rozvojová plocha je část nezastavitelného území vymezená v zastavěném území, pro kterou jsou stanoveny individuální požadavky na vytvoření nového nezastavitelného charakteru území dle čl. 108 odst. 3.

(4) Rozvojová plocha má stanoven typ struktury a způsob využití. Regulativy stanovené pro plochu se mohou lišit od jednotlivých regulativů lokality, ve které se rozvojová plocha nachází. Rozvojová plocha může případně mít stanoveny další individuální požadavky.

(5) Rozvojové plochy jsou vymezeny v grafické části Z 01 a Z 02 vodorovnou šrafovou v barvě stanoveného způsobu využití dle čl. 61. Rozvojová plocha nebo skupina [T+R] ploch má přiřazen kód a včetně stanovených požadavků je uvedena v KLZ/400 a výčet těchto ploch je uveden v příloze č. 2/400.

Míra využití území k zastavění

Článek 73 Stanovení míry využití území k zastavění

(1) Míra využití území k zastavění⁴³ se stanovuje pro zastavitelné stabilizované, transformační a rozvojové plochy.

- (2) Míra využití území k zastavění je souhrnně stanovena rozsahem veřejných prostranství, zastavitelností stavebních bloků a výškovou regulací.
- (3) Soubory regulativů stanovujících míru využití území k zastavění se liší podle příslušnosti plochy k některé z kategorií:
- a) stabilizované plochy,
 - b) malé rozvojové plochy navazující na stávající strukturu,
 - c) transformační a rozvojové plochy doplňující stávající struktury,
 - d) transformační a rozvojové plochy nových struktur.
- (4) Příslušnost transformační nebo rozvojové plochy ke kategorii a navržené regulativy jsou uvedeny v KLZ/400.

Článek 74

Míra využití území k zastavění pro stabilizované plochy

- (1) Ve stabilizovaných plochách se míra využití území k zastavění odvozuje podle stávající zástavby.
- (2) Veřejná prostranství jsou vymezena grafickými regulativy. Uliční prostranství mohou být vymezena linií, plochou, případně propojením. Městské parky jsou vymezeny plochou.
- (3) Zastavitelnost stavebních bloků se určuje vymezením uličních a stavebních čar⁴⁴ s přihlédnutím k zastavění ostatních stavebních bloků v lokalitě, které je zpravidla dále upřesněné vymezením dílčích ploch dle čl. 92 až 94.
- (4) Zástavba je omezena výškovou regulací.

Článek 75

Míra využití území k zastavění pro malé rozvojové plochy navazující na stávající strukturu

- (1) Malé rozvojové plochy navazující na stávající strukturu jsou zpravidla u okraje zastavěného území a mají charakter proluk.
- (2) Veřejná prostranství mohou být vymezena grafickými regulativy. Uliční prostranství mohou být vymezena linií, případně propojením. Městské parky nejsou vymezeny.
- (3) Zastavitelnost stavebních bloků se určuje vymezením uličních a stavebních čar⁴⁵ s přihlédnutím k zastavění ostatních stavebních bloků v lokalitě, které je zpravidla dále upřesněné vymezením dílčích ploch dle čl. 92 až 94.
- (4) Zástavba je omezena výškovou regulací.

Článek 76

Míra využití území k zastavění pro transformační a rozvojové plochy doplňující stávající struktury

44 § 22 PSP
45 § 22 PSP

(1) Transformační a rozvojové plochy doplňující stávající struktury jsou plochy, jimiž se zpravidla doplňují stabilizované zastavitelné lokality. Pro tyto plochy je charakteristické, že díky jejich velikosti a poloze navazující na stabilizovanou část lokality lze ze sítě stávajících uličních prostranství a z existujících přírodních podmínek odvodit budoucí síť veřejných prostranství.

(2) Veřejná prostranství mohou být vymezena grafickými regulativy. Uliční prostranství mohou být vymezena linií, plochou, propojením nebo bodem. Městské parky mohou být vymezeny plochou nebo bodem.

(3) Zastavitelnost stavebních bloků je zpravidla určena parametrickým regulativem dle čl. 96. Pro transformační a rozvojové plochy se stanoveným typem struktury (07) modernistická struktura, (08) struktura areálů produkce a (09) struktura areálů vybavenosti je v KLZ/400 zastavitelnost individuálně stanovena procentem z velikosti plochy.

(4) Zastavitelnost stavebního bloku se neposuzuje, jde-li o stavbu do 350 m² RPB v přímé návaznosti na uliční prostranství vymezené dle čl. 80.

(5) Zástavba je omezena výškovou regulací.

Článek 77

Míra využití území k zastavění pro transformační a rozvojové plochy nových struktur

(1) Transformační a rozvojové plochy nových struktur jsou větší ucelená území, která jsou vymezena pro novou zástavbu podstatné části lokality. V těchto plochách je budoucí uspořádání zástavby a veřejných prostranství stanoveno zpravidla parametricky.

(2) Podíl uličních prostranství, městských parků a občanské vybavenosti je stanoven parametrickými regulativy dle čl. 87 a 148, ojediněle grafickými regulativy. V rámci nově zakládaných ulic musí mít dominantní podíl rozlohy městské třídy v plochách se stanoveným typem struktury (03) hybridní struktura, významné ulice v plochách se stanoveným typem struktury (04) heterogenní struktura a lokální ulice v plochách se stanoveným typem struktury (06) struktura zahradního města.⁴⁶

(3) Zastavitelnost stavebních bloků je určena parametrickým regulativem dle čl. 96.

(4) Pokud je souvislá plocha stavebního záměru v transformační nebo rozvojové ploše nových struktur menší, než je celá vymezená plocha, je možné záměr umístit za podmínky, že veřejná prostranství a veřejná vybavenost stanovená parametrickou regulací jsou zcela umístěny v ploše záměru.

(5) Pokud plocha záměru přesahuje rozhraní dvou a více transformačních nebo rozvojových ploch, budou uplatněny parametrické regulativy poměrně.

(6) Do ucelené transformační nebo rozvojové plochy je možné umístit veřejné prostranství v rozsahu parametrické regulace dané plochy, aniž by současně byla umístěna zástavba.

⁴⁶ Viz urbanistické typy ulic dle § 13 PSP

(7) Zástavba je omezena výškovou regulací.

Část čtvrtá: Regulativy vázané na plochu

Článek 78 Podrobnější členění ploch

- (1) Využití území a jeho prostorové uspořádání je upřesněno dílčími plochami podrobnějšího členění.⁴⁷
- (2) V zastavitelném území jsou vymezena uliční prostranství, popsaná v čl. 80 až 83, která definují strukturu stavebních bloků popsaných v čl. 89 až 95 a nestavebních bloků, popsaných v čl. 106.
- (3) Pro stavební bloky je stanovena výšková regulace, jak je uvedeno v čl. 97 až 105 a mohou v nich být vymezeny další plochy podrobnějšího strukturálního členění, jak je uvedeno v čl. 92 až 95.
- (4) Strukturu nestavebních bloků a otevřené krajiny vyjadřují plochy podrobnějšího strukturálního členění, jak je dále uvedeno v čl. 106.

04/ Hlava I Veřejná prostranství a prostupnost

Článek 79 Veřejná prostranství a jejich kompozice

- (1) Veřejná prostranství se vymezují pouze v zastavitelném území a v měřítku Metropolitního plánu zahrnují na základě urbanistické koncepce uliční prostranství a městské parky. Uliční prostranství a městské parky jsou vymezeny jako hierarchizovaná propojená kompozice, která je základem obrazu města.
- (2) Plochy lesa dle čl. 111 odst. 1 a městské přírodní plochy dle čl. 110 odst. 6 v městských parcích nejsou dle Metropolitního plánu považovány za veřejná prostranství.

Grafické regulativy veřejných prostranství

Článek 80 Uliční prostranství

- (1) Uliční prostranství⁴⁸ vytvářejí základní síť obsluhy a prostupnosti zastavitelného území.
- (2) Metropolitní plán rozlišuje dva typy uličních prostranství:
 - a) ulice, vymezené linií,

⁴⁷ § 10 PSP
⁴⁸ § 2 z) PSP

b) náměstí⁴⁹, vymezená plochou, přičemž hranice této plochy není závazným vymezením polohy uliční čáry.

- (3) Parkově upravená část náměstí značí část náměstí s dominantním zastoupením nezpevněných ploch s vegetací.
- (4) V plochách uličního prostranství je přípustné umísťovat pouze budovy související s charakterem uličního prostranství⁵⁰. Možnost umístění budov a jiných staveb v plochách uličních prostranství může být individuálně upravena v KLZ/200.
- (5) Uliční prostranství jsou vymezena v grafické části Z 02.

Článek 81 Hierarchie uličních prostranství

- (1) Podle významu se rozlišuje metropolitní, čtvrtěová, lokální a místní úroveň uličních prostranství. Příslušnost konkrétního uličního prostranství k hierarchické úrovni je vymezena v grafické části Z 02.
- (2) Ulice metropolitní a ulice čtvrtěové úrovně se souhrnně považují za městské třídy⁵¹ a jsou uvedeny v KLZ/200. Novou zástavbu podél městských tříd je nutné umísťovat tak, aby parter přímo navazoval na uliční prostranství a byl využitelný pro veřejnou vybavenost.
- (3) Ulice lokální úrovně se považují za významné ulice⁵².
- (4) Ulice místní úrovně se považují za lokální a přístupové ulice⁵³.
- (5) Ve vztahu k hierarchii uličních prostranství jsou upraveny podmínky výškového uspořádání zástavby dle čl. 103.

Článek 82 Vymezení nových ulic

- (1) Nové ulice jsou vymezeny zejména v transformačních a rozvojových plochách, případně pro zkvalitnění prostupnosti ve stabilizovaných plochách.
- (2) Rozlišují se tři typy vymezení nových ulic:
 - a) uliční propojení pevnou trasou, které definuje osu navržené ulice,
 - b) uliční propojení dvou bodů, které definuje polohu koncových bodů, jež je nutné propojit ulicí,
 - c) uliční napojení, které definuje polohu výchozího bodu ulice a její předpokládaný směr.
- (3) Novým ulicím lze přiřadit hierarchii dle čl. 81.
- (4) Nové ulice jsou vymezeny v grafické části Z 02.

49 Pro zjednodušení se za náměstí považují i návsi a další v Metropolitním plánu plošně vymezená prostranství (rozšířené křižovatky, plácky apod.).

50 § 22 odst. 2 PSP

51 § 13 PSP

52 § 13 PSP

53 § 13 PSP

Článek 83

Vymezení náměstí bodem

- (1) Vymezení náměstí bodem je stanoveno pro návrh nových náměstí v zastavitelných transformačních a rozvojových plochách.
- (2) Požadavek na vymezení náměstí se vztahuje k příslušné transformační nebo rozvojové ploše, případně skupině [T+R] ploch, ve které je bod umístěn. Plocha náměstí nesmí zasahovat mimo příslušnou transformační plochu, rozvojovou plochu nebo skupinu ploch a mimo stanovené okolí bodu.
- (3) Bod a okolí bodu jsou vymezeny v grafické části Z 02. Bod, včetně informace o minimální požadované rozloze navrženého náměstí a rozsahu okolí bodu, je uveden v KLZ/200 a výčet bodů je uveden v příloze č. 2/200.

Článek 84

Městský park

- (1) Městský park je tvořen nestavebním blokem nebo souborem nestavebních bloků, které jsou zpravidla veřejně přístupné. Součástí městského parku mohou být i lesy a městské přírodní plochy, některé městské parky či jejich části mohou být kulturními památkami, jejich částmi, nebo se mohou nacházet na území památkových rezervací a památkových zón⁵⁴. V ojedinělých případech jsou součástí vymezeného městského parku také budovy, jiné stavby a soukromé zahrady.
- (2) Možnost provedení změn v městském parku je regulována na základě příslušnosti území parku k jednotlivým plochám podrobnějšího strukturálního členění. Přípustnost umístění nových budov a jiných staveb v městském parku je stanovena na základě příslušnosti parku ke konkrétní hierarchické úrovni dle čl. 90, pokud není v KLZ/100 stanoveno jinak.
- (3) Prostupnost městskými parky je jejich zásadní vlastností. V grafické části Z 02 je vymezena vybraná síť cest v městských parcích, která je doplněna novými pěšími propojeními dle čl. 88.

Článek 85

Hierarchie městských parků

- (1) Podle významu se městské parky rozlišují na:
- a) metropolitní park, který z hlediska své plošné výměry, ale rovněž dostupnosti, vybavenosti, intenzity údržby a často i specifického charakteru má význam pro obyvatele celého města a jeho návštěvníky,
 - b) čtvrťový park, který plní úlohu významného místa pro rekreaci zejména pro obyvatele a návštěvníky dané části města a částí bezprostředně sousedících,
 - c) lokální park, který je významnou částí lokality a slouží k rekreaci zejména pro obyvatele a návštěvníky území dané lokality a lokalit bezprostředně sousedících,
 - d) místní park, zpravidla malého plošného rozsahu s významem pouze pro obyvatele nejbližšího okolí.

⁵⁴ Někdy se také tyto plochy v režimu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, nazývají „historické zahrady a parky“.

Rozlišení hierarchické úrovně se vztahuje i ke krajinným parkům dle čl. 109. Vymezení včetně příslušnosti konkrétního parku k hierarchické úrovni je v grafické části Z 02 a je uvedeno v KLZ/100, výčet parků je uveden v příloze č. 2/100.

(2) Metropolitní a čtvrtové městské parky jsou vymezeny v rámci samostatných zastavitelných nestavebních lokalit.

Článek 86 **Vymezení městských parků bodem**

(1) Vymezení městských parků bodem je stanoveno pro návrh nových městských parků v zastavitelných transformačních a rozvojových plochách.

(2) Požadavek na vymezení městského parku se vztahuje k příslušné transformační nebo rozvojové ploše, případně skupině [T+R] ploch, ve které je bod umístěn. Plocha městského parku nesmí zasahovat mimo příslušnou transformační plochu, rozvojovou plochu nebo skupinu ploch a mimo stanovené okolí bodu.

(3) Bod a jeho okolí jsou vymezeny v grafické části Z 02. Bod, včetně informace o minimální požadované rozloze navrženého městského parku a rozsahu okolí bodu, je uveden v KLZ/100, výčet bodů je uveden v příloze č. 2/100.

Parametrické regulativy veřejných prostranství

Článek 87 **Koeficienty veřejných prostranství**

(1) Metropolitní plán stanovuje jako parametrické regulativy veřejných prostranství pro transformační a rozvojové plochy nových struktur dle čl. 77 tyto koeficienty:

- a) minimální podíl uličních prostranství (**UP_{min}**),
- b) minimální podíl městských parků (**PP_{min}**),
- c) maximální podíl veřejných prostranství (**VP_{max}**).

(2) Do ploch veřejných prostranství se nezapočítávají nezastavěné části stavebních bloků.

(3) Hodnoty koeficientů veřejných prostranství, pokud není v KLZ/400 uvedeno jinak, jsou stanoveny dle typu struktury transformační nebo rozvojové plochy takto:

	UP_{min}	PP_{min}	VP_{max}
(01) Rostlá struktura	30 %	5 %	-
(02) Blokova struktura	35 %	5 %	-
(03) Hybridní struktura	35 %	5 %	55 %
(04) Heterogenní struktura	25 %	10 %	50 %
(05) Vesnická struktura	15 %	5 %	-
(06) Struktura zahradního města	20 %	5 %	40 %
(07) Modernistická struktura	15 %	0 %	-
(08) Struktura areálů produkce	10 %	0 %	-
(09) Struktura areálů vybavenosti	10 %	0 %	-

Prostupnost

Článek 88 Vymezení pěší prostupnosti

- (1) Vymezení pěší prostupnosti je stanoveno pro zajištění prostupnosti stavebními i nestavebními bloky, městskými parky a otevřenou krajinou.
- (2) Pěší prostupnost umožňují navržené pěšiny, stezky a ulice, na které se nevztahují šířkové požadavky na uliční prostranství⁵⁵.
- (3) Rozlišují se dva typy pěší prostupnosti:
 - a) pěší propojení dvou bodů, které definuje polohu koncových bodů, mezi kterými je nutné zajistit pěší propojení,
 - b) pěší napojení, které definuje polohu výchozího bodu pěšího propojení a jeho předpokládaný směr.
- (4) Vymezení pěší prostupnosti je v grafické části Z 02.
- (5) Pěší prostupnost je možné realizovat, i pokud není Metropolitním plánem vymezená.

04/ Hlava II Stavební bloky

Grafické regulativy stavebních bloků

Článek 89 Stavební bloky

- (1) Ve stavebním bloku je možné umisťovat nové a měnit stávající budovy za podmínek, které cílový charakter lokality nevyklučuje, a s respektem ke kulturním hodnotám uvedeným v čl. 9 odst. 7 a 8.
- (2) V rámci stavebního bloku mohou být vymezeny další dílčí plochy strukturálního členění. Zpravidla jde o vnitrobloky, soukromé a areálové zahrady a park ve volné zástavbě nebo komunikace mimo veřejná prostranství, jak je uvedeno v čl. 92 až 95.
- (3) Stavební blok je vymezen v grafické části Z 02 bílou plochou stejně jako zastavěné plochy v samotách a budovy v městských parcích dle čl. 90 a 91.

Článek 90 Budovy a jiné stavby v městském parku

- (1) V plochách městských parků se ojediněle vyskytují enklávy stávajících budov. Dále se v plochách městských parků obvykle vyskytují jiné stavby.

(2) Pro stávající budovy (dle katastru nemovitostí k datu vydání Metropolitního plánu) je přípustné provádět změny dokončených staveb, pokud dojde ke zvětšení RPB max. o 30 % a ke zvýšení budovy maximálně o 1 RNP. Zvětšení RPB je možné pouze v rámci stávajícího zastavěného stavebního pozemku či souboru navzájem sousedících zastavěných stavebních pozemků.

(3) Nové budovy je přípustné umísťovat v plochách městských parků za podmínky, že budovy slouží účelu parku a zabezpečení návštěvnických služeb. Přípustné je umísťovat budovy o maximální výšce 2 RNP, a to:

- a) v metropolitním parku budovy do 150 m² RPB jednotlivě, maximálně však 300 m² v součtu pro celé území parku,
- b) ve čtvrtovém parku budovy do 150 m² RPB jednotlivě, maximálně však 200 m² v součtu pro celé území parku,
- c) v lokálním parku budovy do 50 m² RPB jednotlivě, maximálně však 100 m² v součtu pro celé území parku.

V místním parku není možné umísťovat žádné nové budovy.

(4) Nad rámec odst. 3 lze v nestavebních transformačních a rozvojových plochách v metropolitních, čtvrtových a lokálních parcích umísťovat další nové budovy, pokud jsou nezbytné pro obsluhu městského parku a zabezpečení kvalitních návštěvnických služeb a pokud v KLZ/100 není uvedeno jinak. Dále lze nad rámec odst. 3 v městských parcích umísťovat budovy určené pro konkrétní plochy podrobnějšího členění nestavebního bloku regulované dle čl. 110 a 111.

(5) Umísťovat nové jiné stavby a provádět změny dokončených staveb mimo budov je v městských parcích přípustné, pokud to je v souladu s cílovým charakterem lokality nebo pokud tyto stavby slouží k zajištění dopravní a technické infrastruktury a civilní ochrany obyvatelstva.

(6) Přípustné je umísťovat stavby podzemních objektů a provádět změny dokončených staveb podzemních objektů za podmínky, že výška prokořitelného prostoru se zeminou nad stropní konstrukcí podzemního objektu umožní trvalou existenci stromů, a to v plošném rozsahu minimálně 80 % plochy stropní konstrukce celého podzemního objektu.

(7) Ustanovení dle odst. 2 až 6 se nevztahují na městskou přírodní plochu vymezenou dle čl. 110 odst. 6, ustanovení dle odst. 3, 4 a 6 na plochu lesa na lesních pozemcích vymezenou dle čl. 111 odst. 1.

(8) Možnost umísťování budov v městském parku dle ustanovení odst. 2 až 6 může být dále individuálně upravena v KLZ/100. Pro vybrané parky⁵⁶ je přípustná pouze v souladu s jejich kulturní hodnotou a chráněnou kompozicí.

Článek 91 Samoty

(1) Samota je rozlohou málo významná plocha zastavěného území v otevřené krajině, ve které se nachází zastavěný stavební

⁵⁶ Především pro tzv. „historické zahrady a parky“ v režimu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči

pozemek. Nacházejí se v ní zpravidla budovy, ale samotou svým charakterem tvoří součást otevřené krajiny. Analogicky jsou samoty jako plochy zastavěných stavebních pozemků vymezené i ve formálním rozvoji otevřené krajiny.

(2) V samotách pro stávající budovy (dle katastru nemovitostí k datu vydání Metropolitního plánu), které svým využitím neodpovídají stanovenému využití lokality, je přípustné provádět změny dokončených staveb v rámci zastavěného stavebního pozemku, pokud dojde k navýšení budovy maximálně o 1 RNP a zároveň ke zvětšení RPB:

- a) max. o 30 % v rekreační lokalitě dle čl. 65,
- b) max. o 20 % v přírodní lokalitě dle čl. 66,
- c) max. o 50 % v produkční lokalitě dle čl. 67.

(3) V samotách mohou být v rámci zastavěných stavebních pozemků umístovány vedlejší stavby⁵⁷ o výšce maximálně 2 RNP, pokud se zastavěná plocha pozemku zvětší:

- a) max. o 30 % v rekreační lokalitě dle čl. 65,
- b) max. o 20 % v přírodní lokalitě dle čl. 66,
- c) max. o 50 % v produkční lokalitě dle čl. 67.

(4) Ustanovení dle odst. 2 a 3 se nevztahují k plochám podrobnějšího strukturálního členění zahrádkových osad dle čl. 111 odst. 3 a hřbitovů dle čl. 111 odst. 2.

Článek 92 Vnitrobloky

(1) Vnitroblok je část stavebního bloku vymezená zpravidla zadními fasádami zástavby a zpravidla veřejně nepřístupná, může být částečně, výjimečně i zcela zastavěná. Součástí vnitrobloků jsou často nezpevněné plochy s vegetací, které doplňují městskou přírodu.

(2) Vnitrobloky se zpravidla vyskytují v lokalitách a plochách typu struktury (01) rostlá struktura, (02) bloková struktura, (03) hybridní struktura a (04) heterogenní struktura.

(3) Ve stabilizovaném území je při provádění změn v území v rámci vnitrobloků nutné nesnižovat kvalitu životního prostředí (s ohledem na obytné využití zástavby po obvodu vnitrobloku), zároveň je nutné v závislosti na místních podmínkách a v souladu s cílovým charakterem lokality doplňovat nezpevněné plochy.

(4) Vnitrobloky se v grafické části Metropolitního plánu nezobrazují, ale mohou být graficky vymezeny v podrobnějších dokumentacích.

Článek 93 Zahrady

(1) Soukromá zahrada je zpravidla veřejně nepřístupná a nezpevněná část stavebního bloku, která je charakteristickou součástí zástavby lokalit typu struktury (05) vesnická struktura a (06) struktura zahradního města. Může být i součástí lokalit typu struktury (04) heterogenní struktura a (07) modernistická struktura. Výjimečně

⁵⁷ § 2 odst. 9 SZ

může být také součástí městského parku, pokud veřejně nepřístupné zahrady dotvářejí základní kompozici parku nebo součástí jiných lokalit.

(2) V lokalitách typu struktury (04) heterogenní struktura mohou být vymezeny zahrady i ve stavebních blocích s typem prostorového uspořádání volná zástavba, kde označují zpravidla nezpevněnou část stavebního bloku obklopující solitérní zástavbu, která může být veřejně přístupná.

(3) Areálová zahrada je zpravidla omezeně přístupná nezpevněná část stavebního bloku, která dotváří charakter uzavřených areálů, např. historických paláců nebo rozsáhlých areálů veřejné vybavenosti.

(4) Ve stavebních blocích nebo jejich částech, ve kterých jsou vymezeny zahrady, je nutné zachovat charakter území určený dominantním podílem zahrad. Konkrétní grafické vymezení ploch zahrad a jejich hranic je informativní.

(5) Zahrady jsou vymezeny v grafické části Z 02 šrafou přes bílou plochu stavebního bloku.

Článek 94 Park ve volné zástavbě

(1) Park ve volné zástavbě je nezastavěná veřejně přístupná část stavebního bloku v lokalitě typu struktury (07) modernistická struktura. Parky ve volné zástavbě jsou vymezeny v grafické části Z 02 šrafou přes bílou plochu stavebního bloku.

(2) Komunikace v parku ve volné zástavbě tvoří základní síť obsluhy území a zpravidla se s ní sdružují vedení sítí technické infrastruktury, v grafické části Z 02 jsou vymezeny osou.

(3) Stávající budovy (dle katastru nemovitostí k datu vydání Metropolitního plánu) je možné nahrazovat novými stavbami a provádět změny dokončených staveb při zvětšení maximálně o 20 % RPB na úkor parku ve volné zástavbě.

(4) Pokud ÚPČP, v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 161 odst. 3 a 4, nestanoví jinak, je umístování nových budov do parku ve volné zástavbě nepřipustné. Umístování nových jiných staveb je přípustné za podmínky, že podíl nezpevněných ploch z celkové výměry parku ve volné zástavbě se oproti stávajícímu stavu nesníží.

Článek 95 Komunikace mimo veřejná prostranství

(1) Komunikace mimo veřejná prostranství je stávající komunikace s převažujícím dopravním významem, na kterou se nevztahují požadavky na veřejná prostranství.

(2) Komunikace mimo veřejná prostranství se vymezují pouze v zastavitelném území. Jsou vymezeny v grafické části Z 02.

Parametrické regulativy pro stavební bloky [T] a [R] ploch

Článek 96

Koeficient zastavění stavebního bloku

(1) Koeficient zastavění stavebního bloku (ZB) stanovuje maximální podíl součtu RPB všech budov a plochy stavebního bloku. Určuje se pro vybrané [T] a [R] plochy dle čl. 76 a 77.

(2) Bloky se pro potřeby stanovení koeficientu rozlišují na:
a) malé bloky o ploše P_M do 2 000 m² včetně,
b) střední bloky o ploše P_S nad 2 000 m² do 12 000 m² včetně,
c) velké bloky o ploše P_V nad 12 000 m².

(3) Hodnoty koeficientu ZB, pokud není v KLZ/400 uvedeno jinak, se stanovují podle typu struktury a velikosti stavebního bloku následovně:

	ZB_M	ZB_{S1}	ZB_V	ZB_N
(01) Rostlá struktura	95 %	85 %	60 %	65 %
(02) Blokovaná struktura	85 %	75 %	50 %	65 %
(03) Hybridní struktura	95 %	85 %	50 %	65 %
(04) Heterogenní struktura	65 %	55 %	35 %	40 %
(05) Vesnická struktura	30 %	30 %	20 %	25 %
(06) Struktura zahradního města	35 %	35 %	20 %	25 %

Pro malé bloky se použije hodnota **ZB_M**, pro velké bloky se použije hodnota **ZB_V**, pro střední bloky se hodnota **ZB_S** odvodí výpočtem z hodnot **ZB_{S1}** a **ZB_V** dle následujícího vzorce, kde **P_S** značí plochu středního bloku:

$$\mathbf{ZB_S = ZB_V + (ZB_{S1} - ZB_V) \times (12\ 000 - P_S) / 10\ 000}$$

(4) Pokud není stavební blok vymezen, použije se hodnota koeficientu zastavění stavebního bloku **ZB_V**. Ve zvlášť odůvodněných případech, kdy není možné vymežit stavební blok a míra využití území odpovídá cílovému charakteru, se použije **ZB_N** (pro neznámý blok).

(5) Pro stanovení koeficientu ZB v lokalitách typu struktury (01) rostlá struktura, (02) blokovaná struktura a (03) hybridní struktura se do RPB nezapočítává případná zástavba prvního nadzemního podlaží ve vnitrobloku.

(6) Pro budovy občanské vybavenosti se ZB neuplatňuje.

(7) Pro účely stanovení ZB se do plochy bloku nezapočítávají pozemky a RPB budov sloužících občanské nebo rekreační vybavenosti definované v čl. 146 až 149, pozemky komunikací mimo veřejná prostranství a RPB ponechaných halových objektů při transformaci území.

(8) Hodnota ZB je stanovena pro celý stavební blok a není možné ji vztahovat k jednotlivým pozemkům.

04/ Hlava III Regulace výšek

Článek 97 Výšková regulace

(1) Výšková regulace stanovuje rozsah maximálního regulovaného počtu nadzemních podlaží⁵⁸ zástavby (RNP) včetně podrobných pravidel. Dále stanovuje horizontály, hladinu věží a panoramatické fotografie pro ověření vlivu nové zástavby na celkovou kompozici města včetně jeho panoramatu (panoramata a veduty k ochraně). Výšková regulace se nevztahuje na jiné stavby, (např. stavby a zařízení dopravní nebo technické infrastruktury).

(2) Plocha výškové regulace je čtverec o délce strany 100 m. Souřadnice jihovýchodního rohu počátečního čtverce jsou:

$$X = -742\,273 \text{ m}, Y = -1\,043\,995 \text{ m}^{59}.$$

Čtvercová síť s určením souřadnic vrcholů jednotlivých ploch je součástí schématu S 03.

Základní pravidla výškové regulace

Článek 98 Rozmezí podlažnosti

(1) Každé ploše výškové regulace (čtverci) je přiřazeno rozmezí podlažnosti, které určuje rozsah možného maximálního počtu RNP pro zástavbu. Minimální výška zástavby se nestanovuje.

(2) V rámci stavebních bloků je přípustné umisťovat budovy s maximálním počtem RNP v rámci rozmezí podlažnosti. Při stanovení konkrétního počtu RNP:

- ve stabilizovaných plochách je nutné přihlédnout k výšce okolní zástavby,
- v transformačních a rozvojových plochách se k výšce stávající zástavby nepřihlíží,
- v plochách památkových rezervací a památkových zón je nutné vycházet z objemu a prostorové skladby zástavby.

(3) Metropolitní plán stanovuje následující rozmezí podlažnosti, přičemž pro rozmezí podlažnosti 12, 15, 21 a 27 je pro zástavbu zároveň stanovena maximální regulovaná výška budovy⁶⁰:

rozmezí podlažnosti 27	> 21 RNP	max. 100 m
rozmezí podlažnosti 21	13–21 RNP	max. 70 m
rozmezí podlažnosti 15	10–15 RNP	max. 50 m
rozmezí podlažnosti 12	7–12 RNP	max. 40 m
rozmezí podlažnosti 8	6–8 RNP	-
rozmezí podlažnosti 6	4–6 RNP	-
rozmezí podlažnosti 4	2–4 RNP	-
rozmezí podlažnosti 3	1–3 RNP	-
rozmezí podlažnosti 2	1–2 RNP	-

58 Podlaží je jednoznačně definováno v § 2 p) PSP.

59 Souřadnicový systém S-JTSK / Krovak East North

60 § 27 odst 1 PSP

(4) Pokud nad stavebním blokem nebo jeho částí není vymezena plocha výškové regulace, stanovuje se rozmezí podlažnosti podle sousední plochy výškové regulace s vyšší hodnotou.

(5) Plochy výškové regulace spolu se stanoveným rozmezím podlažnosti jsou vymezeny v grafické části Z 02. Plochy s rozmezím podlažnosti nad výškově ustálenou zástavbou jsou zobrazeny černou barvou, plochy s rozmezím podlažnosti pro nově navrženou zástavbu jsou zobrazeny modrou barvou.

Článek 99 Horizontály

(1) Horizontály vystavěného prostředí (zejména nábřeží, opevnění, mosty a zcela záměrně urbanisticky a umělecky komponované části zástavby, které jsou zpravidla vodorovné, výrazně viditelné a v rozsahu i několika bloků) jsou významnou součástí kompozice města. Horizontály jsou nenahraditelné a pro obraz města určující.

(2) Horizontály definované Metropolitním plánem jsou zobrazeny v regulaci výškového uspořádání v příloze č. 1

Článek 100 Hladina věží

(1) Ploše výškové regulace může být přiřazena hladina věží, která umožňuje pro část zástavby v dané ploše výškové regulace navýšit maximální počet RNP určený rozmezím podlažnosti. Hladina věží je stanovena pro místa s potenciálem doplnění výškových budov, které se podílejí na celkové kompozici Prahy.

(2) Plochy výškové regulace se stanovenou hladinou věží se sdružují do míst, pro která Metropolitní plán stanovuje ověřování vlivu stavebních záměrů na celkovou kompozici dle čl. 101. Jednotlivá místa se vztahují ke konkrétní lokalitě nebo lokalitám a jsou zobrazena ve schématu S 03.

(3) Součet RPB budov nebo částí budov s RNP určeným podle hladiny věží nesmí přesáhnout stanovený podíl zástavby, pro který je možné uplatnit hladinu věží.

(4) Plochy výškové regulace se stanovenou hladinou věží jsou vymezeny v grafické části Z 02, kde jsou zobrazeny purpurovou barvou. Číslice označující rozmezí podlažnosti je doplněna číslicí v kulaté závorce označující stanovený maximální počet RNP dle hladiny věží. Podíl zástavby, pro který je možné uplatnit hladinu věží, a zařazení plochy výškové regulace do místa se stanovenou hladinou věží jsou uvedeny v KLZ/200, jejich výčet je uveden v příloze č. 2/200.

Článek 101 Ověřování vlivu na celkovou kompozici a panorama

(1) Budovy s RNP vycházejícím ze stanovené hladiny věží, výrazné horizontály dle čl. 99, výjimečně i jiné objekty významně zasahující do obrazu města se vždy posuzují z hlediska vlivu na celkovou kompozici Prahy.

- (2) Metropolitní plán stanovuje regulaci výškového uspořádání v příloze č. 1, ve které jsou zakreslena místa, kde Metropolitní plán vymezuje hladinu věží. Pro každé toto místo je stanoven výškový strop zástavby, který bude posuzován.
- (3) Doplnění kompozice města se ověřuje při pohledu ze středu města k jeho okraji na vybraných panoramatických fotografiích dle čl. 104 a 105. Posuzuje se měřítko zástavby a adekvátnost zásahu vzhledem k umístění záměru, zejména vztah k morfologii terénu, význam budovy jako lokální dominanty nebo orientačního bodu v rámci celé Prahy a vztah záměru k celkové kompozici města.
- (4) Z hlediska celkové kompozice města je možné navrženou zástavbu kontrolně posuzovat i pomocí vložení do 3D modelu a zákresu do ortogonálních digitálních vedut.

Podrobná pravidla výškové regulace

Článek 102 Rozhraní a tolerance

- (1) Pokud se posuzovaný záměr nachází na rozhraní více ploch výškové regulace, je možné využít vyšší rozmezí podlažnosti za podmínky, že budova alespoň ze 75 % RPB leží v ploše výškové regulace stanovující vyšší rozmezí podlažnosti a zároveň nezasahuje do plochy výškové regulace stanovující nižší rozmezí podlažnosti do vzdálenosti větší než 25 metrů, v plochách památkových rezervací a památkových zón do vzdálenosti větší než 10 metrů, přičemž je nutné vycházet z objemu a prostorové skladby stávající zástavby.
- (2) Pokud plocha výškové regulace zasahuje do více lokalit s rozdílným typem struktury a výška stávající zástavby v jedné z lokalit neodpovídá stanovenému rozmezí podlažnosti, odvozuje se maximální počet RNP pro nové budovy ve stabilizovaných plochách od okolní zástavby v příslušné lokalitě. Obdobně se postupuje při stanovování maximálního počtu RNP pro nové budovy na rozhraní různých typů zástavby v lokalitách s typem struktury (04) heterogenní struktura a v rámci areálů v lokalitách s typem struktury (07) modernistická struktura.

Článek 103 Pravidla pro dominanty

- (1) Maximální počet RNP stanovený dle čl. 98 je možné navýšit:
- a) o 1 RNP pro budovy podél metropolitních a čtvrtřových tříd a na metropolitních a čtvrtřových náměstích,
 - b) o další 1 RNP pro budovy podél metropolitních tříd a na metropolitních náměstích v transformačních a rozvojových plochách a se stanoveným rozmezím podlažnosti 6 a vyšší,
 - c) o 2 RNP nad maximálně 1/3 RPB pro budovy na nárožích na křížení metropolitních, čtvrtřových a lokálních tříd a náměstí, pokud to není v rozporu s charakterem území.
- Tato jednotlivá přípustná navýšení maximálního počtu RNP lze sčítat. Na území památkových rezervací a památkových zón se ustanovení písm. a) a b) nevztahuje.
- (2) Budovy občanské vybavenosti mohou v odůvodněných případech překročit maximální počet RNP stanovený dle čl. 98,

nejvíce však o 2 RNP, a jen pokud to není v rozporu s charakterem území.

(3) V plochách stávající občanské a komerční vybavenosti dle čl. 149 v lokalitách s typem struktury (07) modernistická struktura, které se nenacházejí v památkových rezervacích nebo památkových zónách, je možné stávající budovy navyšovat o maximálně 2 RNP nebo nahrazovat novými budovami o maximálně 2 RNP vyššími než stávající budovy, i pokud to znamená překročení maximálního počtu RNP stanoveného dle čl. 98.

(4) V lokalitách s typem struktury (08) struktura areálů produkce mohou budovy související s provozem areálu, zejména doplňkové administrativní budovy, překročit maximální počet RNP stanovený dle čl. 98, nejvíce však o 4 RNP. Tyto budovy jsou přípustné nejvýše na 30 % zastavěné plochy stavebního bloku.

(5) Pravidla pro dominanty se neuplatní, pokud jde o budovy s RNP vycházejícím ze stanovené hladiny věží nebo pokud by užitím tohoto pravidla mohla být narušena výrazná stávající nebo navržená horizontála.

(6) Stávající budovy s vyšším počtem RNP, než je přípustné dle výškové regulace, je možné nahradit novými budovami s jakýmkoliv počtem RNP, pokud RPB nové budovy nepřekročí RPB původní budovy a regulovaná výška nové budovy nepřekročí regulovanou výšku původní budovy. V plochách památkových rezervací a památkových zón je nutné při umístování těchto nových budov vycházet z objemu a prostorové skladby stávající zástavby.

Panoramatické fotografie

Článek 104 Panoramata

(1) Metropolitní plán pro ochranu a rozvoj kulturních hodnot stanovuje vybrané pohledy na město shora – panoramata, která ukazují dílčí kompozici města. Tyto fotografie a stanoviště jejich pohledu jsou uvedeny v příloze č. 1.

(2) Posuzuje se doplňování zástavby uvnitř oblasti pro posuzování záměrů v panoramatech a vedutách vyznačené ve schématu S 03. Fotografie nemohou být zvětšovány nad mez danou jejich rozlišením.

(3) Nad rámec posuzování dle odst. 2 se uvnitř ochranného pásma Památkové rezervace v hl. m. Praze stejným způsobem posuzují budovy s RNP vycházejícím ze stanovené hladiny věží a doplňování zástavby v plochách výškové regulace s rozmezím podlažnosti pro nově navrženou zástavbu se stanoveným rozmezím podlažnosti 8 a vyšším.

(4) Nepovoleným doplněním panoramatu je takový zásah do dílčí kompozice města, který s ohledem na vzdálenost od stanoviště pohledu a z toho vyplývající viditelnosti narušuje panorama Prahy nebo typickou kompozici posuzované části města.

Článek 105 Veduty k ochraně

(1) Metropolitní plán stanovuje vybrané pohledy na město zdola – veduty k ochraně, které slouží k vymezení podstatných kompozičních dominant a horizontál historického středu města. Tyto fotografie a stanoviště jejich pohledu jsou uvedeny v příloze č. 1.

(2) Posuzuje se doplňování zástavby uvnitř oblasti pro posuzování záměrů v panoramatech a vedutách vyznačené ve schématu S 03. Fotografie nemohou být zvětšovány nad mez danou jejich rozlišením.

(3) Nepovoleným zásahem do sledované veduty je zejména proporčně a měřítkově nepřiměřený zásah do kompozice a obrazu města.

04/ Hlava IV

Nestavební bloky a otevřená krajina

Článek 106

Podrobnější členění ploch v nestavebních blocích a otevřené krajiny

(1) Plochy podrobnějšího strukturálního členění v nestavebních blocích a v otevřené krajiny (stanovené v čl. 110 až 112) jsou vyjádřením jejich struktury a podkladem pro rozlišení krajiny v jednotlivých lokalitách s typem struktury dle čl. 51 až 60. Podrobnější strukturální členění ploch v nestavebních blocích a otevřené krajiny je vymezeno v grafické části Z 02.

(2) V nestavebních blocích jsou plochy podrobnějšího strukturálního členění závazné s výjimkou městských parkových ploch (zahradní, sadová, lesní a zpevněná), které je možné s ohledem na kompozici mezi sebou v odůvodněných případech zaměňovat. V rámci městských parkových ploch je možné umisťovat nové a upravovat stávající vodní plochy a vodní toky.

(3) V plochách otevřené krajiny jsou změny podrobnějšího strukturálního členění přípustné v souladu s čl. 108, zároveň je přípustné umisťovat budovy dle regulace samot uvedené v čl. 91.

Článek 107

Stupeň ekologické stability

(1) Každá plocha podrobnějšího členění otevřené krajiny je zařazena do stupně ekologické stability (SES), který může nabývat hodnot na škále [0] až [5], přičemž:

- a) SES [0] je stanoven pro plochy trvale bez vegetačního krytu,
- b) SES [1] je stanoven pro plochy nejméně ekologicky stabilních ekosystémů,
- c) SES [2] je stanoven pro plochy málo ekologicky stabilních ekosystémů,
- d) SES [3] je stanoven pro plochy středně ekologicky stabilních ekosystémů,
- e) SES [4] je stanoven pro plochy velmi ekologicky stabilních ekosystémů,

f) SES [5] je stanoven pro plochy nejstabilnějších ekosystémů, blízkých klimaxovému stadiu.

(2) Pro libovolný soubor ploch podrobnějšího strukturálního členění nebo soubor jejich částí lze určit SES ve formě výpočtu váženého průměru ploch.

(3) Od SES je odvozen index ekologické stability „ i_{es} “ popsáný v čl. 158, který je určen k vyhodnocování Metropolitního plánu dle čl. 156.

Článek 108

Podmínky pro provedení změn v otevřené krajině

(1) V nezastavitelné ploše jsou přípustné takové změny, které splňují některou z následujících podmínek:

- a) znamenají zvýšení SES,
- b) v rekreačních a produkčních lokalitách znamenají zachování SES,
- c) v produkčních lokalitách znamenají snížení SES v rámci zemědělských ploch, za které se považují plochy podrobnějšího strukturálního členění pole, louka a pastvina, ovocný sad a zahrada, zahradnictví a vinice,
- d) jsou vyvolány hospodařením, které je v souladu se zařazením pozemku v evidenci katastru nemovitostí v kategorii „druh pozemku“.

Na základě splnění těchto podmínek není možné umístit nové plochy či rozšiřovat stávající plochy hřbitova nebo zahrádkové osady.

(2) Záměr zahrnující více ploch podrobnějšího strukturálního členění se vždy posuzuje jako celek.

(3) V nezastavitelných transformačních a rozvojových plochách je možné v souladu s využitím příslušné transformační nebo rozvojové plochy provádět i další změny nad rámec odst. 1, které jsou individuálně upřesněny v KLZ/400.

(4) Při umísťování budov a jiných staveb v souladu s ostatními regulativy se SES neposuzuje a podmínky odst. 1 se neuplatní.

Článek 109

Krajinné rozhraní a krajinný park

(1) Krajinné rozhraní je soubor nezastavitelných lokalit na obvodu souvislého zastavitelného území města. Vymezení krajinného rozhraní upřesňuje souvislý pás ohraničující městskou krajinu vymezenou v ZÚR. V krajinném rozhraní je kladen důraz na rozvoj vysokých rekreačních a kompozičních krajinných hodnot území. Příslušnost lokality ke krajinnému rozhraní je vymezena v grafické části Z 02.

(2) Krajinný park je územím vysokých přírodních a rekreačních hodnot v otevřené krajině, ve kterém se uplatňují principy regulace otevřené krajiny a současně je kladen důraz na ochranu a rozvoj hodnot celkové kompozice krajinného a přírodního prostředí. Krajinné parky jsou rozlišeny v rámci hierarchického členění dle čl. 85.

Článek 110

Plochy podrobnějšího členění v nestavebních blocích

- (1) Městskou parkovou plochou zahradní je veřejně přístupná plocha v městském parku s dominantním zastoupením okrasných vegetačních ploch, zpravidla komponovaná prostřednictvím výsadeb, sítí cest a doplněné místy k rekreaci.
- (2) Městskou parkovou plochou sadovou je veřejně přístupná plocha v městském parku s dominantním zastoupením ploch s výsadbami ovocných dřevin, která je vybavena sítí cest a míst k rekreaci.
- (3) Městskou parkovou plochou lesní je veřejně přístupná plocha v městském parku s dominantním zastoupením ploch s lesními dřevinami, která je vybavena sítí cest a míst k rekreaci.
- (4) Městskou parkovou plochou zpevněnou je zpevněná plocha v městském parku mající samostatně nebo v souboru s dalšími zásadní význam pro celkovou kompozici a individualitu parku.
- (5) Speciální zahradou je zahrada určená ke speciálnímu účelu, se speciálním statutem, sloužící zpravidla ke vzdělávání a výchově,⁶¹ včetně zahrad a okrasných sadů historických, které jsou zpravidla veřejně přístupné v rámci stanoveného režimu. V ploše speciální zahrady je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby související s účelem zahrady.
- (6) Městskou přírodní plochou je nestavební plocha určená k ochraně a rozvoji vysokých přírodních hodnot, ve které jsou možnosti využívání k jiným účelům omezeny na základě zvláštního právního předpisu.⁶² V městské přírodní ploše není přípustné umisťovat nové budovy a jiné stavby.

Článek 111

Plochy podrobnějšího členění v nestavebních blocích a otevřené krajině

- (1) Lesem na lesních pozemcích⁶³ jsou lesní porosty s jejich prostředím dle evidence lesních pozemků v katastru nemovitostí. Jde o les rekreačního charakteru, ve kterém, je-li součástí městské přírody, není přípustné umisťovat nové budovy. Zařazen je v SES [4].
- (2) Hřbitovem je zpravidla veřejně přístupný areál určený k pohřbívání. Jde o pietní místo s uloženými lidskými ostatky nebo pohřbenými zvířaty. V ploše hřbitova je přípustné umisťovat nové budovy sloužící jako nutné zázemí areálu hřbitova. Zařazen je v SES [3].
- (3) Zahrádkovou osadou je zpravidla oplocený soubor zahrad, případně jednotlivá zahrada, s využitím zejména pro rodinnou rekreaci. V ploše zahrádkové osady je přípustné umisťovat budovy zahradních domků či zahrádkářských chat.⁶⁴ Zařazena je v SES [3].

61 Např. zoologická, botanická, geologická zahrada

62 Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

63 Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon)

64 § 2 v) a § 69 PSP

(4) Parkovým sportovištěm je zpravidla omezeně přístupný areál sportu a rekreace pod širým nebem s dominantním zastoupením upravovaných vegetačních ploch. V ploše parkového sportoviště v zastavitelném území je přípustné umístit nezbytné zázemí rekreačního areálu v souladu s cílovým charakterem lokality. Zařazeno je v SES [2].

(5) Zahradnictvím a vinicí je zemědělsky využívaná půda včetně případných opěrných zařízení a manipulačních prostorů. V ploše zahradnictví a vinice je přípustné umístit budovy a jiné stavby související s účelem provozování zahradnictví, vinice či chmelnice, včetně prodeje produktů hospodaření. Zařazeny jsou v SES [2].

(6) Vodní plochou a vodním tokem je přírodní či umělá vodní plocha nebo vodní tok s nezakrytou vodní hladinou, případně též s částečně zakrytou vodní hladinou, pokud je zakrytí součástí jiné stavby související s péčí o vodní hladinu či vodní tok, s ochranou proti povodním, s provozováním vodní dopravy či s poskytováním podmínek pro rekreaci a sport včetně služeb souvisejících s rekreací a sportem. Zařazeny jsou v SES [3].

Článek 112

Plochy podrobnějšího členění v otevřené krajině

(1) Polem je zemědělsky obhospodařovaná půda užívaná k produkci plodin, včetně půdy ponechané ladem či půdy dočasně zatravněné v rámci systému střídání plodin. Zařazeno je v SES [1].

(2) Loukou a pastvinou je zemědělsky obhospodařovaná půda dlouhodobě užívaná k pěstování travin nebo jiných bylinných pícnin nebo určená k trvalému spásání. Zařazeny jsou v SES [2].

(3) Ovocným sadem a zahradou je zemědělsky obhospodařovaná půda užívaná k pěstování ovocných stromů, ovocných keřů, zeleniny, květin, jakož i okrasných či lesních dřevin, včetně travnatých ploch a souvisejících manipulačních prostorů. Zařazeny jsou v SES [2].

(4) Lesem na nelesních pozemcích jsou lesní porosty s jejich prostředím na pozemcích nevidovaných v katastru nemovitostí jako lesní pozemky. Zařazen je v SES [4].

(5) Jinou plochou přírodě blízkou je nelesní, zpravidla hospodářsky nevyužívaná plocha mající převážně přírodě blízkou druhovou skladbu vegetace. Zařazena je v SES [3].

(6) Jinou plochou s vegetací je nelesní, zpravidla hospodářsky nevyužívaná plocha s vegetačním krytem na většině plochy, např. doprovodná vegetace u dopravní a technické infrastruktury nebo plocha s vegetací na rekultivovaných plochách či plochách zdevastovaných, podléhajících přírodním procesům obnovy. Zařazena je v SES [2].

(7) Zpevněnou plochou a plochou těžby je plocha zpevněná užitím stavebních materiálů nebo plocha zdevastovaná těžbou nerostných surovin, přemísťováním a ukládáním odtěženého materiálu nebo materiálu antropogenního původu. Zařazena je v SES [0].

Část pátá: Krajinná infrastruktura

Článek 113

Skladebné části, hierarchie a způsob vymezení ÚSES

- (1) Krajinná infrastruktura je vymezena v Metropolitním plánu zejména prostřednictvím územního systému ekologické stability, jehož skladebnými částmi jsou biocentra a biokoridory.
- (2) Skladebné části ÚSES jsou rozděleny dle svého významu do tří hierarchických úrovní: nadregionální, regionální a lokální (místní).
- (3) Biocentra a biokoridory ÚSES jsou na základě míry určitosti hranic vymezeny dvojnásobným způsobem, a to jako vymezené v přesných hranicích a vymezené v prostoru k upřesnění.
- (4) Výčet stanovených biocenter a biokoridorů ÚSES je uveden v příloze č. 2/500. Biocentra a biokoridory ÚSES jsou vymezeny v grafické části Z 02 a Z 03.

Článek 114

Regulativy ÚSES

- (1) V biocentrech a biokoridorech ÚSES je přípustné provádět pouze takové změny v území, které ve svém komplexním působení nenaruší územní podmínky pro funkční způsobilost ÚSES. Funkční způsobilost ÚSES je přitom odvozena od:
 - a) vzájemné prostorové propojenosti systému,
 - b) přirozenosti nebo blízkosti přírodnímu stavu ekosystémů, které jsou do ploch a koridorů ÚSES zařazeny.
- (2) Ve všech biocentrech a v biokoridorech je za nenarušení podmínek pro funkční způsobilost ÚSES považován i takový stav, který bude v souladu s principy ÚSES dosažen prostřednictvím kompenzačních opatření, pokud budou v dotčené skladebné části ÚSES realizována v časovém předstihu či v souběhu se záměrem, který jejich potřebu vyvolal.
- (3) V biocentrech a v biokoridorech, které jsou vymezeny v prostoru k upřesnění, je za nenarušení podmínek pro funkčnost ÚSES považován i takový stav, který znamená negativní ovlivnění vymezené skladebné části v takovém rozsahu, že podmínky pro celkovou funkční způsobilost ÚSES zůstávají zachovány.
- (4) V případě, že je vymezené biocentrum nebo biokoridor ÚSES v územním střetu se stavbou dopravní či technické infrastruktury a nelze nebo není ekonomicky odůvodnitelné uplatnit postupy stanovené v odst. 2 a 3, je provedení změny v území považováno za přípustné i tehdy, pokud narušení podmínek pro celkovou funkční způsobilost ÚSES je málo významné, tedy takové, které působí pouze omezeně v daném místě a přitom zachovává celkovou funkční způsobilost systému.
- (5) Umisťování nových budov a zvětšení RPB dokončených budov (dle katastru nemovitostí k datu vydání Metropolitního plánu) je v biocentrech a biokoridorech ÚSES přípustné pouze tehdy, nedojde-li k narušení územních podmínek pro funkční způsobilost ÚSES a

jde-li o budovy pro ochranu přírody a krajiny, lesnictví, vodní hospodářství a v zastavitelném území též o budovy v městských parcích dle čl. 90.

Článek 115 **Zvláštní ustanovení pro ÚSES v městské krajině**

(1) U všech skladebných částí ÚSES vymezených v zastavitelném území je požadavek na celkovou funkční způsobilost ÚSES vždy posuzován s ohledem na další oprávněné požadavky na městskou krajinu.

(2) Požadavek na funkční způsobilost ÚSES se uplatní vždy v kontextu s charakterem zastavitelného území, rekreačním významem nestavebních bloků a zároveň s obecným nedostatkem ploch nestavebních bloků využitelných alespoň částečně pro účely ÚSES.

(3) V ploše skladebné části ÚSES vymezené v prostoru k upřesnění v transformačních a rozvojových plochách je v zastavitelném území přípustné provedení změn v území pouze tehdy, je-li v časovém předstihu či v souběhu provedeno upřesnění vymezení dané skladebné části ÚSES.

Článek 116 **Zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích**

(1) Pro zpřesnění ÚSES v podrobnějších dokumentacích představuje stanovená hranice skladebné části ÚSES linii, kterou nelze překročit.

(2) Biocentra a biokoridory vymezené v prostoru k upřesnění budou upřesněny způsobem, který odpovídá metodickým principům ÚSES.

(3) Dojde-li následně, po vydání Metropolitního plánu, ke zpřesnění vymezení ÚSES v podrobnější dokumentaci, která má obecně závazný charakter, je toto zpřesnění platné pro všechna další rozhodování o změnách v území.

Část šestá:

Dopravní infrastruktura

Článek 117

Společná ustanovení dopravní infrastruktury

- (1) Metropolitní plán stanovuje požadavky a podmínky pro jednotlivé vzájemně vyvážené dopravní subsystémy: systém pozemních komunikací, veřejnou dopravu, železniční dopravu, bezmotorovou dopravu, leteckou dopravu a vodní dopravu.
- (2) Metropolitní plán stanovuje preference ve vyváženém rozvoji jednotlivých druhů dopravy s akcentem na vzájemnou integraci systémů veřejné dopravy.
- (3) Všechny navrhované prvky subsystémů dopravní infrastruktury včetně ploch a koridorů územních rezerv jsou vymezeny v grafické části Z 02 a jsou uvedeny v KLZ/600. Pro zobrazení ucelených koncepcí je celý systém včetně vybraných stávajících prvků vymezen v grafické části Z 03.
- (4) Navržené plochy nebo koridory dopravní infrastruktury vymezené Metropolitním plánem je přípustné využít i odlišným způsobem než pro konkrétní dopravní stavbu za předpokladu, že nebude znemožněno její umístění ani výstavba a nebudou omezeny podmínky pro její funkci, údržbu a provoz.
- (5) Stávající prvek dopravní infrastruktury je možné přestavovat a modernizovat nebo zcela nově vystavět, avšak za předpokladu zachování jeho funkce v rámci celku. Pro jednotlivé subsystémy mohou být požadavky na stávající prvky dopravní infrastruktury stanovovány individuálně.
- (6) Po zrušení prvku dopravní infrastruktury vymezeného ke zrušení je možné plochy, do nichž prvek infrastruktury ke zrušení zasahuje, využívat bez omezení daných jeho existencí.

System pozemních komunikací

Článek 118

Komunikační systém

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky komunikačního systému:
 - a) mimoúrovňovou křižovatku, kapacitní křížení pozemních komunikací ve dvou a více úrovních, které umožňuje odbočení, a nachází se zpravidla na komunikacích nadřazené komunikační síti,
 - b) nadřazenou komunikační síť, hierarchicky nejvýznamnější skupinu komunikací určených primárně pro rychlou automobilovou dopravu, kde jsou křižovatky zpravidla mimoúrovňové a komunikace mohou být určeny výhradně pro motorová vozidla. Metropolitní plán vymezuje v rámci nadřazené sítě dálnice (včetně Pražského okruhu) a Městský okruh (včetně Průmyslového polookruhu) s hlavními radiálami a spojkami,

c) městskou uliční síť, skupinu ostatních dopravně významných komunikací, které mají zpravidla i jinou funkci než čistě dopravní a jsou určeny k rovnoměrné distribuci dopravy. Metropolitní plán v rámci městské uliční sítě vymezuje sběrné komunikace městského významu a významné místní komunikace.

(2) Metropolitní plán vymezuje síť pozemních komunikací a v závislosti na jejich dopravní funkci, významu a postavení v systému je zařazuje podle hierarchie do odpovídajících kategorií.⁶⁵

(3) Komunikační systém města tvoří vybraná komunikační síť⁶⁶, která sestává z nadřazené komunikační sítě založené na radiálně okružním principu a městské uliční sítě sběrných komunikací charakterizované vyvážeností urbánního a dopravního významu.

(4) Navržený komunikační systém vytváří podmínky pro účelnou distribuci motorové dopravy podle druhu, účelu, zdrojů a cílů prostřednictvím vyvážené sítě pozemních komunikací s odpovídajícími technickými parametry. Ucelený komunikační systém minimalizuje zbytečnou dopravu v území, nežádoucí tranzitní vztahy a dopravní zatížení veřejného prostranství, což je podmínkou pro zajištění vyšší kvality životního prostředí a komfortu pohybu jeho uživatelů.

(5) Metropolitní plán graficky rozlišuje koridory pro komunikace vedené na povrchu a pro komunikace vedené v tunelu, resp. komunikace zakryté. Toto rozlišení označuje závazný minimální rozsah podpovrchových úseků. Části komunikací mohou být realizovány jako podpovrchové, případně stávající komunikace mohou být zakrývány i bez přímého vymezení Metropolitním plánem.

(6) Výčet mimoúrovňových křižovatek a komunikací navrhovaných Metropolitním plánem včetně jejich zařazení do kategorií spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/600.

Článek 119

Nadřazená komunikační síť

(1) Nadřazenou komunikační síť tvoří Pražský okruh⁶⁷ se zaústěnými úseky dálnic a silnic I. třídy a pozemní komunikace s celoměstským významem, kterými jsou Městský okruh, Průmyslový polookruh (v trase komunikací Průmyslová–Kbelská), Spořilovská a Libeňská spojka a hlavní radiály propojující oba okruhy. Nadřazená komunikační síť navazuje na celorepublikovou síť silnic a dálnic, které zajišťují i napojení v rámci evropských dopravních sítí.

(2) Pražský okruh je pozemní komunikace dálničního typu označená D0. Je klíčovým prvkem dálniční sítě, neboť jeho trasa vzájemně propojuje dálnice radiálně směřující k hlavnímu městu, převádí tranzitní dálkovou dopravu, distribuuje cílovou dopravu na

⁶⁵ Podle § 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, se nadřazená komunikační síť sestává z pozemních komunikací kategorie a) dálnice (Pražský okruh, dálnice D1, D3 mimo území hl.m. Prahy a dálnice D4 až D8, D10 a D11), b) silnice (I/12), c) místní komunikace (Městský okruh, Průmyslový polookruh, Libeňská a Spořilovská spojka a hlavní městské radiály a městská uliční síť sestávající ze silnic ležících na území Prahy a ze sítě místních komunikací).

⁶⁶ Soubor komunikací významem odpovídající měřítku územního plánu, které Metropolitní plán přímo vymezuje a dále hierarchizuje

⁶⁷ Metropolitní plán užívá označení Pražský okruh pro soubor staveb v jiných dokumentacích také označovaný jako „dálnice D0“, případně dříve také označovaný „Silniční okruh kolem Prahy“ nebo zkratkou „SOKP“.

hranicích metropole a zajišťuje část vnitroměstských dopravních vztahů v okrajových částech města. Plní tak ochrannou funkci před nežádoucími průjezdy a zbytným dopravním zatížením městské uliční sítě. Metropolitní plán vymezuje trasu Pražského okruhu, koridory pro zbývající navržené úseky, Čimický přivaděč a přivaděč Rybářka jako součásti stavby Pražského okruhu.

(3) Městský okruh je nejdůležitějším prvkem systému nadřazené komunikační sítě uvnitř města. Plní rozhodující úlohu ve vedení a rozdělování dopravy z radiálních komunikací na hranici centra města. Omezuje nežádoucí průjezdy centrem a svým technickým řešením výrazně přispívá ke snížení dopravních intenzit městské uliční sítě a pozitivně ovlivňuje kvalitu veřejného prostoru ve prospěch veřejné a bezmotorové dopravy.

(4) Metropolitní plán vymezuje trasu Městského okruhu a koridory pro dostavbu jeho východní části v trase Pelc-Tyrolka – Rybníčky v provedení zohledňujícím vliv stavby na životní prostředí. Trasa Městského okruhu pro úsek ve směru od Pelc-Tyrolky k Balabence je vymezena v tunelové trase pod Bílou skálou. Úsek Balabenka–Jarov–Zborov je vymezen v koridorech tunelových úseků. V úseku Zborov–Rybníčky je trasa vedená povrchově do napojení na stávající Štěrboholskou radiálu.

(5) Metropolitní plán vymezuje jako součást nadřazené komunikační sítě Průmyslový polookruh vedoucí mezi mimoúrovňovými křižovatkami Liberecká a Štěrboholská radiála komunikacemi Kbelská a Průmyslová s tím, že komunikace Kbelská v mezikřižovatkovém úseku Kolbenova–Poděbradská je navržena jako částečně zahloubená a obě křižovatky Kbelská–Kolbenova a Kbelská–Poděbradská jsou navrženy k přestavbě.

(6) Hlavní radiály jsou nejdůležitější vícepruhové, směrově rozdělené pozemní komunikace, jejichž účelem je dopravní propojení Pražského a Městského okruhu (resp. Průmyslového polookruhu) umožňující účelné rozdělení cílové dopravy v optimálních trasách omezujících zbytné dopravní zatížení městské uliční sítě.

(7) Metropolitní plán vymezuje trasy stávajících radiál, koridor pro navrhovaný východní úsek Radlické radiály mezi mimoúrovňovými křižovatkami Bucharova a Lihovar vedený podél severního okraje Jihozápadního Města, tunelovými úseky zástavbou Butovic a Jinonic v prostoru stávající ulice Radlické a dále tunelem mezi Jinonicemi a Zlíchovem, kde se napojí na Městský okruh a koridor pro navrhovaný úsek Břevnovské radiály od Pražského okruhu u Řep vedený tunelovým úsekem, na Vypichu napojený do stávající trasy vedoucí ulicí Patočkova do mimoúrovňové křižovatky Malovanka.

(8) Metropolitní plán vymezuje koridor pro částečné zakrytí Spořilovské spojky a vymezuje koridor pro navrženou Libeňskou spojku, která bude postavena v dopravně odůvodněném a urbanisticky kvalitním řešení s omezenými zásahy do stávající zástavby.

Článek 120 Městská uliční síť

(1) Městskou uliční síť tvoří komunikace, u nichž převažuje podíl dopravní funkce, ale stavebním řešením a začleněním do městské struktury se pozitivně podílejí na tvorbě veřejného prostoru a životního prostředí. Městská uliční síť vytváří provázaný systém, který

rovnoměrně prostřednictvím navazující sítě obslužných komunikací rozprostírá lokální dopravu v území. Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj alternativních spojení v rámci městské uliční sítě.

(2) Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované komunikace a chybějící propojení doplňující stabilizované území města, rozvíjející dopravní síť v oblastech rozvojových a transformačních ploch a utvářející nové vazby v otevřené krajině včetně obchvatů sídel. Metropolitní plán v omezené míře na hierarchicky vysoko zařazených komunikacích vymezuje plochy pro navržené mimoúrovňové křižovatky, případně pro navržené úpravy křižovatek stávajících.

(3) Součástí komunikačního systému jsou vltavská i jiná přemostění. Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované nové mosty, které jsou koncepčně významné pro doplnění chybějících propojení vltavských břehů a snížení dopravního zatížení centra města. Jejich absence je příčinou soustředování motorové dopravy uvnitř města do vybraných koridorů s vysokým podílem zbytných tranzitních pohybů vozidel (např. severojižní magistrála nebo Resslova–Ječná). Kromě Suchdolského mostu, který je součástí Pražského okruhu, jsou navrženy mosty v oblastech chybějících vzájemných vazeb čtvrtí Karlín–Holešovice a Smíchov–Dvorce.

(4) Metropolitní plán stanovuje za nepřipustné stavebními úpravami a úpravami profilů vybrané komunikační sítě omezovat dopravu proti smyslu systému jako celku. Všechny úpravy dotýkající se vybrané komunikační sítě musí být posuzovány v celoměstském kontextu.

Veřejná doprava

Článek 121 Systém veřejné dopravy

(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky systému veřejné dopravy:

- a) zařízení metra, zařízení na trati metra sloužící k provozním nebo jiným účelům s významem odpovídajícím měřítku územního plánu, přičemž rozlišuje stanici metra, vestibul stanice metra (vstupní objekt do stanice metra, kterým se stanice propisuje na povrch) a depo metra,
- b) trať metra, kapacitní kolejovou dráhu zpravidla vedenou podzemními tunely, jde o nejdůležitější páteřní trasy pražské veřejné dopravy,
- c) tramvajovou vozovnu, objekt napojený na síť tramvajových tratí sloužící k odstavení vozů tramvajové dopravy a jiným provozním a technickým účelům spojeným s provozem tramvajové dopravy (např. dílny pro opravy vozů),
- d) tramvajovou trať, kolejovou dráhu určenou pro tramvajovou dopravu, která je vedená v úrovni vozovky nebo po vlastním tělese, uličním prostranstvím, po pozemní komunikaci nebo po mostě,

e) zařízení autobusové dopravy, objekt nezbytný pro provoz autobusové nebo trolejbusové⁶⁸ dopravy sloužící k provozním a technickým účelům s významem odpovídajícím měřítku územního plánu, přičemž rozlišuje autobusovou garáž a autobusové nádraží, které je určeno pro vnější autobusovou dopravu,

f) záchytné parkoviště P+R (park and ride), objekt sloužící k odstavení osobních automobilů řidičů dojíždějících do Prahy přímo napojený na kapacitní veřejnou dopravu směřující do centra města.

(2) Metropolitní plán stanovuje za základ integrovaného systému veřejné dopravy provázaný systém metra, železniční dopravy a tramvajové dopravy jako prostředků kapacitní kolejové dopravy doplněný o síť městské a regionální autobusové a trolejbusové dopravy a záchytných parkovišť P+R.⁶⁹

(3) Metropolitní plán navrhuje posílení významu a konkurenceschopnosti veřejné dopravy s přesahem integrovaného systému do Středočeského kraje v kontextu postupného snižování individuální dopravy na komunikační síti.

(4) Výčet staveb a tratí veřejné dopravy navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/600.

Článek 122

Metro

(1) Síť metra je založena na principu čtyř samostatných tras jako otevřený systém umožňující další rozvoj. Metro zajišťuje nejzatíženější radiální vztahy veřejné dopravy formou rychlé podzemní kolejové trakce mezi centrem a periferií, kde jsou situovány přestupní uzly linek metra a návazné povrchové dopravy.

(2) Metropolitní plán vymezuje koridor pro navrhovanou trasu metra D v rozsahu Depo Písnice – Pankrác – Náměstí Míru – Náměstí Republiky, pro prodloužení trasy metra B do Depa Zličín a koridor územní rezervy pro další možný rozvoj trasy metra D v úseku Nové Dvory – Poliklinika Modřany.

(3) Výhledově se předpokládá doplnění páté, tangenciální, linky kapacitní kolejové dopravy, která polookružní trasou propojí stávající systém metra.

(4) Metropolitní plán vymezuje plochy pro navržené stanice metra a jejich vestibuly, plochy pro navržené vestibuly doplňující stávající stanice metra a plochu pro navržené depo metra Písnice, které rozšíří provozní a technické zázemí metra stávajících dep Kačerov, Hostivař a Zličín.

Článek 123

Tramvajová doprava

68 Trolejbusová doprava je zpravidla provozovaná obdobně jako autobusová doprava na pozemních komunikacích, ale řídí se zákonem č. 266/1994 Sb., o drahách, Metropolitní plán ve své podrobnosti nerozlišuje mezi autobusovou a trolejbusovou dopravou.

69 Součástí integrovaného systému veřejné dopravy jsou také lanové dráhy, parkoviště B+R a přívozy, které Metropolitní plán nevymezuje, protože jsou mimo jeho podrobnost a je přípustné je umisťovat kdekoliv.

(1) Tramvajová doprava doplňuje kapacitní systém metra hustší sítí s dobrou docházkovou vzdáleností k zastávkám. Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj stávající tramvajové sítě o chybějící především tangenciální propojení a alternativy.

(2) Tramvajové tratě jsou zpravidla součástí uličního prostranství, nové tramvajové tratě a úpravy stávajících tratí nesmí v uličním prostranství vytvářet neúměrnou bariéru. V rámci uličního prostranství nebo v souběhu s komunikacemi v otevřené krajině je výjimečně přípustné umisťovat tramvajové tratě i bez přímého vymezení v Metropolitním plánu.

(3) Metropolitní plán vymezuje koridory pro navržené tramvajové tratě, které doplní stávající síť tratí. Významnou součástí vymezené tramvajové sítě je navržené propojení tratí v centru města (trať Vinohradská – Hlavní nádraží – Bolzanova a trať Vinohradská – Václavské náměstí) a následující tři navržené tramvajové tangenty na okraji centra města:

- a) východní tramvajová tangenta, vymezená v trase Jižní Město – Spořilov – Vršovice – Žižkov ve vazbě na stávající tramvajovou trať Žižkov–Libeň–Kobylisy,
- b) jižní tramvajová tangenta, vymezená v trase Smíchov – Dvorce – Budějovická a Pankrác – Michle,
- c) severní tramvajová tangenta, vymezená v návrhu v trase Bohnice–Kobylisy a územní rezervou v trase Podbaba–Bohnice.

(4) Metropolitní plán pro budoucí rozvoj tramvajové sítě vymezuje koridory územních rezerv pro další tratě, které prodlouží a propojí prodloužené úseky.

(5) Metropolitní plán graficky rozlišuje koridory pro tramvajové tratě vedené na povrchu a vedené v tunelu. Toto rozlišení označuje závazný minimální rozsah podpovrchových úseků.

(6) Metropolitní plán vymezuje plochu pro navrženou tramvajovou vozovnu při ulici Chodovská, která doplní stávající provozní a technické zázemí tramvajové dopravy tvořené stávajícími tramvajovými vozovkami a areálem Ústředních dílen v lokalitě Dopravní podniky Hostivař.

Článek 124 **Autobusová doprava**

(1) Autobusová doprava zahrnuje všechny úrovně pravidelné linkové dopravy – městskou, regionální (příměstskou), dálkovou a mezinárodní autobusovou a trolejbusovou dopravu. Městská autobusová a postupně rozvíjená trolejbusová doprava bude nadále zajišťovat plošnou obsluhu území, návaznou dopravu k metru, železnici a tramvajové dopravě a tangenciální spojení s nižším zatížením.

(2) V závislosti na kontinuálním rozvoji kolejové, zejména tramvajové, dopravy budou vytvářeny podmínky pro postupnou redukci a optimalizaci rozsahu sítě linek městských autobusů.

(3) Pro regionální dopravu v rámci integrovaného dopravního systému Prahy a Středočeského kraje stejně jako pro dálkovou linkovou dopravu Metropolitní plán vymezuje plochy pro vybrané

navrhované sektorové terminály autobusové dopravy, umístěné v kontaktu s kolejovou dopravou a ve vazbě na významné komunikace zejména po okraji města. Pro městskou autobusovou a trolejbusovou dopravu Metropolitní plán vymezuje síť stávajících autobusových garáží. Další zařízení pro autobusovou a trolejbusovou dopravu je přípustné umisťovat i bez přímého vymezení Metropolitním plánem, trasy autobusové a trolejbusové dopravy Metropolitní plán nevymezuje.

(4) Pro mezinárodní autobusovou dopravu a vybrané dálkové vnitrostátní autobusové linky Metropolitní plán vymezuje stávající Ústřední autobusové nádraží Florenc.

Článek 125 Záchytná parkoviště P+R

(1) Metropolitní plán vymezuje v přímé vazbě na stanice prostředků hromadné dopravy plochy pro záchytná parkoviště P+R, která vytvářejí nabídku pro parkování osobních vozidel zpravidla vně území vymezeného Městským okruhem.

(2) S ohledem na zásady koncepce dopravní infrastruktury uvedené v čl. 30 je nepřipustné umisťovat záchytná parkoviště P+R na území historického jádra města zejména v památkových rezervacích a památkových zónách.

(3) Jednotlivým parkovištím navrhovaným v rámci Metropolitního plánu je stanovena minimální přípustná kapacita požadovaného počtu stání. V případě etapizace výstavby musí řešení umožňovat budoucí rozšíření kapacity na navržený cílový stav. Minimální přípustná kapacita je uvedena v příloze 2/600.

Železniční doprava

Článek 126 Železniční doprava

(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky železniční dopravy:

- a) železniční stanici, zastávku, místo na železniční trati určené k výstupu a nástupu cestujících a primárně sloužící k dopravní obsluze města,
- b) zařízení na železnici, další objekt železnice sloužící k provozním a technickým účelům s významem odpovídajícím měřítku územního plánu (depa, odstavné koleje apod.),
- c) železniční překladiště, terminál city-logistiky sloužící k překládce nákladu mezi železniční a silniční dopravou s významem pro zásobování města,
- d) konvenční železniční trať, železniční dráhu pro běžné rychlosti, na které se kombinuje provoz osobní a nákladní dopravy,
- e) vysokorychlostní železniční trať, železniční dráhu speciálně navrženou na vyšší provozní rychlost než konvenční trať a sloužící výhradně dálkové osobní dopravě s nadregionálním a mezinárodním významem,
- f) železniční vlečku, železniční dráhu, obsluhující jeden nebo více produkčních areálů, které propojuje s jinou železniční dráhou.

(2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj stávající sítě železničních tratí. Navrhuje zvýšení kapacity a kvality dopravy na tratích železničního uzlu Praha oddělením regionální a dálkové dopravy, které bude dosaženo postupnou výstavbou systému vysokorychlostních tratí napojených na evropskou síť.

(3) Metropolitní plán vymezuje koridory jednotlivých vysokorychlostních tratí (v Česku označených jako síť rychlých spojení) zaústěných do sítě tratí konvenční železnice železničního uzlu Praha. Celkem jde o čtyři nezávislé tratě, západní vstup rychlého spojení, který Metropolitní plán vymezuje v návrhu, a ostatní, pro které vymezuje koridor územní rezervy (severní, východní a jižní vstup rychlého spojení).

(4) Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované zkapacitnění a rozšíření stávajících železničních tratí formou přestaveb, modernizací nebo optimalizací tratí, koridory pro nové tratě a plochy pro navrhované železniční zastávky a stanice.

(5) Metropolitní plán graficky rozlišuje koridory pro železniční tratě vedené na povrchu a pro železniční tratě vedené v tunelu. Toto rozlišení označuje závazný minimální rozsah podpovrchových úseků. Části železničních tratí mohou být realizovány jako podpovrchové, případně mohou být zakrývány stávající železniční tratě i bez přímého vymezení Metropolitním plánem.

(6) Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhovaná železniční překladiště a jiná železniční zařízení a vymezuje koridory pro navrhované vlečky.

(7) Metropolitní plán stanovuje zachovat stávající síť zavlečkování průmyslových oblastí. Zástavba navrhovaná v místě stávající vlečky vymezené Metropolitním plánem musí respektovat průjezdné profily železničních vozidel pro budoucí provoz vlečky.

(8) Zřízení železniční zastávky nebo stanice a doplnění traťové koleje do stávající železniční tratě v lokalitách s typem struktury (10) lineární struktura, případně v otevřené krajině je možné bez přímého vymezení Metropolitním plánem.

(9) Výčet železničních tratí a staveb navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/600.

Bezmotorová doprava

Článek 127 Cyklistická doprava

(1) Metropolitní plán vymezuje významnou cyklotrasu, vhodnou pro pohyb jízdních kol, vedoucí uličním prostranstvím, po pozemních komunikacích nebo po samostatné stezce, která odpovídá měřítku územního plánu.

(2) Metropolitní plán stanovuje následující zásady pro zajištění dostatečné prostupnosti území pro bezpečnou cyklistickou dopravu v návaznosti na strukturu komunikační sítě, vymezená veřejná prostranství, navrhovaná uliční prostranství a pěší propojení a na regulaci otevřené krajiny:

- a) uliční prostranství, pokud to jejich šířka a prostorové uspořádání dovolí, umožní dostatečnou a bezpečnou prostupnost pro cyklisty v návaznosti na smysl a pojetí celkové sítě cyklistické infrastruktury,
- b) Metropolitním plánem navržená pěší propojení (a nové cesty v otevřené krajině přímo Metropolitním plánem nevyhraněné) budou přizpůsobena jízdě na kole, bude-li to v souladu s jejich účelem a umožní-li to morfologie terénu, analogicky nové stavby pro cyklistickou dopravu musí umožnit pohyb chodců,
- c) systém pražských cyklotras bude tvořit spojitou a provázanou síť s odpovídajícím vysokým standardem vybavení a bezpečnosti,
- d) cyklistická infrastruktura bude v zastavitelném území primárně navrhována vlastními trasami jako integrální součást veřejných prostranství, městskou přírodou a podél železničních tratí mimo dopravně zatížené koridory nadřazeného komunikačního systému,
- e) konkrétní řešení cyklistické infrastruktury nesmí zásadně omezovat bezpečný pohyb chodců,
- f) v okolí významných přestupních uzlů veřejné dopravy budou vytvářeny podmínky ke zřizování stanovišť pro parkování a úschovu jízdních kol.

- (3) Metropolitní plán vymezuje základní nadřazenou síť významných cyklotras, které umožňují bezpečný pohyb napříč městem a rovnoměrně pokrývají jeho území.
- (4) Metropolitní plán vymezuje v chybějících úsecích nadřazené sítě významných cyklotras nová propojení, která definují polohu koncových bodů, mezi kterými je nutné zajistit odpovídající propojení.
- (5) Výčet významných cyklotras navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/600.

Článek 128 Pěší doprava

- (1) Metropolitní plán vymezuje stavby pro bezmotorovou dopravu, pěší lávky, tunely nebo jiná stavební opatření, které jsou určeny pro chodce i cyklisty, sloužící k překonání výrazné bariéry v území.
- (2) Metropolitní plán nad rámec vymezení veřejných prostranství stanovuje podmínky pro zlepšení pěší prostupnosti územím a pro odstraňování bariér pro chodce.
- (3) Metropolitním plánem vymezená struktura veřejných prostranství a požadavky na jejich prostorové uspořádání určuje základní síť pěší prostupnosti územím. Veřejná prostranství musí být v maximální možné míře plošně prostupná pro chodce.
- (4) Metropolitní plán v místech zásadních překážek limitujících realizaci kontinuálních tras a propojení pro cyklistickou a pěší dopravu vymezuje koridory pro navrhované stavby pro bezmotorovou dopravu.
- (5) Pokud je stavba pro bezmotorovou dopravu určena k překonání bariéry vyvolané jinou navrhovanou stavbou dopravní

infrastruktury, je její součástí a stavbu dopravní infrastruktury není možné vybudovat bez zajištění příslušné prostupnosti územím.

(6) Výčet staveb pro bezmotorovou dopravu navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/600.

Ostatní doprava

Článek 129 Letecká doprava

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky letecké dopravy:
- a) letiště, zpravidla uzavřený areál sloužící pro vzlety, přistání, odbavování letadel, cestujících a nákladu a další provozní a technické funkce související s leteckou dopravou, s významem odpovídajícím měřítku územního plánu (sít' letišť může být doplněna dalšími letištními plochami a stavbami pro leteckou dopravu, které nejsou územním plánem vymezeny),
 - b) dráhu ke vzletům a přistávání, liniovou stavbu sloužící ke vzletům a přistáním letadel nacházející se v areálu letiště.⁷⁰
- (2) Metropolitní plán vymezuje systém letišť. Letiště jsou plošně vymezena ohraničeným areálem (a případně lokalitou s produkčním využitím), který má svůj specifický provozní režim a kde se nacházejí dráhy ke vzletům a přistávání.
- (3) Metropolitní plán vymezuje na území Prahy následující letiště se stanoveným typem a vymezuje systém stávajících přistávacích a vzletových drah v rámci jejich areálů:
- a) Letiště Václava Havla Praha jako mezinárodní veřejné letiště,
 - b) letiště Praha-Kbely jako vojenské neveřejné letiště,
 - c) letiště Letňany jako veřejné vnitrostátní a neveřejné mezinárodní letiště,
 - d) letiště Točná jako neveřejné vnitrostátní letiště.
- (4) Metropolitní plán vymezuje koridor pro navrhovanou paralelní dráhu RWY 06R/24L Letiště Václava Havla Praha a stávající dráhu RWY 12/30 vymezuje ke zrušení.
- (5) Výčet vzletových a přistávacích drah navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/600.

Článek 130 Vodní doprava

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky vodní dopravy:
- a) vodní cestu, část vodního toku, na kterém je možné provozovat dopravně významnou plavbu. Součástí vodní cesty jsou zařízení sloužící provozním a technickým funkcím spojeným s plavbou,
 - b) říční přístav, zařízení na vodní cestě, které slouží ke kotvení plavidel a nalodování a vylodování osob a nákladu a svým významem odpovídá měřítku územního plánu, souhrnně se jako říční přístav označují přístavy nákladní, rekreační a sportovní,

⁷⁰ § 36 odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví (letecký zákon)

c) plavební komoru, zařízení na vodní cestě umožňující plavidlům překonat výškový rozdíl vodních hladin.

(2) Metropolitní plán vymezuje vodní cestu a plochy pro zařízení vodní dopravy. Vodní cesta je vymezena v celé délce řeky Vltavy a v části řeky Berounky, která je splavná po přístav Radotín, a je určena pro osobní, nákladní i rekreační vodní dopravu.

(3) Metropolitní plán vymezuje v rámci vodní cesty síť stávajících plavebních komor: Podbaba, Štvanice, Smíchov, Mánes a Modřany.

(4) Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhované říční přístavy a síť stávajících říčních přístavů určených pro různé typy vodní dopravy. Přístavy Holešovice, Libeň, Smíchov a Radotín jsou určeny jako přístavy s ochrannou funkcí⁷¹. Jako trvalá překladiště nákladní lodní dopravy Metropolitní plán vymezuje přístavy Holešovice, Smíchov a Radotín.

(5) Zřizování přístavišť a drobných překladišť v návaznosti na vymezenou vodní cestu je možné i bez přímého vymezení Metropolitním plánem za podmínky, že významně neomezí rekreační využití prostoru řeky.

(6) Výčet přístavů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/600.

⁷¹ Přístav, který v době povodní nebo jiné mimořádné události zajišťuje bezpečné stání plavidel (a manipulaci s nimi) nacházejících se v daném úseku vodní cesty.

Část sedmá: Technická infrastruktura

Článek 131

Společná ustanovení technické infrastruktury

(1) Systém technické infrastruktury je stanoven jako vyvážený systém jednotlivých dílčích subsystémů: hydrologie povrchových vod, zásobování vodou, odkanalizování území, zásobování teplem, zásobování plynem, ropovody, zásobování elektrickou energií, kolektory, elektronické komunikace a odpadové hospodářství.

(2) Uvedené subsystémy se vzájemně doplňují a slouží k zajištění odpovídajícího standardu bydlení a podnikání na území Prahy a zároveň umožňují hospodaření s přírodními zdroji a energiemi na základě nejnovějších vědeckých poznatků a dle zásad udržitelného rozvoje.

(3) Všechny navrhované prvky subsystémů technické infrastruktury včetně ploch a koridorů územních rezerv jsou vymezeny v grafické části Z 02 a jsou uvedeny v KLZ/700. Pro zobrazení ucelených koncepcí je celý systém technické infrastruktury včetně vybraných stávajících prvků vymezen v grafické části Z 03.

(4) Navržené plochy nebo koridory technické infrastruktury vymezené Metropolitním plánem je přípustné využít i odlišným způsobem než pro konkrétní stavbu technické infrastruktury za předpokladu, že nebude znemožněno její umístění ani výstavba a nebudou omezeny podmínky pro její funkci, údržbu a provoz.

(5) V otevřené krajině se sítě technické infrastruktury zpravidla umísťují do společných tras nebo do souběhu se stávajícími trasami technické a dopravní infrastruktury.

(6) Stávající prvek technické infrastruktury je možné přestavovat a modernizovat nebo zcela nově vystavět, avšak za předpokladu zachování jeho funkce v rámci celku. Pro jednotlivé subsystémy mohou být požadavky na stávající prvky technické infrastruktury stanovovány individuálně.

(7) Po zrušení prvku technické infrastruktury ke zrušení je možné plochy, do nichž prvek infrastruktury ke zrušení zasahuje, využívat bez omezení daných jeho existencí.

Hydrologie povrchových vod

Článek 132

Povrchové vody

(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky povrchových vod:

- a) vodní plochu, vodní dílo vzniklé přehrazením vodního toku nebo uměle vybudovaného přítoku z vodního toku se stálým nadržáním vody (stálou hladinou), která doplní plochy podrobnějšího členění vymezené dle čl. 111 odst. 6,
- b) vodní tok, otevřené koryto pro vodu tekoucí vlastním spádem trvale nebo po převažující část roku, který doplní plochy podrobnějšího členění vymezené dle čl. 111 odst. 6.

(2) Metropolitní plán v návaznosti na regulaci ploch otevřené krajiny a vymezení stávající sítě řek Vltavy a Berounky, drobných vodních toků a vodních ploch vymezuje plochy a koridory pro navrhované prvky hydrografické sítě mající významný vliv na vodní režim území, zpomalování odtoku srážkových vod a zlepšování protipovodňové ochrany v návaznosti na navrhovaný rozvoj města.

(3) Metropolitní plán stanovuje pro využívání území města následující zásady:

- a) respektovat stávající hydrografickou síť, nezakrývat vodní toky a minimalizovat jejich úpravy vedoucí ke zrychlování odtoku vody z území,
- b) nezaústňovat vodní toky do jednotné kanalizační sítě.

(4) Metropolitní plán vymezuje základní síť drobných vodních toků, které odpovídají jeho podrobnosti.

(5) Výčet Metropolitním plánem navrhovaných vodních ploch a vodních toků je uveden v příloze č. 2/700.

Článek 133 **Protipovodňová ochrana a opatření**

(1) Metropolitní plán vymezuje záplavová území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Na Vltavě a Berounce je vodoprávním úřadem stanovené záplavové území nejvyšší zaznamenané přirozené povodně ze srpna 2002 (Q_{2002}) a vodoprávním úřadem vymezená aktivní zóna pro průtoky s periodicitou 100 let (Q_{100}). Na drobných vodních tocích je vodoprávním úřadem stanoveno záplavové území pro průtoky s periodicitou 100 let (Q_{100}) a vodoprávním úřadem je vymezena aktivní zóna záplavového území. Ostatní kategorie záplavových území na Vltavě a Berounce jsou vymezeny Metropolitním plánem.

(2) Metropolitní plán vymezuje protipovodňovou ochranu jako soubor opatření sloužících k minimalizaci povodňových škod pro určité návrhové průtoky, a to jak protipovodňová opatření technického charakteru, tak protipovodňová opatření využívající retenčního potenciálu otevřené krajiny. Metropolitní plán vymezuje následující prvky protipovodňové ochrany:

- a) suchou nádrž (poldr), vodní dílo protipovodňové ochrany bez stálého nadržení vody sloužící ke snížení kulminačního průtoku povodně a rozložení objemu povodňové vlny do delšího časového intervalu dočasnou akumulací vody. Prostor poldru je mimo povodňové situace upraven způsobem přírodě blízkým,
- b) plošné protipovodňové opatření, vymezené území určené k řízenému rozlivu při povodňových událostech nebo průleh (snížený údolnicový pás přírodě blízkého charakteru pro řízený převod povodňových průtoků v případě povodňové situace na přilehlém vodním toku),
- c) liniové protipovodňové opatření, opatření tvořené liniovými protipovodňovými stavbami, jako jsou zemní hráz, železobetonová stěna a mobilní protipovodňové hrazení nebo jejich kombinací. V Metropolitním plánu jsou vymezena liniová protipovodňová opatření pro návrhové průtoky odpovídající kulminačnímu průtoku ze srpna 2002 (Q_{2002}) a kulminačnímu průtoku povodně s periodicitou 100 let (Q_{100}).

(3) Metropolitní plán vymezuje plochy a koridory pro prvky protipovodňové ochrany, omezuje využití ploch v záplavových územích a stanovuje podmínky pro nakládání se srážkovými vodami. V rámci zajištění ochrany území před povodněmi vymezuje plochy pro navrhované poldry sloužící k akumulaci povodňových průtoků a jejich řízenému odpouštění, plochy pro navrhovaná plošná protipovodňová opatření sloužící jako rozlivové plochy pro řízené zaplavování při povodni a koridory pro navrhovaná liniová protipovodňová opatření.

(4) Metropolitní plán stanovuje zásady nakládání se srážkovými vodami. V zastavitelném území bude odvádění srážkových vod v závislosti na struktuře zástavby řešeno v maximální možné míře formou opatření (stavebního i nestavebního charakteru) podporujících povrchový odtok a vsakování srážkových vod a opatření vedoucích ke zpomalování jejich odtoku v souladu s platnými předpisy⁷².

(5) Výčet poldrů, plošných protipovodňových opatření a liniových protipovodňových opatření (spolu s uvedením jejich druhu) navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/700.

Článek 134 Záplavová území

(1) Záplavová území na Vltavě a Berounce se dělí na kategorie:
a) záplavové území určené k ochraně pro úroveň hladiny Q_{2002} nebo pro úroveň hladiny Q_{100} ,
b) záplavové území neprůtočné,
c) záplavové území průtočné,
d) aktivní zóna záplavového území.

(2) V záplavových územích určených k ochraně se stanovují následující podmínky:
a) budovy a jiné stavby mohou být realizovány až následně po realizaci ucelené části trvalých protipovodňových opatření v rozsahu schváleném vodoprávním úřadem a po zajištění případných mobilních protipovodňových opatření proti průtokům ve vodním toku včetně zařízení proti zaplavení odpadními a srážkovými vodami,
b) výjimečně přípustná je realizace budovy nebo jiné stavby souběžně s ucelenou částí protipovodňové ochrany v rozsahu schváleném vodoprávním úřadem, je-li ucelená část protipovodňové ochrany součástí této budovy nebo jiné stavby,
c) do doby realizace protipovodňových opatření je možné umisťovat budovy nebo jiné stavby v souladu s podmínkami stanovenými pro záplavové území neprůtočné.

(3) V záplavovém území neprůtočném jsou podmínky a požadavky přípustného a nepřípustného využití podrobněji stanoveny takto:

a) přípustná je pouze dostavba v rámci stávajících proluk⁷³ a nezbytné doplňkové stavby,

⁷² § 38 odst. 2 PSP
⁷³ § 2 r) PSP

b) nepřipustné jsou budovy a jiné stavby se zvýšeným rizikem v případě zaplavení⁷⁴.

(4) V záplavovém území průtočném jsou podmínky a požadavky přípustného a nepřipustného využití lokality nebo plochy podrobněji stanoveny následovně:

- a) přípustné jsou budovy a jiné stavby sloužící k údržbě vodních ploch nebo k provozním účelům správce vodních toků a ploch, budovy a jiné stavby, jejichž provoz a využití jsou vázány na vodní toky a vodní plochy,⁷⁵ liniové stavby (komunikace a inženýrské sítě) a nezbytné doplňkové stavby,
- b) nepřipustné jsou budovy a jiné stavby, které nejsou uvedeny jako přípustné a činnosti ovlivňující povrchový odtok vody⁷⁶, skladování předmětů a látek ohrožujících životní prostředí, zřizování ploch pro skladování potravin a zřizování táborů, kempů a jiných dočasných staveb.

(5) V aktivní zóně záplavového území jsou požadavky na využití území stanoveny zvláštními právními předpisy⁷⁷.

(6) Nezbytnou doplňkovou stavbou v záplavovém území průtočném a neprůtočném je taková přízemní nepodsklepená budova o RPB do 100 m² a regulované výšce budovy do 4,5 m, která slouží k zajištění provozu sportovišť, rekreačních zařízení nebo speciální zahrady vymezené dle čl. 110 odst. 5.

(7) Záplavová území jsou vymezena v grafické části Z 03.

Vodohospodářské sítě

Článek 135 Zásobování vodou

(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky sítě zásobování vodou:

- a) vodárenské zařízení, objekt sloužící k jímání, úpravě, akumulaci nebo distribuci pitné vody, u navrhovaných vodárenských zařízení jde zejména o dostavbu vodojemů nebo o rozšíření stávajících vodojemů a čerpacích stanic,
- b) vodovodní řad, liniové trubní vedení sloužící k přepravě pitné vody určené k veřejnému zásobování, u navrhovaných vodovodních řadů jde o významné přívaděcí a hlavní řady, jejich přeložky a doplnění významných propojení stávajícího vodárenského systému.

74 Budovy a jiné stavby pro bydlení, ubytování, školství, zdravotnictví a sociální péči, pro státní a městskou správu, pro integrovaný záchranný systém, archivy, depozitáře uměleckých děl, knihovny, budovy a jiné stavby civilní ochrany, veterinární kliniky, skládky odpadu, budovy a jiné stavby pro uskladnění látek ohrožujících životní prostředí, pro živočišnou výrobu, budovy a jiné stavby pracující s jaderným materiálem, budovy a jiné stavby a plochy pro skladování potravin, stavby dočasné (s výjimkou dočasných staveb zařízení stavenišť pro budovy a jiné stavby v tomto území přípustné, časově omezené dobou výstavby), čerpací stanice pohonných hmot (s výjimkou čerpacích stanic, které slouží výhradně pro zásobování lodí pohonnými hmotami), stanice a nadzemní objekty metra, hromadné podzemní garáže, budovy a jiné stavby pro výrobu, při níž vznikají nebo se používají látky znečišťující životní prostředí, zařízení k likvidaci odpadu, sběrné dvory, sklady a skládky rozpustných a snadno rozplavitelných materiálů, hřbitovy, plochy pro pohřbívání zvířat a úpravy terénu způsobem zhoršujícím odtokové poměry

75 Jezy, vodní elektrárny, plavební komory, odběrné objekty apod., stavby systému protipovodňové ochrany, stavby přístavů, zařízení sloužící vodní dopravě

76 Terénní úpravy a výsadby souvislých ploch nízké zeleně zhoršující odtok povrchových vod, těžba zeminy a nerostů způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod, skladování rozpustného a rozplavitelného materiálu

77 § 67 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

(2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího vodárenského systému. Cílem návrhu je vyšší zabezpečení dodávek pitné vody, propojení a zokruhování vodovodní sítě, zlepšení zásobování deficitních oblastí a zajištění dostatečného množství pitné vody pro zásobování rozvojových a transformačních ploch.

(3) Metropolitní plán vymezuje plochy a koridory pro navrhované vodojemy, jejich zapojení do vodovodní sítě, vzájemné propojení vodovodních přivaděčů z úpravny vody v Káraném a propojení stávajících vodojemů za účelem zlepšení distribuce pitné vody v jednotlivých zásobních pásmech.

(4) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená síť vodovodních řadů a odpovídajících vodárenských zařízení, která odpovídá měřítku územního plánu.

(5) Výčet vodárenských zařízení a vodovodních řadů navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/700.

Článek 136 **Odkanalizování území**

(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky systému odkanalizování území:

a) čistírnu odpadních vod, zařízení k čištění odpadních vod na kanalizační síti, rozlišuje se Ústřední čistírna odpadních vod na Císařském ostrově a lokální (pobočné) čistírny odpadních vod,

b) čerpací stanici odpadních vod, zařízení k čerpání odpadních vod z míst, ze kterých není možné odvádět odpadní vody gravitačně, případně k čerpání odpadních vod při nutnosti překonání terénních překážek nebo koryt vodních toků,

c) dešťovou usazovací nádrž, zařízení určené k zachycení hlavního podílu znečištění srážkových vod spláchnutých z terénu do dešťové kanalizace s cílem omezit znečišťování vody ve vodních tocích,

d) retenční nádrž na dešťové kanalizaci, zařízení určené k transformaci (zrovnoměrnění odtoku) přívalových srážek odváděných dešťovou kanalizací,

e) záchytnou nádrž, zařízení sloužící k zachycení hlavního podílu zředěných odpadních vod v jednotné kanalizaci v období intenzivních srážek, po skončení srážkové události jsou zachycené vody vypouštěny zpět do kanalizační sítě a odváděny na čistírnu odpadních vod,

f) kmenovou stoku, páteřní liniovou stavbu kanalizační sítě s gravitačním (beztlakovým) režimem proudění, odvádějící odpadní vody do Ústřední čistírny odpadních vod,

g) kanalizační sběrač gravitační, vybranou liniovou stavbu kanalizační sítě s gravitačním (beztlakovým) režimem proudění, odvodňující rozsáhlejší zastavěné nebo zpevněné území a doplňující systém kmenových stok do nadřazeného kanalizačního systému města nebo odvodňující povodí lokální čistírny odpadních vod,

h) kanalizační sběrač – výtlač, vybranou liniovou stavbu kanalizační sítě s tlakovým režimem proudění, která vede z čerpací stanice odpadních vod.

(2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování systému odkanalizování města. Nedostatečná čistírenská kapacita je řešena návrhem nových nebo rozšířením stávajících lokálních (pobočných) čistíren odpadních vod, v případě nepříznivé terénní konfigurace jsou k odkanalizování zástavby navrhovány čerpací stanice.

(3) Systém centralizovaného čištění odpadních vod v Ústřední čistírně odpadních vod Metropolitní plán doplňuje vymezením koridorů pro prodloužení několika velkých kanalizačních sběračů směrem k okraji Prahy, které přivedou odpadní vody městským kanalizačním systémem do Ústřední čistírny odpadních vod a umožní následně odstavení některých pobočných čistíren odpadních vod z provozu.

(4) Metropolitní plán vymezuje pro zlepšení kvality vody ve vodních tocích plochy pro navrhované dešťové usazovací nádrže na dešťové kanalizaci, plochy pro navrhované záchytné nádrže na jednotné kanalizaci a plochy pro navrhované retenční nádrže na dešťové kanalizaci.

(5) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená síť kmenových stok a vybraných kanalizačních sběračů jednotné a splaškové kanalizace s odpovídajícími zařízeními na kanalizační síti, která odpovídá měřítku územního plánu.

(6) Výčet zařízení na kanalizační síti, stok a kanalizačních sběračů navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/700.

Energetické sítě

Článek 137 Zásobování teplem

(1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky sítě zásobování teplem:

- a) tepelné zařízení, objekt sloužící k výrobě nebo distribuci tepla pro soustavy centrálního zásobování teplem,
- b) hlavní tepelný napáječ, páteřní liniovou stavbu rozvodu tepla soustavy centrálního zásobování teplem,
- c) tepelný napáječ, trubní trasu rozvodu tepla soustavy centrálního zásobování teplem.

(2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího systému centrálního zásobování teplem. Systém zásobování teplem na pravém břehu Vltavy – pražská teplárenská soustava – bude dále využíván a v rozvojových plochách nacházejících se v přímém dosahu systému dále rozvíjen. Metropolitní plán v souladu s územní energetickou koncepcí hl. m. Prahy stanovuje v dosahu stávající sítě centrálního zásobování teplem pro zástavbu hromadného bydlení a veřejné vybavenosti přednostně využívat teplo z tohoto systému.

- (3) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze nadřazená vedení tepelných napáječů systému centrálního zásobování teplem nebo vedení tvořící propojení stávajících ostrovních soustav, která odpovídají měřítku územního plánu.
- (4) Výčet tepelných zařízení a tepelných napáječů navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/700.

Článek 138

Zásobování plynem a ropovody

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky sítě zásobování plynem a sítě ropovodů:
- a) vysokotlaký plynovod s tlakem nad 40 barů, vysokotlaké liniové trubní vedení sloužící k přepravě zemního plynu s provozním tlakem nad 40 bar do 100 bar včetně,
 - b) vysokotlaký plynovod, vysokotlaké liniové trubní vedení sloužící k přepravě zemního plynu s provozním tlakem nad 4 bar do 40 bar včetně,
 - c) regulační stanici, objekt na síti zásobování plynem umožňující přechod mezi vysokotlakými plynovodními sítěmi, případně mezi vysokotlakou plynovodní sítí a distribučními (nebo odběratelskými) středotlakými a nízkotlakými rozvody,
 - d) ropovod, liniové trubní vedení určené k přepravě ropy.
- (2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování stávajícího systému. Cílem návrhu je vyšší zabezpečení dodávek zemního plynu a zajištění zásobování vymezených transformačních a rozvojových ploch.
- (3) Metropolitní plán vymezuje koridory pro přeložky stávajících plynovodů vyvolané návrhy dopravní infrastruktury.
- (4) Metropolitní plán vymezuje koridor pro navrhované zdvojení ropovodu Družba v severovýchodní části města.
- (5) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená plynovodní síť v úrovni vysokotlakých regulačních stanic a plynovodů, která odpovídá měřítku územního plánu.
- (6) Výčet regulačních stanic, plynovodů a ropovodů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/700.

Článek 139

Zásobování elektrickou energií

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující prvky sítě zásobování elektrickou energií:
- a) elektrickou stanici, uzlový objekt na elektrorozvodné síti sloužící k transformaci převáděné elektrické energie na potřebné napětí, případně ke spínání nebo propojování tras elektrického vedení, v podrobnosti Metropolitního plánu jde o transformační stanice, trakční napájecí stanice nebo zdroje elektrické energie,
 - b) nadzemní vedení zvláště vysokého napětí, rozvody přenosové sítě napětí 400 kV vedené v nadzemních trasách,

- c) nadzemní vedení velmi vysokého napětí, rozvody přenosové sítě napětí 220 kV nebo distribuční sítě napětí 110 kV vedené v nadzemních trasách,
- d) kabelový tunel, podzemní nebo podpovrchová liniová stavba sloužící k uložení většího množství kabelů různých napětí.

(2) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro optimalizaci fungování systému zásobování elektrickou energií. Cílem návrhu je zvýšit zabezpečení dodávek elektrické energie a zajistit zásobování vymezených rozvojových a transformačních ploch.

(3) Pro zajištění zásobování elektrickou energií na území Prahy na úrovni distribuční sítě velmi vysokého napětí 110 kV a dále z hlediska potřeb celostátní přenosové soustavy zvláště vysokého napětí 400 kV vymezuje Metropolitní plán plochy pro navrhované elektrické stanice (transformovny 110/22 kV a 400/110 kV), koridory pro navrhované nadzemní vedení zvláště a velmi vysokého napětí a koridory pro navrhované kabelové tunely (sloužící zejména k vyvedení výkonů z transformoven 110/22 kV).

(4) Části navržených koridorů nadzemního vedení elektrické energie je přípustné realizovat jako podzemní a části stávajících koridorů nadzemního vedení elektrické energie je přípustné modernizovat na podzemní vedení bez přímého vymezení Metropolitním plánem.

(5) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená síť zásobování elektrickou energií – zpravidla do úrovně velmi vysokého napětí 110 kV, která odpovídá měřítku územního plánu.

(6) Výčet elektrických stanic, nadzemních vedení a kabelových tunelů navrhovaných Metropolitním plánem spolu s výčtem příslušných územních rezerv je uveden v příloze č. 2/700.

Ostatní systémy

Článek 140 Kolektory

(1) Metropolitní plán stanovuje podmínky pro rozvoj systému kolektorů⁷⁸. Metropolitní plán vymezuje koridory pro navrhované kolektory rozšiřující stávající síť kolektorů v centru města nebo obsluhující budoucí zástavbu některých významných transformačních a rozvojových ploch.

(2) U ostatních transformačních a rozvojových ploch může být kolektorová síť vymezena nebo doplněna podle potřeby na základě podrobnějších dokumentací.

(3) V Metropolitním plánu je vymezena pouze nadřazená kolektorová síť kolektorů 2. kategorie, která odpovídá měřítku územního plánu.

(4) Výčet kolektorů navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/700.

⁷⁸ §2 j) PSP

Článek 141 **Elektronické komunikace**

- (1) Metropolitní plán vymezuje zařízení elektronických komunikací, technické zařízení pro vysílání, přenos, směrování, spojování nebo příjem signálu prostřednictvím elektromagnetických vln (telefonní ústředny, datová centra, vysílací zařízení apod.).
- (2) Metropolitní plán stanovuje následující zásady vedoucí k optimalizaci systému:
- a) na území města bude doplňována vysokorychlostní síť elektronických komunikací; při její výstavbě bude zpravidla využívána existující pasivní infrastruktura⁷⁹,
 - b) na území města bude budována pasivní infrastruktura pro vysokorychlostní přístup k internetu; realizována bude sdílená otevřená optická přístupová síť, kterou bude moci využívat více operátorů,
 - c) při stavbě nových komunikací a rekonstrukci silnic a chodníků bude preferována výstavba sdružených tras sítí elektronických komunikací (např. kabelovodů).
- (3) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze taková zařízení elektronických komunikací, která svým významem odpovídají měřítku územního plánu.
- (4) Výčet zařízení elektronických komunikací navrhovaných Metropolitním plánem je uveden v příloze č. 2/700.

Článek 142 **Odpadové hospodářství**

- (1) Metropolitní plán vymezuje následující zařízení pro nakládání s odpady:
- a) dotřídovací centrum, zařízení pro další separaci recyklovatelných složek komunálních odpadů k dalšímu využití,
 - b) kompostárnu, zařízení na zpracování biologicky rozložitelného odpadu jak anaerobními, tak aerobními metodami,
 - c) sběrný dvůr, zařízení umožňující odkládat vybrané druhy⁸⁰ odpadů ve větším množství,
 - d) spalovnu, zařízení sloužící ke spalování odpadu, využívající při spalování uvolněnou energii k výrobě tepla nebo elektrické energie,
 - e) skládku, zařízení sloužící k prostému uložení odpadu.
- (2) Metropolitní plán stanovuje zásady, jejichž cílem je optimalizace systému, zkvalitnění služeb spojených se sběrem a svozem odpadu a snížení dopadů odpadového hospodářství na životní prostředí. Metropolitní plán vymezuje plochy pro navrhovaná zařízení pro nakládání s odpady v souladu s plány odpadového hospodářství Prahy (kraje i obce) a současnými trendy

⁷⁹ Pasivní infrastruktura je pevná, zabudovaná část systému sítě elektronických komunikací poskytující přenosovou kapacitu s potenciálem k rozšiřování a flexibilním změnám (kabely, ochranná potrubí, stožáry, kabelovody, antény, věže, sloupy apod.).

⁸⁰ Objemný odpad, stavební odpad, biologicky rozložitelný odpad, dřevo, kovy, papír, sklo, plasty, pneumatiky, vyřazená elektrozařízení a nebezpečné složky komunálního odpadu

v oblasti odpadového hospodářství vedoucími k udržitelnému rozvoji města.

(3) V Metropolitním plánu jsou vymezena pouze taková zařízení pro nakládání s odpady, která svým významem odpovídají měřítku územního plánu. Umístování dalších zařízení pro nakládání s odpadem lokálního významu je v lokalitách s produkčním využitím přípustné bez přímého vymezení, v lokalitách s rekreačním využitím je bez přímého vymezení výjimečně přípustné umístit kompostárny.

(4) Výčet zařízení pro nakládání s odpady navrhovaných Metropolitním plánem a jejich druh je uveden v příloze č. 2/700.

Část osmá: Veřejná vybavenost

Článek 143

Společná ustanovení veřejné vybavenosti

(1) Veřejná vybavenost se podle převažujícího způsobu využití a typologie budovy a jiných staveb rozlišuje na:

- a) veřejnou komerční vybavenost, zejména budovy, jiné stavby a pozemky sloužící pro obchod, služby a pracovní příležitosti,⁸¹
- b) veřejnou občanskou vybavenost, zejména budovy, jiné stavby a pozemky sloužící pro vzdělávání a výchovu, sociální služby a péči o rodiny, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva apod.⁸² a dále stavby a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu,
- c) veřejnou rekreační vybavenost, zejména budovy, jiné stavby a pozemky sloužící pro rekreaci, relaxaci a sport.

(2) Veřejná vybavenost se vymezuje pouze v zastavitelném území.

Článek 144

Regulace veřejné vybavenosti

(1) Metropolitní plán veřejnou vybavenost vymezuje:

- a) grafickými regulativy (vymezením lokalit, ploch nebo bodů pro veřejnou vybavenost),
- b) parametrickými regulativy (stanovením procentního podílu plochy pro občanskou vybavenost danou pro transformační nebo rozvojovou plochu).

(2) Veřejnou vybavenost je možné, nad rámec vymezení, libovolně umísťovat ve všech obytných a produkčních zastavitelných lokalitách, pokud to cílový charakter lokality nevyklučuje.

(3) V KLZ/400 může být pro transformační nebo rozvojovou plochu stanoven požadavek na vymezení části zástavby pro veřejnou vybavenost.

Článek 145

Lokality veřejné vybavenosti

(1) Jako lokality veřejné vybavenosti jsou Metropolitním plánem stanoveny lokality typu struktury (09) struktura areálů vybavenosti a vybrané lokality s typem struktury (11) parkový areál podle využití lokality:

- a) lokality komerční vybavenosti v produkčním využití,
- b) lokality občanské vybavenosti v obytném nebo rekreačním využití,
- c) lokality rekreační vybavenosti v rekreačním využití.

81 § 8 odst. 1 PSP

82 § 2 odst. 1 k) bod 3 SZ

(2) V lokalitách veřejné vybavenosti je přípustné umisťovat zejména budovy a jiné stavby veřejné vybavenosti stanoveného druhu včetně související technické a dopravní infrastruktury. Další budovy a jiné stavby lze umístit za podmínky, že neomezují využití lokality pro veřejnou vybavenost. V lokalitách komerční vybavenosti je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby občanské vybavenosti.

(3) Zařazení lokality jako lokality veřejné vybavenosti je vymezeno v grafické části Z 03, uvedeno v KLZ/800 a výčet lokalit je uveden v příloze č. 2/800.

Článek 146 **Plochy veřejné vybavenosti**

(1) V plochách veřejné vybavenosti je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby veřejné vybavenosti stanoveného druhu včetně souvisejících staveb, veřejných prostranství a staveb technické a dopravní infrastruktury. Přesný tvar plochy je možné měnit, pokud její minimální rozloha zůstane zachována.

(2) Plochy veřejné vybavenosti jsou vymezeny v grafické části Z 02 a Z 03, jsou uvedeny v KLZ/800 a jejich výčet je uveden v příloze č. 2/800.

Článek 147 **Vymezení veřejné vybavenosti bodem**

(1) Vymezení veřejné vybavenosti bodem se stanovuje pro návrh veřejné vybavenosti v transformačních a rozvojových plochách.

(2) Požadavek na vymezení plochy veřejné vybavenosti se vztahuje k příslušné transformační nebo rozvojové ploše, případně skupině [T+R] ploch, ve které je bod umístěn. Plocha veřejné vybavenosti nesmí zasahovat mimo příslušnou transformační nebo rozvojovou plochu, případně skupinu a mimo stanovené okolí bodu.

(3) Bod a okolí bodu jsou vymezeny v grafických částech Z 02 a Z 03. Bod, včetně informace o minimální požadované rozloze navržené plochy veřejné vybavenosti a rozsahu okolí bodu, je uveden v KLZ/800 a jejich výčet je uveden v příloze č. 2/800.

Článek 148 **Parametrické regulativy veřejné vybavenosti**

(1) Pro transformační a rozvojové plochy nových struktur dle čl. 77 stanovuje Metropolitní plán minimální podíl občanské vybavenosti – koeficient **OV_{min}**.

(2) Podíl občanské vybavenosti je určen na základě předpokládaného počtu obyvatel a prostorového uspořádání navrženého typu struktury.

(3) Hodnota koeficientu **OV_{min}** je uvedena v rámci individuální regulace jednotlivých [T] a [R] ploch v KLZ/400.

Článek 149 **Ochrana stávající veřejné vybavenosti**

- (1) Metropolitní plán stanovuje hlavní síť stávající veřejné vybavenosti, která je určena k zachování. Pro účely ochrany se na celém území vymezuje síť občanské a rekreační vybavenosti, stávající objekty komerční vybavenosti vymezuje Metropolitní plán pouze v lokalitách s typem struktury (07) modernistická struktura.
- (2) Stávající služby komerční vybavenosti v modernistické struktuře jsou značeny plochou, která představuje rozlohu stávajících komplexů komerční vybavenosti, kterou je nutné zachovat. Je možné měnit její přesné umístění, pokud se plocha výrazně neodchýlí od bodového umístění a její minimální rozloha zůstane zachována. Stejně tak je možné měnit konkrétní účel komerční vybavenosti v závislosti na aktuální potřebě. V plochách komerční vybavenosti je přípustné umisťovat budovy a jiné stavby občanské vybavenosti.
- (3) Stávající služby občanské vybavenosti jsou značeny bodem, případně plochou. Bod představuje umístění a plocha rozlohu stávající občanské vybavenosti, kterou je nutné zachovat. Její přesné umístění je možné měnit, pokud se plocha výrazně neodchýlí od bodového umístění a její minimální rozloha zůstane zachována. Stejně tak je možné měnit konkrétní účel občanské vybavenosti v závislosti na aktuální potřebě.
- (4) Stávající stavby a opatření občanské vybavenosti k zajištění obrany a bezpečnosti státu jsou značeny bodem, případně plochou. Bod představuje umístění a plocha rozlohu stávajících areálů, kterou je nutné zachovat.
- (5) Stávající služby rekreační vybavenosti jsou značeny bodem, případně plochou. Bod představuje umístění a plocha rozlohu stávající rekreační vybavenosti, kterou je nutné zachovat. Její přesné umístění je možné měnit, pokud se plocha výrazně neodchýlí od bodového umístění a její minimální rozloha zůstane zachována. Stejně tak je možné měnit konkrétní účel rekreační vybavenosti.
- (6) Pro zobrazení ucelené koncepce je celá síť veřejné vybavenosti včetně stavových prvků vymezena v grafické části Z 02 a Z 03.

Část devátá: Jiná ustanovení

Článek 150

Vymezení veřejně prospěšných staveb, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit

(1) Metropolitní plán vymezuje následující veřejně prospěšné stavby (dále také „VPS“), pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit,⁸³ jsou opatřeny kódem odpovídajícím kódu prvku doplněným o předčíslení, vymezeny v grafické části Z 04 a uvedeny v KLZ/900. Jejich výčet je uveden v příloze č. 2/900:

- a) VPS dopravní infrastruktury,
- b) VPS technické infrastruktury.

Článek 151

Vymezení veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a ploch asanací, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit

(1) Metropolitní plán vymezuje následující veřejně prospěšná opatření (dále také „VPO“), pro která lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit.⁸⁴ Jsou opatřena kódem odpovídajícím kódu prvku doplněným o předčíslení, vymezena v grafické části Z 04 a uvedena v KLZ/900. Jejich výčet je uveden v příloze č. 2/900:

- a) VPO pro ochranu před povodněmi a jinými přírodními katastrofami,
- b) VPO pro založení prvků ÚSES Metropolitní plán nevymezuje,
- c) VPO ochrany archeologického dědictví Metropolitní plán nevymezuje,
- d) VPO zvyšující retenční schopnost území Metropolitní plán nevymezuje.

(2) Stavby a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu,⁸⁵ pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit, jsou vymezeny v grafické části Z 04, uvedeny v KLZ/900 a v příloze č. 2/900.

(3) Plochy pro asanaci⁸⁶ Metropolitní plán nevymezuje.

Článek 152

Vymezení veřejně prospěšných staveb pro uplatnění předkupního práva

Metropolitní plán nevymezuje žádné veřejně prospěšné stavby pro uplatnění předkupního práva⁸⁷.

83 § 170 odst. 1 a) SZ

84 § 170 odst. 1 b) SZ

85 § 170 odst. 1 c) SZ

86 § 170 odst. 1 d) SZ

87 § 101 SZ

Článek 153
Vymezení veřejných prostranství pro uplatnění předkupního práva

Metropolitní plán nevymezuje žádná veřejná prostranství pro uplatnění předkupního práva⁸⁸.

Článek 154
Stanovení kompenzačních opatření

Kompenzační opatření⁸⁹ nejsou stanovena.

88 § 101 SZ
89 § 50 odst. 6 SZ

Část desátá: Závěrečná ustanovení

10/ Hlava I

Územní rezervy, vyhodnocování plánu

Územní rezervy

Článek 155

Územní rezervy dopravní a technické infrastruktury

- (1) Některé části systému dopravní infrastruktury jsou v Metropolitním plánu vymezeny jako územní rezervy. Výčet jednotlivých územních rezerv je uveden v příloze č. 2/600.
- (2) Některé části systému technické infrastruktury jsou v Metropolitním plánu vymezeny jako územní rezervy. Výčet jednotlivých územních rezerv je uveden v příloze č. 2/700.
- (3) Budoucí využití územních rezerv dopravní a technické infrastruktury vymezených na základě požadavku a v souladu se ZÚR musí být prověřeno v rámci aktualizace ZÚR. Využití ostatních územních rezerv bude prověřeno v rámci následného zpracování ÚPČP, ÚAP hl. m. Prahy, popř. na základě upřesnění dalších vstupních podkladů.

Vyhodnocování plánu

Článek 156

Vyhodnocování plánu

- (1) Metropolitní plán stanovuje podmínky a požadavky umožňující vymezení potenciálu hl. m. Prahy.
- (2) Celkový potenciál Metropolitního plánu je dán kapacitou jednotlivých lokalit a možností jejich naplnění. Je vyjádřen pomocí indexu využití lokality (dále také „i“). Míra využití jednotlivých ploch je stanovena individuálně dle čl. 73 až 77. Potenciál plánu je vyjádřen v celkových bilancovaných kapacitách lokalit.
- (3) Kapacity slouží k tomu, aby mohly být užity jako referenční hodnota pro účely průběžného vyhodnocování naplněnosti plánu⁹⁰. Veškeré údaje potenciálu jsou určeny k průběžnému sledování vývoje města v souvisle vedených číselných řadách posuzovaných vždy při aktualizaci Územně analytických podkladů hl. m. Prahy⁹¹.
- (4) Ke sledování, porovnávání a vyhodnocování změn v území v čase z hlediska jejich vztahu k ekologické rovnováze krajiny se stanovuje index ekologické stability (dále také „i_{es}“).

Článek 157

Index využití lokality

90 § 55 odst. 1 SZ

91 § 28 odst. 1 SZ

- (1) Index využití lokality je nástroj k vyhodnocování naplněnosti plánu podle čl. 156 odst. 3. Index využití lokality je uveden v KLO.
- (2) Index využití lokality se stanovuje jako poměr součtu hrubých podlažních ploch⁹² (dále také „HPP“) budov vůči ploše lokality. Index se rozlišuje pro stav a pro návrh.
- (3) Index stabilizované části (dále také „ i_s “) je podílem HPP budov ve stabilizované části lokality a rozlohy této stabilizované části.
- (4) Index návrhový (dále také „ i_n “) je podílem součtu HPP budov ve stabilizované části lokality s předpokládanými HPP v [T] a [R] plochách a rozlohy celé lokality. Návrhový index je teoretickou hodnotou, které by bylo dosaženo při úplném naplnění jednotlivých ploch potenciálu v dané lokalitě.
- (5) Porovnáním i_s a i_n (je větší, je roven, je menší) je definován potenciál lokality, který je nutný pro vyhodnocování plánu, neslouží však při rozhodování v území.
- (6) Není-li budoucí konkrétní řešení v transformační nebo rozvojové ploše známo, je užít zjednodušující výpočet využívající průměrných bilančních hodnot zpravidla odvozených od minimálního rozsahu veřejných prostranství UP_{min} a PP_{min} dle čl. 87, zastavění stavebního bloku ZB_N dle čl. 96, výškové regulace a charakteru území.

Článek 158 **Index ekologické stability**

- (1) Index ekologické stability (dále také „ i_{es} “) je souhrnným ukazatelem míry ekologické rovnováhy (stability) lokality. Je uveden v KLO.
- (2) Index ekologické stability se stanovuje jako hodnota váženého průměru stupně ekologické stability dle čl. 107 jednotlivých ploch podrobného strukturálního členění otevřené krajiny.
- (3) Pro vyhodnocování plánu se užívá zejména porovnání indexů ekologické stability pro jednotlivé lokality v čase.

10/ Hlava II

Územní plány vymezených částí Prahy, regulační plány, územní studie

Územní plán vymezené části Prahy

Článek 159 **Územní plán vymezené části Prahy**

- (1) Územní plán vymezené části Prahy respektuje podmínky a požadavky stanovené Metropolitním plánem. Zpřesňuje podmínky a

požadavky na využití a prostorové uspořádání zpodrobněním regulace ploch řešeného území.

(2) Zpodrobnění a upřesnění struktury zástavby, stejně jako upřesnění koridorů infrastruktury, je možné beze změny Metropolitního plánu. Zpodrobnění a upřesnění bude po vydání ÚPČP zahrnuto do nejbližší pravidelné aktualizace Metropolitního plánu.

(3) Vydání ÚPČP není podmínkou pro rozhodování v území. Do doby účinnosti ÚPČP se rozhoduje podle Metropolitního plánu.

(4) ÚPČP lze pořídit na jakoukoli část území Prahy. Výčet území vymezených Metropolitním plánem pro přednostní zpracování ÚPČP je součástí Metropolitních priorit ve schématu S 01, přičemž hranice řešených území není závazná a bude upřesněna v zadání ÚPČP.

Článek 160

Obecné požadavky pro zpracování ÚPČP

(1) Pro zpracování ÚPČP je, na základě zadání, závazná terminologie, legenda a význam jednotlivých regulativů stanovených Metropolitním plánem.

(2) Regulativy Metropolitního plánu vztažené na lokalitu jsou pro ÚPČP závazné. V případě potřeby může ÚPČP tyto regulativy Metropolitního plánu zpřesnit, nesmí se tak ale stát v rozporu s koncepcemi Metropolitního plánu.

(3) Dílčí [T] a [R] plochy může ÚPČP řešit společně jako soubor ploch.

(4) Základní jednotkou ÚPČP je blok. ÚPČP zobrazuje, popisuje a reguluje bloky ve vrstvách a podle systému Metropolitního plánu. Každý blok bude opatřen kódem.

(5) ÚPČP se zpracovává na mapovém podkladu v měřítku katastrální mapy a vydává v měřítku 1 : 5 000.

(6) Veškeré parametrické regulativy budou při zpracování ÚPČP převedeny na grafické regulativy.

Článek 161

Vybrané prvky struktury pro zpřesnění v ÚPČP

(1) Grafické regulativy zejména veřejných prostranství (uliční prostranství stanovená osou nebo bodem, parky stanovené bodem a veřejná vybavenost stanovená bodem) budou při zpracování ÚPČP zpřesněny a vymezeny plochou.

(2) ÚPČP vymezí stavební a nestavební bloky. Veškeré kapacity řešeného území budou vztaženy na jednotlivé stavební bloky. Celkové bilance lokalit budou zachovány.

(3) ÚPČP může určit podrobnější členění stavebních bloků (vnitrobloky, soukromé zahrady, park ve volné zástavbě, pěší prostupnost).

(4) ÚPČP může vymežit plochy pro umístění nových budov v parku ve volné zástavbě nebo změnit vymezení parku ve volné

zástavbě za podmínky, že tyto budovy budou doplňovat celkovou kompozici a koncepci dané modernistické struktury.

(5) Při vymezení veřejných prostranství v ÚPČP bude stanovena jejich hierarchie. V městské přírodě může ÚPČP měnit podrobnější strukturální členění ploch.

(6) Pro jednotlivé stavební bloky nebo části bloků ÚPČP může stanovit podrobně RNP a dominanty. ÚPČP může upřesnit řešení hladin věží. ÚPČP může v Památkové rezervaci v hl. m. Praze, případně též na území památkových zón stanovit RNP na plochy výškové regulace o rozměrech 50 x 50 m.

(7) V otevřené krajině může ÚPČP měnit vymezení ploch podrobnějšího strukturálního členění na základě podmínek pro provádění změn v otevřené krajině.

Článek 162

Vybrané prvky infrastruktury pro zpřesnění v ÚPČP

(1) ÚPČP může upřesnit plochy a koridory infrastruktury.

(2) ÚPČP upřesní a jednoznačně vymezení veškeré skladebné části ÚSES vymezené v Metropolitním plánu.

(3) ÚPČP respektuje síť dopravní infrastruktury vymezenou Metropolitním plánem. V případě potřeby doplní síť dopravní infrastruktury v návaznosti na podrobné vymezení veřejných prostranství.

(4) ÚPČP respektuje síť technické infrastruktury vymezenou Metropolitním plánem. V případě potřeby doplní síť technické infrastruktury v návaznosti na podrobné vymezení veřejných prostranství.

(5) V odůvodněných případech může ÚPČP vymezit nové plochy veřejné vybavenosti zejména ve vztahu k veřejným prostranstvím (parter zástavby).

Článek 163

Veřejně prospěšné stavby a opatření pro zpřesnění v ÚPČP

ÚPČP respektuje vymezení VPS a VPO Metropolitním plánem uvedených v čl. 150 a 151. V případě potřeby může vymezení VPS a VPO z Metropolitního plánu zpřesnit (zmenšit plochu nebo koridor) nebo navrhnout nové zejména VPS pro občanskou vybavenost, respektive VPO pro veřejné prostranství.

Regulační plány a územní studie

Článek 164

Plochy podmíněné regulačním plánem

Metropolitní plán nevymezuje plochy a koridory, v nichž je podmínkou pro rozhodování o změnách v území vydání regulačního plánu. V případě pořizování regulačního plánu bude pro jeho prvky užitá shodná terminologie a legenda jako v Metropolitním plánu. V odůvodněných případech je možné jednotlivé obecné prvky

legendy doplnit o specifické prvky na základě zadání regulačního plánu⁹³.

Článek 165 **Plochy podmíněné územní studií**

Metropolitní plán nevymezuje plochy a koridory, v nichž je podmínkou pro rozhodování o změnách v území zpracování územní studie⁹⁴. V případě zpracování územní studie bude pro jeho prvky užitá shodná terminologie a legenda jako v Metropolitním plánu. V odůvodněných případech je možné jednotlivé obecné prvky legendy doplnit o specifické prvky na základě zadání územní studie.

10/ Hlava III **Obsah Metropolitního plánu**

Článek 166 **Systém územně plánovací dokumentace hl. m. Prahy**

- (1) Metropolitní plán je základem provázaného systému územně plánovacích dokumentací hl. m. Prahy. Pojmy, legendy a celkový způsob zobrazování jednotlivých jevů a regulativů v území je dán Metropolitním plánem.
- (2) Metropolitní plán může být zpodrobněn ÚPČP, popř. regulačním plánem, které budou zpracovány ve struktuře dané Metropolitním plánem.

Článek 167 **Digitální plán**

- (1) Metropolitní plán je především strukturovaným systémem dat (a informací) o území. Data Metropolitního plánu v kombinaci s daty průběžně aktualizovaného systému dat o stavu a limitech území (územně analytické podklady) jsou podkladem pro navrhování a vytváření aplikací nebo informačních systémů na míru potřeb jednotlivých uživatelů.
- (2) Datový model je podkladem pro vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a vyhodnocování naplňování Metropolitního plánu.
- (3) Metropolitní plán je vydán ve formě souborů *.pdf (ke stažení).

Článek 168 **Údaje o počtu stran textové části, rozsahu příloh a grafické části Metropolitního plánu**

- (1) Textová část Metropolitního plánu obsahuje (v tištěném odevzdání upraveného návrhu pro veřejné projednání podle § 52 stavebního zákona) celkem 90 stran – 45 listů.

93 § 64 a 66 SZ
94 § 25 SZ

- (2) Přílohy jsou uspořádány do souborů následovně:
- a) příloha č. 1 (panoramata a veduty), celkem 15 stran – 14 listů,
 - b) příloha č. 2 (tabulková část), celkem 212 stran – 106 listů,
 - c) příloha č. 3 (soubory krycích listů KLZ), celkem 2923 stran – 1679 listů.
- (3) Grafická část Metropolitního plánu obsahuje výkresy:
- a) Z 01 Výkres základního členění území 1 : 25 000, 1 list,
 - b) Z 02 Hlavní výkres struktury 1 : 10 000, 9 listů,
 - c) Z 03 Hlavní výkres infrastruktury 1 : 10 000, 9 listů,
 - d) Z 04 Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací 1 : 10 000, 9 listů.
- (4) Grafická část Metropolitního plánu je doplněna schémata:
- a) S 01 Schéma metropolitních priorit 1 : 100 000, 3 listy,
 - b) S 02 Schéma formálních rozvojų 1 : 25 000, 1 list,
 - c) S 03 Schéma výškové regulace 1 : 25 000, 1 list.

----- *** -----